

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

THE EFFECTS OF COLLABORATIVE LEARNING USING TAI TECHNIQUE WITH TGT
TECHNIQUE ON THAI SENTENCE STRUCTURE LEARNING ACHIEVEMENT AND

ณิชา กานต์ อรชร

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE EFFECTS OF COLLABORATIVE LEARNING USING TAI TECHNIQUE WITH TGT
TECHNIQUE ON THAI SENTENCE STRUCTURE LEARNING ACHIEVEMENT AND
SATISFACTION OF MATTAYOMSUKSA TWO STUDENTS

NITCHAKAN ORACHORN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Educational Science & Learning Management)
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2023

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง
ประโยคในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ของ

ณิชกานต์ อรชร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณโรจน์รัตนาดำรง ไชยศรี)

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภวรรณ สัจจพิบูล)

ชื่อเรื่อง	ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้วิจัย	ณิชนันต์ อรรถ
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2566
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งอรุณโรจน์รัตนาดำรง ไชยศิริ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT กับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 2 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT 2) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า T – Test Independent และ ค่า T – Test Dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิค TAI, เทคนิค TGT, ประโยคในภาษาไทย, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การศึกษาความพึงพอใจ

Title	THE EFFECTS OF COLLABORATIVE LEARNING USING TAI TECHNIQUE WITH TGT TECHNIQUE ON THAI SENTENCE STRUCTURE LEARNING ACHIEVEMENT AND SATISFACTION OF MATTAYOMSUKSA TWO STUDENTS
Author	NITCHAKAN ORACHORN
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2023
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. RungarunRojruttanadumrong Chaisri

The purposes of this research were as follows: (1) to compare the Thai sentence structure learning achievement of Mathayomsuksa Two students using the collaborative learning using TAI technique with TGT technique before and after learning; (2) to compare the Thai sentence structure learning achievement of Mattayomsuksa Two students using collaborative learning using TAI technique with TGT technique and normal teaching; and (3) to study the satisfaction of Mattayomsuksa Two students using cooperative learning approach. The samples in this study were two classrooms of Mattayomsuksa Two students at Triamudomsuksapattanakarn Pranburi School. The research instruments included the following: (1) lesson plans for Thai sentence structure using collaborative learning with the TAI technique and the TGT technique; (2) lesson plans for Thai sentence structure using a traditional approach; (3) a Thai sentence structure achievement test; and (4) a satisfaction questionnaire for Mattayomsuksa Two students using cooperative learning approach. The data were analyzed by the statistical means of Mean (X), Standard Deviation (SD), an independent t-test and a dependent test. The results revealed the following: (1) Thai sentence structure learning achievement of Mattayomsuksa Two students using collaborative learning with TAI technique with TGT technique posttest was significantly higher ;than the pretest at a level of .05; (2) Thai sentence structure learning achievement of Mattayomsuksa Two students using collaborative learning with TAI technique with TGT technique was significantly higher than using a normal teaching at a level of .05; and (3) Mattayomsuksa Two students were satisfied with collaborative learning using the TAI technique, with the TGT technique at the highest level.

Keyword : collaborative learning, TAI technique, TGT technique, Thai sentence structure, achievement, study satisfaction

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสะดวกตา กรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งอรุณโรจน์รัตนดำรง ไชยศรี ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ เป็นผู้ให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุงและร่วมพัฒนางานวิจัยนี้จนสำเร็จสมบูรณ์ นอกจากนี้อาจารย์ยังให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณท่านอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุภวรรณ สัจจพิบูล อาจารย์ ดร. อติสรณ์ เรื่องกิจจานันท์ รวมถึงอาจารย์ในหลักสูตรวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ทุกท่านที่ได้มอบความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ให้กำลังใจ รวมถึงให้คำแนะนำในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนสมบูรณ์ได้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพิทธ์ สุวทันพรกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงกาญจน์ บูรณสินวัฒนากุล และอาจารย์พรหมมินทร์ ประไพพงษ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือ ให้คำแนะนำในการจัดทำเครื่องมือจนได้นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคุณผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 3 และห้อง 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปรางมนูรีที่คอยสนับสนุน ให้ข้อเสนอแนะ รวมถึงให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ จนทำให้ได้รับผลการวิจัยเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ดีต่อไปได้

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือกันในทุก ๆ ด้าน ให้คำแนะนำ รวมถึงให้กำลังใจในการเรียนและการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอบพระคุณพ่อแม่ แม่ ที่คอยเป็นกำลังใจ คอยให้คำแนะนำ และให้การสนับสนุนทุนทรัพย์ในการศึกษาและสนับสนุนลูกคนนี้ในทุก ๆ ด้านเสมอมา ขอขอบคุณพี่ ป้า น้า อา และเพื่อน ๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแต่บิดามารดา ครูอาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และให้กำลังใจจนผู้วิจัยสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

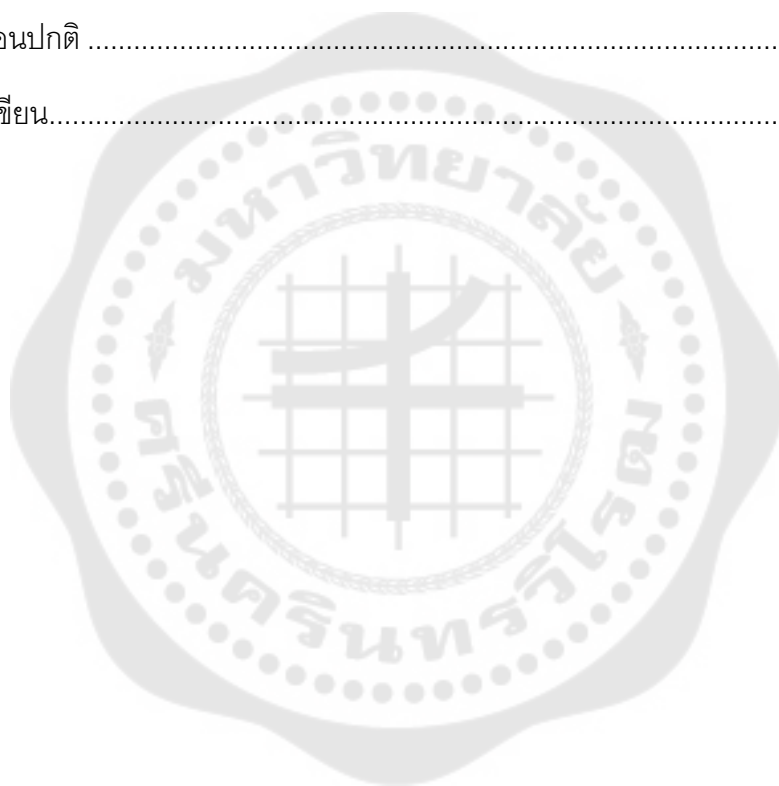
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูปภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย.....	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดการวิจัย	9
สมมติฐานการวิจัย.....	9
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย12	
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับประโยคในภาษาไทย	14
2.1 ความหมายของประโยคในภาษาไทย	14
2.2 ส่วนประกอบของประโยคในภาษาไทย	15
2.3 ชนิดของประโยค	15

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	21
3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	21
3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	21
3.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	22
3.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI	24
3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI	30
3.6 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT	32
3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT	37
3.8 การสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI และ TGT	38
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	40
4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	40
4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	40
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	42
5.1 ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	42
5.2 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	42
5.3 ชนิดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	43
5.4 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	43
5.5 คุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดี	44
6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	45
6.1 ความหมายของความพึงพอใจ	45
6.2 การวัดความพึงพอใจ.....	46
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	48

1.1 ประชากร	48
1.2 กลุ่มตัวอย่าง	48
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	49
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	55
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	57
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน	59
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT กับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ	60
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT	61
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	64
สรุปผลการวิจัย	66
อภิปรายผล	67
ขอเสนอแนะ	70
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก.....	78
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย	79
ภาคผนวก ข ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	84
ภาคผนวก ค ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	125

ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่นของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย.....	133
ภาคผนวก จ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ TGT.....	136
ภาคผนวก ฉ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการ สอนปกติ	139
ประวัติผู้เขียน.....	142

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	13
ตาราง 2	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT	50
ตาราง 3	แสดงการวิเคราะห์เนื้อหาและระดับพฤติกรรมของแบบทดสอบ	53
ตาราง 4	แสดงเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT	54
ตาราง 5	แบบแผนการทดลอง	56
ตาราง 6	ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	59
ตาราง 7	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT กับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ.....	60
ตาราง 8	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ซึ่งได้รับจากแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้	61

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI และ TGT.39

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารชนิดหนึ่งที่จะเชื่อมโยงมนุษย์เข้าไว้ด้วยกันเป็นกลุ่ม ๆ เนื่องจากภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้สื่อสารในสังคมเดียวกัน ภาษาจึงเป็นเครื่องแสดงเอกลักษณ์ของแต่ละสังคมด้วย เช่นเดียวกับภาษาไทยที่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารของคนไทย แสดงถึงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของประเทศไทย ดังนั้น เราคนไทยจึงควรรักษาภาษาไทยไว้ให้เป็นสมบัติของชาติสืบไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ตระหนักถึงคุณค่าของภาษาไทย จึงได้จัดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับพื้นฐานที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดสาระไว้ 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งสาระหนึ่งที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพคือ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย โดยกำหนดเนื้อหาไว้ว่า เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ดังนั้น นักเรียนจึงจำเป็นต้องได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเฉพาะ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เนื่องจาก เป็นพื้นฐานในการใช้ภาษา ทำให้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

ภาษาไทยมีหลักการใช้ภาษาถือเป็นระเบียบแบบแผนภาษาไทยที่มีไว้เพื่อให้ผู้ใช้ถือเป็นหลักในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง การเรียนรู้หลักภาษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นมากที่สุด เพราะเป็นการเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในภาษาทำให้สามารถใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม อีกทั้งยังช่วยอนุรักษ์ภาษาไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติให้คงอยู่ตลอดไปและช่วยให้ภาษางอกงามอย่างมีระเบียบแบบแผน หากขาดหลักภาษาก็เท่ากับขาดบรรทัดฐานของภาษา สุระปะนิย นาคกรทรรพ (2547) ซึ่งการศึกษาเรื่อง ประโยค ถือเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ เนื่องจากประโยคเป็นถ้อยคำที่นำมาเรียงกันแล้วเกิดใจความสมบูรณ์ ใช้ติดต่อสื่อสารกันได้ทั้งภาษาเขียนและภาษาพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถสื่อความได้ว่าเกิดอะไรขึ้น หรือมีสภาพเป็นอย่างไร ดังนั้นการศึกษา เรื่องการวิเคราะห์ชนิดและโครงสร้างของ

ประโยคจึงเป็นเรื่องสำคัญ หากว่านักเรียนเข้าใจชนิดและโครงสร้างของประโยคก็จะส่งผลให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์และเข้าใจประโยคที่ซับซ้อนได้ รวมถึงสามารถแต่งประโยคให้ตรงตามเจตนาและนำไปสู่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต่อไป

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564 ทั้งประเทศมีคะแนนเฉลี่ยในด้านหลักการใช้ภาษาไทยร้อยละ 41.37 ซึ่งถือว่าเป็นสาระที่มีคะแนนน้อยที่สุดจากทั้งหมด 5 สาระ และนักเรียนของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานีมีคะแนนเฉลี่ยรายวิชาภาษาไทย 55.10 หากแยกตามสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระ จะพบว่าสาระที่ควรเร่งพัฒนามากที่สุดเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 45.19 และเมื่อวิเคราะห์คะแนนรายหน่วยในชั้นเรียน พบว่าการสอนหลักภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทยซึ่งถือว่ายังไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เนื่องจากผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจหลักการและการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคได้ โดยมีสาเหตุ ประการแรกคือ เนื้อหาของหลักภาษานั้นมีกฎเกณฑ์ค่อนข้างยาก ซับซ้อน ต้องอาศัยความแม่นยำ ส่งผลที่ไม่ดีต่อทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับ คณาจารย์สมานมิตร ณ พุ่มประสาธน์มิตร (2547) ที่กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนว่า นักเรียนรู้สึกที่ภาษาไทยเป็นวิชาที่ยากต้องท่องจำมากแต่คะแนนน้อยทำให้ไม่สนใจหรือเกิดความท้อแท้เบื่อหน่ายไม่อยากเรียน ประการที่สอง คือ ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูที่เน้นการสอนแบบบรรยาย ครูขาดความถนัดและความแม่นยำในการสอน วิธีการสอนไม่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ คณาจารย์สมานมิตร ณ พุ่มประสาธน์มิตร (2547) ที่กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับตัวครูภาษาไทยที่ไม่มีความชัดเจนหรือได้รับการฝึกฝนมากพอเวลาสอนจึงมีข้อบกพร่องมากทำให้นักเรียนหมดศรัทธาไม่มีความรู้ในเรื่องที่จะสอนดีพอ รวมถึงขาดทักษะในกลวิธีการสอน ซึ่งปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถวิเคราะห์โครงสร้างและเข้าใจประโยคที่ซับซ้อนได้ดังที่กล่าวไปแล้วนั้นยังส่งผลกระทบต่อทักษะการสื่อสารด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการเขียน รวมถึงการเรียบเรียงประโยคในการพูดสื่อสารอีกด้วย

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการสอนหลักภาษาไทย ได้มีผู้เสนอแนะวิธีการสอนหลักภาษาไทยไว้หลายท่าน เช่น สอวงค์ ดำเนินสวัสดิ์ (2536, น. 10) กล่าวว่า การสอนหลักภาษาไทยให้ประสบผลสำเร็จมีวิธีหลายประการ เช่น ความแม่นยำของเนื้อหาวิชาของครูผู้สอน วิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอนและอุปกรณ์การสอน ครูที่มี

กลวิธีในการสอนจะทำให้บทเรียนที่ยากและน่าเบื่อกลายเป็นเรื่องสนุก ซึ่งผู้วิจัยมีแนวคิดว่าการแก้ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือ ครูต้องใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และมีการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบร่วมมือกันในการปฏิบัติงานของผู้เรียนที่มีการแบ่งกลุ่มและช่วยกันภายในกลุ่ม จนสามารถนำไปสู่เป้าหมายในการเรียนได้ เนื่องจาก ผู้เรียนจะได้ฟังและเกื้อกูลกันในการศึกษา ค้นคว้า อีกทั้งครูต้องสร้างทัศนคติที่ดีในการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและความต้องการที่จะเรียนรู้ รวมถึงมีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้ด้วย โดยแนวคิดดังกล่าวได้สอดคล้องกับวิธีการสอนหลักภาษาไทยให้น่าสนใจและสนุกของสุระปะณี นาคกรทรรพ (อ้างถึงใน สอวค ดำเนินสวัสดิ์, 2536, น. 11-17) ที่ได้เสนอหลักการสอนหลักภาษาไทย 9 ประการ คือ นึกสนุก บุกไม่เบื่อ เอื้อวิชา กล้าเขียนหัด ถนัดกิจกรรม ทำอุปกรณ์ สอนการใช้ ให้หลักเกณฑ์ เล่นร้อยกรอง ซึ่งวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีส่วนช่วยในพัฒนาการทางด้านสังคมและอารมณ์อันจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น คือ การเรียนแบบร่วมมือกัน (cooperative learning) เนื่องจากเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์ค้นคว้างานวิจัยต่าง ๆ พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านหลักภาษาของผู้เรียนได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วยหลายเทคนิค เช่น เทคนิค Jigsaw เทคนิค STAD เทคนิค TAI เทคนิค TGT เป็นการจัดการเรียนการสอนที่สร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อแก่การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มหรือการทำงานร่วมกัน และช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเทคนิค TAI และเทคนิค TGT เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากเทคนิค TAI และ เทคนิค TGT ต่างเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มเหมือนกัน โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งจุดเด่นของ TAI Robert E.Slavin (1983, p. 64) กล่าวว่า เป็นเทคนิคที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง ตอบสนองความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี โดยเด็กที่เรียนช้าจะมีเวลาศึกษาและฝึกฝนเรื่องที่ไม่เข้าใจมากขึ้นและเด็กที่เรียนเร็วใช้เวลาศึกษาน้อยและมีเวลาไปทำอย่างอื่น เช่น ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนในกลุ่ม อีกทั้งยังเป็นเทคนิคที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการฝึกฝน ทำแบบฝึกหัดซ้ำ ๆ ซึ่งเหมาะสมกับเนื้อหาในด้านหลักภาษาที่จำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจและความแม่นยำของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ส่วนจุดเด่นของเทคนิค TGT สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545, น. 164) คือ ความสนุกและความท้าทายที่เกิดจาก

การแข่งขันเกมวิชาการที่เป็นเกมตอบคำถามได้ง่าย ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ ซึ่งถือว่าเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ชื่นชอบในการทำงานเป็นกลุ่มและชอบการแข่งขัน การเล่นเกม ทำให้ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น เกิดความสนใจและสนุกจะเรียนรู้ รวมถึงส่งผลให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น

โดยเทคนิคดังกล่าวได้รับการยอมรับจากครูผู้สอนด้วยการนำไปใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้รายวิชาต่าง ๆ ดังเช่นงานวิจัยของ อรินทร จตุเทน (2561) ได้ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้สาระหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านยางกู จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับดีมาก นอกจากนี้ งานวิจัยของ รัตนา บุตรอุดม (2559) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI และเทคนิค TGT พบว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นการทำงานร่วมกัน ปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความน่าตื่นเต้นและสนุกสนานมากกว่าการเรียนแบบปกติ เมื่อนำทั้งสองเทคนิคมาจัดการเรียนการสอนร่วมกันจะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังพัฒนาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT มาใช้ในการสอนหลักภาษา เรื่อง ประโยคในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย และเพื่อเป็นแนวทางในการ

พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยรวมถึงพัฒนาความพึงพอใจที่มีต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติหรือไม่
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT อย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT กับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย อันจะเป็นประโยชน์ในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวันและพัฒนาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนให้ดีขึ้น อีกทั้งผลจากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้ครูผู้สอนสามารถส่งเสริมและพัฒนา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่อง ประโยคของนักเรียนและนำไปต่อยอดให้การจัดการเรียนรู้มีวิธีที่หลากหลายและเกิดประสิทธิภาพกับผู้เรียน ผู้สอน โรงเรียน และระบบการศึกษาต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 8 ห้อง รวมทั้งสิ้น 318 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) โดยพิจารณาจากห้องเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แล้วใช้วิธีจับสลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนและกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน

ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT
การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย

2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการ

เรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAIร่วมกับ

เทคนิค TGT

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ประโยคในภาษาไทย

ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค จำนวน 12 คาบ คาบละ 55 นาที

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยจัดให้นักเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกัน สมาชิกภายในกลุ่มจะศึกษาค้นคว้าและทำงานร่วมกันโดยผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถจากแบบฝึกทักษะต่อจากนั้นจะมีกิจกรรมแข่งขันตอบปัญหาเพื่อสะสมคะแนนความสามารถของกลุ่ม นักเรียนจึงมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อช่วยเหลือ สนับสนุน กระตุ้น และส่งเสริมการทำงานของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม ครูจัดกลุ่มนักเรียนโดยให้คลงกันทั้งเพศและ ความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) ทีละประมาณ 4-5 คน เตรียมเนื้อหาสาระโดยออกแบบ ใบความรู้ แบบฝึกหัด และเกมเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงทบทวนความรู้เดิม

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการเรียนรู้ นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาเนื้อหาความรู้จากใบ ความรู้ที่ครูจัดทำขึ้น หลังจากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปเนื้อหาผ่านการทำสื่อสรุปการ เรียนรู้แบบอินโฟกราฟิก และทำแบบฝึกหัด โดยนักเรียนในกลุ่มบ้านจับคู่กันในกลุ่มเพื่อทำ แบบฝึกหัด ซึ่งกำหนดเงื่อนไขการประเมินผลดังนี้

1. ถ้านักเรียนทำแบบฝึกหัดได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน
2. ถ้านักเรียนคนใดยังทำแบบฝึกหัดได้ไม่ถึงร้อยละ 75 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

ซ่อมจนผ่านร้อยละ 75

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการแข่งขัน ครูผู้สอนจัดกลุ่มนักเรียนหรือสมาชิกตัวแทนของแต่ละทีม เข้าประจำโต๊ะโดยจัดกลุ่มแข่งขันตามความสามารถ คือ คนเก่งในกลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มไปรวมตัว กัน คนอ่อนก็ไปรวมกับคนอ่อนของกลุ่มอื่น ซึ่งกลุ่มใหม่ที่รวมกัน เรียกว่า กลุ่มแข่งขัน ซึ่งกำหนดให้ สมาชิกกลุ่มละ 4 คน หลังจากนั้นผู้เรียนทุกคนเริ่มเล่นเกมพร้อมกันด้วยชุดคำถามที่เหมือนกัน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นทดสอบ นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำหน่วยรายบุคคล หากใคร ไม่ผ่านร้อยละ 75 จะต้องเรียนซ่อมเสริมและทำแบบทดสอบใหม่จนกว่าจะผ่าน

ขั้นตอนที่ 5 ขึ้นยกย่องให้รางวัล โดยนำคะแนนจากแบบทดสอบย่อยประจำหน่วย และคะแนนโบนัสดของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีม สำหรับกลุ่มที่ได้รับรางวัลกลุ่ม ยอดเยี่ยมและกลุ่มดีมากจะได้รับรางวัลคือคำชมเชยและเกียรติบัตร

ขั้นตอนที่ 6 ขึ้นสรุปทบทวน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาจากการเรียนผ่าน กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การทำสื่อสรุปการเรียนรู้แบบอินโฟกราฟิก

2. การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสอนแบบบรรยาย โดยยึดครูผู้สอนเป็นหลัก ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขึ้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของ นักเรียนและเชื่อมโยงกับสถานการณ์เพื่อทบทวนความรู้เดิม

ขั้นตอนที่ 2 ขึ้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการบรรยายจากครูผู้สอนเป็นหลักแล้วให้ ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

ขั้นตอนที่ 3 ขึ้นสรุปทบทวน ด้วยการใช้อภิปรายร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 4 ขึ้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยการตรวจแบบฝึกหัดหรือการ ท่องจำ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย หมายถึง ผลที่เกิดจาก กระบวนการเรียนการสอน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทางด้านพุทธิพิสัย โดยมีเครื่องมือในการวัดเป็น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย จำนวน 30 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่ง ประยุกต์ จากทฤษฎี การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามแนวคิดของ Bloom's Revised Taxonomy (2001) ดังนี้

4.1 จำ คือ ความสามารถ ด้านการระลึกได้จากเรื่องราวเกี่ยวกับประโยคในภาษาไทย ที่เคยเรียนมา เคยมีประสบการณ์มาหรือเคยรู้เห็นมาก่อน

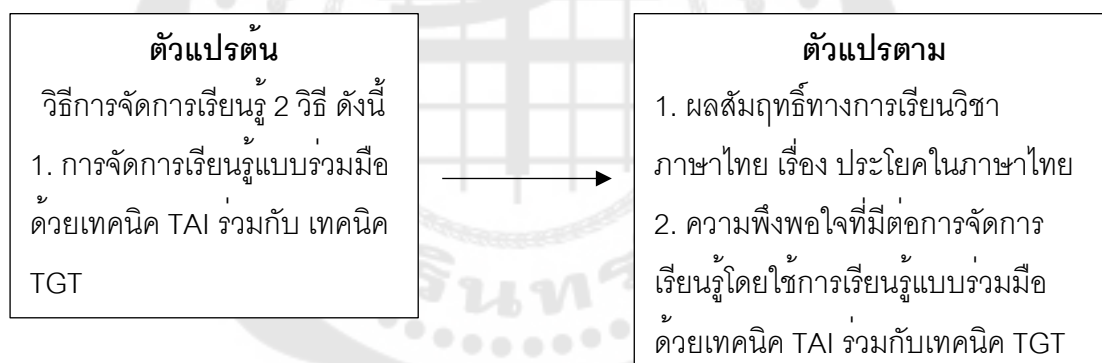
4.2 เข้าใจ คือ ความสามารถในการแปลความ ขยายความ และสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ประโยคในภาษาไทย แล้วสามารถอธิบาย แปล ตีความให้ผู้อื่นเข้าใจได้

4.3 วิเคราะห์ คือ ความสามารถในการแยกแยะข้อมูล เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ออกเป็นส่วนย่อย

4. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดรวมถึงความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT ในด้าน บรรยายภาคในการจัดการเรียนรู้ และด้านกิจกรรมการเรียนรู้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดของ Robert E.Slavin (1983) เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT จะจัดนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมาร่วมกันศึกษาค้นคว้าและทำงานร่วมกัน โดยผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนเองจากนั้นจะมีกิจกรรมแข่งขันตอบปัญหาเพื่อสะสมคะแนนความสามารถของกลุ่ม โดยการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ตัวแปรต้นคือ วิธีการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมี 2 วิธี คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT และการจัดการเรียนรู้แบบปกติเพื่อศึกษาตัวแปรตามคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคและความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้นำเสนอเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังต่อไปนี้

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรีโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรีโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT สูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ระดับมากที่สุด

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
  - 1.1 ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดที่เกี่ยวกับประโยคในภาษาไทย
  - 2.1 ความหมายของประโยคในภาษาไทย
  - 2.2 ส่วนประกอบของประโยคในภาษาไทย
  - 2.3 ชนิดของประโยคในภาษาไทย
  - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประโยคในภาษาไทย
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  - 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  - 3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  - 3.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  - 3.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI
  - 3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI
  - 3.6 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT
  - 3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT
  - 3.8 การสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI และ TGT
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
  - 4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
  - 4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - 5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - 5.2 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - 5.3 ชนิดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 5.4 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 5.5 คุณลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีคุณภาพ
- 6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
  - 6.1 ความหมายของความพึงพอใจ
  - 6.2 การวัดความพึงพอใจ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ต้องมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนพัฒนาการการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, น. 5)

1.1 ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 67 มาตรฐาน โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยประกอบไปด้วย 5 สาระ 5 มาตรฐาน ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, น. 9)

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง โดยในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ประกอบด้วยตัวชี้วัดดังต่อไปนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา (2552, น. 35)

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. สร้างคำในภาษาไทย	การสร้างคำสมาส
	2. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน	ลักษณะของประโยคในภาษาไทย - ประโยคสามัญ - ประโยครวม - ประโยคซ้อน
	3. แต่งบทร้อยกรอง	กลอนสุภาพ
	4. ใช้คำราชาศัพท์	คำราชาศัพท์
	5. รวบรวมและอธิบายความหมายของ คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

ที่มา: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551: 35)

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นถึงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีตัวชี้วัดทั้งหมด 5 ตัวชี้วัด ดังนี้ การสร้างคำในภาษาไทย การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม ประโยคซ้อน การแต่งบทร้อยกรอง การใช้คำราชาศัพท์และการรวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยศึกษาในตัวชี้วัดที่ 2 การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวมและประโยคซ้อน โดยใช้เนื้อหาตามแนวหนังสือบรรทัดฐานภาษาไทย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประโยคในภาษาไทย

2.1 ความหมายของประโยคในภาษาไทย

ประโยค อุกฤษดิ์ศิลปสาร (2545, น. 193) กล่าวว่า "ประโยคคือถ้อยคำที่มีเนื้อความบริบูรณ์" และได้กล่าวถึงส่วนประกอบของประโยคว่าประโยคหนึ่ง ๆ แบ่งออกเป็นสองภาค ดังนี้

ก. ภาคประธาน หมายความว่า ส่วนที่ผู้กล่าวอ้างขึ้นก่อน เพื่อให้ผู้ฟังรู้ว่า เป็นข้อสำคัญของข้อความ ภาคนี้โดยมากมักเป็นคำนามหรือสรรพนามเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผู้พูดหรือผู้เขียนกล่าวขึ้นก่อน เช่น ตาสี บ้านฉัน เขา เป็นต้น ซึ่งทราบได้แต่เพียงว่าเป็นใครหรืออะไรเท่านั้น

ข. ภาคแสดง หมายถึง คำที่แสดงอาการของภาคประธานให้ได้รับความครบว่าแสดงอาการอย่างนั้นอย่างนี้ เช่น ตาสี-นอน บ้าน-งาม ฉัน-กินข้าว เขา-เป็นนายอำเภอ นี้เรียกว่าภาคแสดง ข้อความใดๆ ถ้ามีความหมายครบ ๒ ภาคบริบูรณ์เช่นนี้แล้วก็ได้ชื่อว่าเป็นประโยค

กรมวิชาการ และ สถาบันภาษาไทย (2545, น. 91) กล่าวว่า ประโยค คือ หน่วยทางภาษาที่ประกอบด้วยคำหรือคำหลายคำเรียงต่อกันกรณีที่เป็นคำหลายคำเรียงต่อกัน คำเหล่านั้นต้องมีความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์กันอย่างใดอย่างหนึ่ง ประโยคเป็นหน่วยทางภาษาที่สามารถสื่อความได้ว่าเกิดอะไรขึ้น หรืออะไรมีสภาพเป็นอย่างไร โดยทั่วไปประโยคประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ นามวลีกับกริยาวลี ประโยคอาจมีเพียงกริยาวลีก็ได้แต่จะมี เพียงนามวลีไม่ได้

กำชัย ทองหล่อ (2554, น. 367) ได้อธิบายว่า ประโยคคือกลุ่มคำที่มีความเกี่ยวข้องกันเป็นระเบียบ และมีเนื้อความครบสมบูรณ์ โดยปกติประโยคจะต้องมีบทประธาน และบทกริยาเป็นหลักสำคัญ แต่ถ้าใช้สรรพนามกริยาจะต้องมีบทกรรมมารับ ถ้าใช้วิเศษณ์กริยาจะต้องมีบทขยายจึงจะได้รับความสมบูรณ์ บทขยายนั่นจะเป็นคำ วลี หรือประโยคก็ได้ ถ้าใช้กรรมกริยาไม่ต้องมีกรรมมารับเพราะได้ความสมบูรณ์ อยู่แล้ว แต่จะมีบทขยายให้ความชัดเจนขึ้นอีกก็ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ประโยคเป็นหน่วยทางภาษาที่ประกอบด้วยคำเรียงต่อกันจนมีเนื้อความที่สมบูรณ์ ประกอบด้วยนามวลีและกริยาวลี แต่ในบางประโยคอาจมีเพียงกริยาวลีก็สามารถทำให้ประโยคมีใจความสมบูรณ์ได้

2.2 ส่วนประกอบของประโยคในภาษาไทย

อุปกิตศิลปสาร (2545, น. 192) กล่าวว่า ประโยค แบ่งออกเป็น 2 ภาค คือภาคประธานและภาคแสดง

กรมวิชาการ และ สถาบันภาษาไทย (2545, น. 91) กล่าวว่า ประโยคประกอบด้วย ส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ นามวลี ทำหน้าที่ประธานกับ กริยาวลี ทำหน้าที่ ภาคแสดง

กำชัย ทองหล่อ (2554, น. 373) กล่าวว่า ประโยคทุกชนิดจำแนกออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นประธานของประโยค เรียกว่า ภาคประธาน และส่วนที่แสดงอาการหรือความเป็นไปของภาคประธาน เรียกว่า ภาคแสดง

สรุปได้ว่า ประโยค ประกอบด้วยส่วนประกอบ 2 ส่วน คือ ส่วนภาคประธานซึ่งเป็น นามวลีทำหน้าที่เป็นผู้กระทำ และส่วนภาคแสดง เป็นกริยาวลีทำหน้าที่แสดงอาการหรือเหตุการณ์

2.3 ชนิดของประโยค

อุปกิตศิลปสาร (2545, น. 209 - 262) กล่าวถึงชนิดของประโยคสามารถ สรุปได้ว่า ประโยค มี 3 ชนิด ดังนี้

1. เอกรรตประโยค ที่หมายถึงประโยคเล็กๆ ที่มีความหมายอย่างเดี่ยว เฉพาะอย่างหนึ่ง ๆ สามารถเรียกได้อีกอย่างว่าประโยคเล็กหรือประโยคสามัญ

2. อเนกรรตประโยค เป็นประโยคที่มีเอกรรตประโยคหลายประโยค รวมอยู่ด้วยกันเป็นประโยคเดี่ยวตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไป และมีสัณฐานเป็นตัวเชื่อมระหว่างอเนกรรตประโยคในนั้นโดยเรียกอีกอย่างได้ว่า ประโยคความรวม สามารถจำแนกออกได้ 4 ชนิด คือ อัญวนาเนกรรตประโยคซึ่งหมายถึงประโยคที่มีเนื้อความตามกัน สามารถสังเกตได้ด้วยคำสัณฐาน พยติเรกาเนกรรตประโยค หมายถึงประโยคที่เอามาพ่วงเข้านั้นทำให้ความหมายมากขึ้นผิดปกติโดยมีเนื้อความขัดแย้งกัน วิกัลปาเนกรรตประโยค หมายถึง อเนกรรตประโยคที่มีเนื้อความกำหนดเอาข้อใดข้อหนึ่งหรือเลือกเอาข้อใดข้อหนึ่ง เหตุวาเนกรรตประโยค หมายถึงประโยคที่เกี่ยวกับเหตุ มีเนื้อความตามกันในทางเป็นเหตุเป็นผลกัน โดยประโยคหน้าเป็นเหตุประโยคหลังเป็นผล

3. สังกรประโยค เป็นประโยคที่เอกรรตประโยค ใช้เอกรรตประโยคด้วยกันทำหน้าที่เป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของเอกรรตประโยคหน้าซ้อนกันอีกชั้นหนึ่ง โดยประโยคหลักเรียกว่า

मुख्यप्रयोग ส่วนประกอบย่อยที่แทรกเข้ามา เป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยคใหญ่นั้นเรียกว่า
อนุประโยค ซึ่งสามารถแบ่งออก 3 ประเภทตามหน้าที่ คือ นามานุประโยค คุณานุประโยค และ
วิเศษณานุประโยค

กำชัย ทองหล่อ (2554, น. 374 - 382) ได้แบ่งชนิดของประโยค ออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. เอกกรรตประโยค คือประโยคสามัญที่มีบทกริยาสำคัญเพียงบทเดียว และเป็น
กระแสความเดียวที่มีความหมายครบบริบูรณ์

2. อเนกรรตประโยค คือ ประโยคใหญ่ที่มีใจความสำคัญอย่างน้อย 2 ใจความรวมกัน
และใจความสำคัญนั้น ๆ จะต้องมีลักษณะเป็นประโยคโดยมีสันธาน เป็นบทเชื่อมหรือละสันธาน
ไว้ในฐานเข้าใจ ทั้งนี้เอกกรรตประโยคสามารถจำแนกออกเป็น 4 ชนิดย่อย ดังนี้

2.1 อันวยานกรรตประโยค เป็นประโยคที่มีเนื้อความตามกัน ประโยคหน้าและ
ประโยคหลังที่นำมารวมกันนั้นมีเนื้อความที่คล้อยตามไปในแนวเดียวกันไม่ขัดแย้งกัน

2.2 พยติเรกานกรรตประโยค คือ อเนกรรตประโยคที่มีเนื้อความ ท่อนหน้ากับ
ท่อนหลังแย้งกัน

2.3 วิกัลปานกรรตประโยค คือ อเนกรรตประโยคที่มีเนื้อความให้เลือกเอาแต่
อย่างใดอย่างหนึ่ง ประโยคชนิดนี้ต้องการเนื้อความท่อนหน้า หรือท่อนหลังเพียงท่อนเดียว

2.4 เหตุวานกรรตประโยค คืออเนกรรตประโยคที่มีเนื้อความท่อนหน้าเป็นเหตุ
ท่อนหลังเป็นผล

3. สังกรประโยค คือ ประโยคใหญ่ที่มีประโยคเล็กตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปรวมกันแต่มี
ประโยคหัวหน้าหรือประโยคหลักที่มีใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว นอกนั้นเป็นประโยคเล็กที่
ทำหน้าที่แต่งหรือประกอบประโยคหลัก ทั้งนี้สังกรประโยค มีลักษณะต่างกับอเนกรรตประโยคคือ
ประโยคเล็ก ของสังกรประโยค มีใจความสำคัญแต่เพียงประโยคหัวหน้าประโยคเดียว ส่วนประโยค
เล็กของอเนกรรตประโยคมีใจความสำคัญด้วยกันทุกประโยค โดยประโยคเล็กทั้ง 2 ประโยค คือ
मुख्यप्रयोग เป็นประโยคหัวหน้าหรือประโยคหลัก นับเป็นประโยคสำคัญซึ่งจะขาดไม่ได้และมีได้
เพียงประโยคเดียวต่อหนึ่งสังกรประโยคเท่านั้น และอนุประโยคคือประโยคเล็กที่ทำหน้าที่แต่งमुख्य
प्रयोगให้ได้ความดีขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

3.1 นามานุประโยค อนุประโยคที่ทำหน้าที่ได้คล้ายกับนาม อาจเป็นบทประธาน
บทกรรม หรือบทขยายก็ได้

3.2 คุณานุประโยค อนุประโยคที่ทำหน้าที่ ประกอบนามหรือสรรพนาม
เช่นเดียวกับคำวิเศษณ์ และใช้ประพันธสรรพนามเป็นบทเชื่อม

3.3 วิเศษณานุประโยค อนุประโยคซึ่งทำหน้าที่ประกอบคำกริยาหรือคำวิเศษณ์ และใช้ประพันธวิเศษณ์หรือคำบุพบทซึ่งทำหน้าที่อย่างประพันธวิเศษณ์เป็นบทเชื่อม

กรมวิชาการ และ สถาบันภาษาไทย (2545) กล่าวว่า ประโยคสามารถจำแนกได้หลายวิธี เช่น แบ่งตามโครงสร้าง ตามมาลา และตามเจตนา

การจำแนกประโยคตามโครงสร้างเป็นการจำแนกประโยคโดยพิจารณาจากลักษณะเฉพาะของส่วนประกอบของประโยค ลักษณะการเชื่อมประโยคย่อยเข้าเป็นประโยคเดียวกันซึ่งมีขนาดใหญ่กว่า ประโยคแบ่งตามโครงสร้างได้เป็น 3 ชนิด ได้แก่ ประโยคสามัญหรือประโยคพื้นฐาน ประโยคซ้อน และประโยครวม

1. ประโยคสามัญ หรือประโยคพื้นฐาน คือ ประโยคที่ประกอบด้วยนามวลีทำหน้าที่ประธานกับกริยาวลีทำหน้าที่ภาคแสดง ประโยคสามัญต้องไม่มีอนุประโยคเป็นส่วนขยาย และไม่มีคำเชื่อมกริยา คำเชื่อมกริยาวลี หรือคำเชื่อมประโยค ประโยคสามัญแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีเดียวกับประโยคสามัญที่มีกริยาวลีหลายวลีเรียงกันโดยไม่มีคำเชื่อมกริยาวลีเหล่านั้น

1.1 ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีเดียว ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีเดียว คือ ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีเพียง 1 กริยาวลี ในกริยาวลีมีคำกริยาเพียงคำเดียว เช่น เด็กหญิงสุนันท์นั่งในห้องเรียน , น้องถูกดู

1.2 ประโยคสามัญที่มีหลายกริยาวลี ประโยคสามัญที่มีกริยาวลีหลายกริยาวลี เป็นประโยคสามัญที่มีโครงสร้างกริยาเรียง คือ มีกริยาวลีหลายกริยาวลีทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประธานเดียวกันหรือต่างประธานก็ได้ แม้จะมีหลายกริยาวลีแต่ประโยคสามัญชนิดนี้ต้องไม่มีคำเชื่อมกริยาวลีเหล่านั้น กริยาวลีในประโยคอาจแสดงเหตุการณ์ที่เกิดพร้อมกัน เกิดต่อเนื่องกัน เกิดก่อนหลังกันตามลำดับ หรือเหตุการณ์หลังเป็นผลจากเหตุการณ์แรกก็ได้ เช่น

1. เหตุการณ์ในประโยคเกิดพร้อมกัน เช่น สมชายโบกมือ-ลาพวกเราสมเกียรติ
ขับรถ-ข้ามสะพาน เก็นอน-ร้องเพลงในห้องนั่งเล่น แอวกับน้องกำลังนั่ง-อ่านหนังสือพิมพ์

2. เหตุการณ์ในประโยคเกิดต่อเนื่องกัน หรือเกิดก่อนหลังตามลำดับ เช่น คุณ
ปูเดิน-ไป-ใส่บาตรหน้าบ้าน สมทรงพับเสื้อ-เก็บ-เข้าตู้

3. เหตุการณ์หลังเป็นผลของเหตุการณ์แรก เช่น คลื่นซัดบ้าน-พังหมด ลมพัด
สังกะสี-ปลิว

2. ประโยคซ้อน คือ ประโยคที่ประกอบด้วยประโยคหลักกับอนุประโยค โดยมีประโยคหนึ่งเป็นประโยคหลัก เรียกว่า มุขยประโยค คือ ประโยคที่มีอีกประโยคหนึ่งเป็นส่วนหนึ่ง

ของประโยค ได้แก่ เป็นประธาน เป็นหน่วยเติมเต็ม หรือเป็นส่วนขยาย และมีอนุประโยค คือ ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยคำเชื่อมอนุประโยค ซึ่งอนุประโยคทำหน้าที่ได้อย่างนามวลี คือ เป็นประธาน กรรม หน่วยเติมเต็ม หรือขยายส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค หรือทำหน้าที่อย่างวิเศษณ์วลี คือ ทำหน้าที่ขยายกริยาวลี ชนิดของประโยคความซ้อนแบ่งตามอนุประโยคที่มาขยาย แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

2.1 ประโยคความซ้อนที่มีนามานุประโยค คือ อนุประโยคที่ทำหน้าที่เหมือนนามวลี กล่าวคือ อาจทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม หน่วยเติมเต็ม หรือหน่วยเสริมความ นามานุประโยคจะมีคำเชื่อมนามานุประโยค ได้แก่ ที่ ที่ว่า ว่า ให้ นำหน้า เช่น

ที่เขาเล่ามานั้นถูกต้องแน่นอน

(ที่เขาเล่ามานั้น เป็นนามานุประโยค ทำหน้าที่ประธานของกริยาวลี ถูกต้องแน่นอน)

ครูดีใจที่นักเรียนของครูสอบผ่านหมดทุกคน

(ที่นักเรียนของครูสอบผ่านหมดทุกคน เป็นนามานุประโยค ทำหน้าที่หน่วยเสริมของ

กริยา ดีใจ)

เลขานุการคนใหม่เป็นที่โปรดปรานของเจ้านาย

(ที่โปรดปรานของเจ้านาย เป็นนามานุประโยค ทำหน้าที่หน่วยเติมเต็มของกริยา

เป็น)

2.2 ประโยคความซ้อนที่มีคุณานุประโยค คือ อนุประโยคที่ทำหน้าที่ขยายนามที่นำมาข้างหน้า อนุประโยคชนิดนี้มีคำเชื่อมคุณานุประโยค ที่ ซึ่ง อัน และคำเชื่อมคุณานุประโยคนั้นเป็นประธานของอนุประโยคด้วย เช่น

เสื้อที่พี่ฉันสวมอยู่สวยมาก

(ที่พี่ฉันสวมอยู่ เป็นคุณานุประโยคขยายคำนาม เสื้อ)

ผลของการกระทำอันชั่วร้ายของผู้บริหารย่อมตกแก่ส่วนรวม

(อันชั่วร้ายของผู้บริหาร เป็นคุณานุประโยคขยายกลุ่มคำนาม ผลของการกระทำ)

2.3 ประโยคซ้อนที่มีวิเศษณานุประโยค คือ อนุประโยคที่ทำหน้าที่อย่างวิเศษณ์วลี คือ ขยายกริยาวลี เช่น

เขาทำงานหามรุ่งหามค่ำซึ่งไม่ดีกับสุขภาพเลย

(ซึ่งไม่ดีกับสุขภาพเลย เป็นวิเศษณานุประโยคขยายกริยาวลี ทำงานหามรุ่งหามค่ำ)

วิเศษณานุประโยคอาจอยู่หน้าหรือหลังประโยคหลักก็ได้ เช่น เพราะฝนตกหนัก

ติดต่อกันมาหลายวัน ดินอ่อน ๆ เขิงเขาจึงถล่มลงมา

เมื่อวิเศษณานุประโยคอยู่หน้าประโยคหลัก มักจะมีคำเชื่อมเสริม ก็ จึง เลย ถึง อยู่ใน ประโยคหลักด้วย เช่น เมื่อลูกไม่ยอมเรียนหมอ ก็อย่าไปบังคับจิตใจลูกเลย

คำเชื่อมวิเศษณานุประโยค มีหลายกลุ่ม ที่พบบ่อยมีดังนี้

1. คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกเวลา เช่น เมื่อ ขณะที่ ก่อน หลัง แต่ ตั้งแต่ นิตยามาเมื่อเธอหลับ
เด็ก ๆ กลับไปหลังงานเลิกแล้ว
หลังเลิกเรียนแล้วนักเรียนก็พากันเข้าห้องสมุด
2. คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกเหตุ เช่น เพราะ เนื่องจาก
สมปองเป็นหวัดเนื่องจากตากฝนอยู่นาน
เขานอนตัวสั้นเพราะกลัวเสียงปืน
3. คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกผล เช่น จน กระทั่ง จนกระทั่ง
เขาอ้วน จนเดินไม่ไหว
ป่าพุดเร็ว กระทั่งฉันฟังไม่ทัน
4. คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกความมุ่งหมาย เช่น เพื่อ
เขาทำงานหนัก เพื่อช่วยให้สังคมดีขึ้น
5. คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกเงื่อนไข เช่น ถ้า หาก หากว่า
เธอจะประสบความสำเร็จ ถ้าเธอตั้งใจทำงานจริง
หากเขาไม่มา ฉันก็จะดำเนินงานเอง
6. คำเชื่อมวิเศษณานุประโยคบอกความขัดแย้ง เช่น ทั้งที่ แม้ว่า
แม้ว่าเขาจะไม่สบาย เขาก็พยายามทำงานจนเสร็จ
ทั้งที่ไม่เห็นด้วยกับหัวหน้า เขาก็ปฏิบัติตามคำสั่ง

3. ประโยครวม คือ ประโยคย่อยตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไปมารวมเข้าเป็นประโยคเดียวกัน ประโยคย่อยนั้นอาจเป็นประโยคสามัญหรือประโยคซ้อนก็ได้และต้องมีคำเชื่อมสมภาค และ และ ก็ แต่ ทว่า แต่ทว่า หรือ ทำหน้าที่เชื่อมประโยคย่อยที่มารวมกันนั้น

ตัวอย่างประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญรวมกับประโยคสามัญ
ภรรยาผมตั้งครรภ์แต่แท้งเสียก่อน

สุรชัยเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ แต่สุวคนธ์เรียนคณะอักษรศาสตร์

ตัวอย่างประโยครวมที่เกิดจากประโยคสามัญรวมกับประโยคซ้อน

เกษตรกรแถวนี้นิยมทำนาและเลี้ยงปลาที่กินวัชพืชไว้ในนา

หมอบจะไปหาคนไข้หรือจะให้คนไข้มาหาหมอบ

ได้ยินเขาพูดอยู่เหมือนกันแต่ไม่รู้ว่าเขาต้องการอะไรแน่

ตัวอย่างประโยครวมที่เกิดจากประโยคซ้อนรวมกับประโยคสามัญ

หลังคาที่รั่วนั้นซ่อมแล้วแต่น้ำฝนก็ยังซึมลงมาได้

ครูสั่งให้นักเรียนอ่านบทที่ 3 และทำแบบฝึกหัดท้ายบท

โค้ชตั้งใจจะเปลี่ยนนักกีฬาคนที่บาดเจ็บออกแต่ภายหลังก็เปลี่ยนใจ

ตัวอย่างประโยครวมที่เกิดจากประโยคซ้อนรวมกับประโยคร้อน

สุดารับประทานแต่อาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำที่บริสุทธิ์

เขาบอกว่าจะมาถึงพรุ่งนี้แต่ไม่ได้บอกว่าจะถึงกี่โมง

ประโยครวมที่มีประธาน กรรม หน่วยเติมเต็ม หรือหน่วยเสริมความเป็นคนหรือสิ่งเดียวกัน มักละประธาน กรรม หน่วยเติมเต็ม หรือหน่วยเสริมความในประโยคย่อยประโยคใดประโยคหนึ่ง

สรุปได้ว่า สรุปได้ว่า ประโยคในภาษาไทยเมื่อจำแนกตามโครงสร้างของคำ แบ่งได้ 3 ชนิด ดังนี้

1. ประโยคสามัญ คือ ประโยคที่มีใจความครบบริบูรณ์เพียงใจความเดียว ไม่มีคำเชื่อมกริยา ไม่มีคำเชื่อมประโยค และไม่มีอนุประโยค สามารถแบ่งออกได้ 2 ชนิด คือประโยคสามัญ ที่มีคำกริยาวลีเดียว และประโยคสามัญที่มีหลายกริยาวลี

2. ประโยคซ้อน คือ ประโยคใหญ่ที่มีประโยคเล็กตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปมารวมกัน โดยมีประโยคหลัก (मुख्यประโยค) ซึ่งเป็นประโยคที่มีใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว ขาดไม่ได้ และมีได้เพียงประโยคเดียวและประโยคย่อย (อนุประโยค) ซึ่งเป็นประโยคที่ทำหน้าที่ประกอบประโยคหลักให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ไม่สามารถปรากฏตามลำพังได้ต้องอาศัยประโยคหลักจึงจะเข้าใจ มักปรากฏตามหลังคำสันธาน เช่น ที่ ซึ่ง อัน ผู้ว่า ฯลฯ ซึ่งสามารถแบ่งตามลักษณะของประโยคย่อย (อนุประโยค) ได้ 3 ชนิด คือ 1) นามานุประโยค เป็นประโยคที่มีอนุประโยคทำหน้าที่เหมือนคำนาม กล่าวคือ เป็นประโยคย่อยอาจปรากฏในตำแหน่งประธาน กรรม ส่วนขยาย หรือส่วนเติมเต็ม 2) คุณานุประโยค เป็นประโยคที่มีอนุประโยคทำหน้าที่ขยายคำนามและ 3) วิเศษณานุประโยค ประโยคที่มีอนุประโยค ทำหน้าที่ขยายคำกริยาหรือคำวิเศษณ์

3. ประโยครวม คือ ประโยคที่เกิดจากการนำประโยคตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปมารวมเป็นประโยคเดียวกัน มีใจความสำคัญหรือความสำคัญของเนื้อความเสมอกัน โดยมีคำสันธานเป็นได้แก่ และ และก็ แต่ ทว่า แต่ทว่า หรือ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาค้นคว้าให้ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือไว้ ดังนี้

ปิยฉัตร ขาวแก้ว (2542, น. 10) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่สร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อแก่การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มหรือการทำงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้ความช่วยเหลือกันในกลุ่ม ให้คำปรึกษาและแก้ปัญหาพร้อมกัน

วัชรารกรณ์ กองมณี (2546, น. 19) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียน เกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ มีความรับผิดชอบในการทำงาน กลุ่มและช่วยเหลือกัน จนสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จ

ทิตินา แชนมณี (2558, น. 98-99) ได้อธิบายความหมายการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย ที่สมาชิกภายในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน และช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

จากที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ คือการร่วมมือกันในการปฏิบัติงานของผู้เรียน ที่มีการแบ่งกลุ่มและช่วยกันภายในกลุ่ม จนสามารถนำไปสู่เป้าหมายในการเรียนได้

3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ได้มีผู้เชี่ยวชาญอธิบายถึงองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือไว้ ดังนี้

จอห์นสันและจอห์นสัน (1944 อ้างถึงใน ทิตินา แชนมณี, 2558, น. 99-101) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ ต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน ในการเรียนแบบร่วมมือ ผู้เรียนต้องเข้าใจว่า สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องรับผิดชอบหน้าที่ของตนเองและช่วยเหลือสมาชิกภายในกลุ่ม เพื่อให้การทำงานกลุ่มสำเร็จไปได้

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด สมาชิกภายในกลุ่มต้องมีการวางแผน หารือกันในการวางแผนทำงาน

3. ความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน ที่กำหนดให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มต้องมีหน้าที่ในการทำงาน และตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่

ความสามารถ และการทำงานกลุ่มต้องมีการตรวจสอบกระบวนการทำงาน เพื่อให้สมาชิกทุกคนเอาใจใส่การทำงานของตนเอง

4. การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของสมาชิกภายในกลุ่ม แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น การยอมรับและการให้ความเคารพซึ่งกันและกัน

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม เพื่อช่วยให้สมาชิกเกิดการเรียนรู้และแก้ไขหรือปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากพฤติกรรมการทำงานของสมาชิกภายในกลุ่ม ซึ่งเป็นวิธีการกระตุ้นอย่างหนึ่งให้ผู้เรียนตั้งใจทำงานและฝึกทักษะการคิด

3.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สลาวิน (1987 อ้างถึงใน ไสว พักขาว, 2544, น. 2-10) ได้พัฒนาเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือแบบต่าง ๆ ซึ่งสรุปรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือไว้ 4 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

3.3.1 การเรียนแบบกลุ่มแข่งขัน (Student team variations) เป็นการเรียนรู้ที่เน้นการเปรียบเทียบผลงานกลุ่มและความสำเร็จของกลุ่ม รวมทั้งของสมาชิกทุกคน หัวใจของการเรียนคือ

1. รางวัลของกลุ่ม (Team rewards) ซึ่งจะได้รับเมื่อกลุ่มทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ภายในเวลาที่กำหนด

2. ความรับผิดชอบรายบุคคล (Individual accountability) ที่สมาชิกทุกคนต้องเข้าใจว่าคะแนนจากการทดสอบรายบุคคลจะต้องนำไปเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่ม

3. โอกาสความสำเร็จที่เท่าเทียมกัน (Equal opportunities for success) โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มมี โอกาสที่จะทำได้ดีที่สุด และประสบความสำเร็จอย่างเท่าเทียมกัน การช่วยเหลือของสมาชิกทุกคนจึงเป็นสิ่งสำคัญ แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะดังนี้

1. กลุ่มแข่งขันแบบแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มผู้เรียน กลุ่มละ 4-5 คน คละตามระดับความสามารถและเพศ ครูทำการสอนบทเรียนให้นักเรียนทั้งชั้นแล้วให้นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกันทำงานตามที่กำหนด นักเรียนทำแบบทดสอบรายบุคคล นำคะแนนที่นักเรียนได้ทำแบบทดสอบมาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยเดิมที่ทำไว้ตั้งแต่ต้น แล้วปรับเป็นคะแนนพัฒนาตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จากนั้นจึงนำคะแนนพัฒนาของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

2. กลุ่มเกมแข่งขัน (TGT) เป็นการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนในกลุ่มเล็ก ๆ คละความสามารถและเพศ เช่นเดียวกับกลุ่มแข่งขันแบบแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ โดย

สมาชิกแต่ละคนของกลุ่มหนึ่ง ๆ ต้องแข่งขันการตอบคำถามกับสมาชิกของกลุ่มอื่นที่โต๊ะแข่ง (Tournament tables) เป็นรายสัปดาห์ โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ระดับเดียวกันจะแข่งด้วยกัน เพื่อทำคะแนนให้กลุ่มของตน

3. กลุ่มช่วยเรียนรายบุคคล (TAI) เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากในการสอนคณิตศาสตร์โดยครูแบ่งกลุ่มผู้เรียน กลุ่มละ 4-5 คน คละความสามารถ นักเรียนแต่ละคนใช้ความสามารถในการเรียนเป็นรายบุคคล สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือกันและตรวจสอบคำตอบของเพื่อนในกลุ่มจากกระดาษคำตอบ ในการทดสอบนักเรียนต่างคนต่างทำ คะแนนจากการทดสอบจะรวมกันเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่มและมีการให้รางวัลสำหรับกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุด 3 กลุ่มแรก

4. กลุ่มรวมเรียนอ่านและเขียน (CIRC) วิธีนี้ส่วนใหญ่จะใช้อ่านและเขียนและทักษะอื่น ๆ ทางภาษา โดยครูแบ่งกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4 คน แล้วให้จับคู่กลุ่มละ 2 คู่ แต่ละคู่มีพื้นฐานความรู้เท่ากันและช่วยกันอ่านเรื่องที่ครูมอบหมายให้ แล้วตอบคำถามในเรื่อง จากนั้นจึงให้เรียบเรียงเรื่องราวที่ได้อ่านเสียใหม่ คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของสมาชิกเป็นรายบุคคล

3.3.2 การเรียนแบบต่อบทเรียน (JIGSAW) การเรียนแบบนี้บางครั้งก็เรียกว่า การ

เรียนแบบต่อชิ้นส่วน หรือการศึกษาเฉพาะส่วน พัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1978 โดย Eliot Aronson เป็นวิธีแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน คละความสามารถและเพศ นักเรียนทุกกลุ่มจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเช่นเดียวกัน มีการแบ่งเนื้อหาของเรื่องที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกแต่ละกลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องรับผิดชอบหัวข้อที่ตัวเองได้รับและทำการศึกษาเนื้อหาส่วนนั้น ๆ ให้เข้าใจ โดยนักเรียนที่ได้เนื้อหาเดียวกันจะไปรวมกลุ่มกันซึ่งเรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert group) จากนั้นแต่ละคนจะกลับเข้ากลุ่มเดิมของตนเพื่ออธิบายหัวข้อที่ตนศึกษาให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟัง เพื่อให้เพื่อนทั้งกลุ่มได้รู้เนื้อหาครบทุกหัวข้อ เมื่อจบบทเรียนแล้วมีการทดสอบเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนของสมาชิกรวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

3.3.3 การเรียนด้วยกัน (Learning together) เป็นวิธีการเรียนที่แบ่งนักเรียนเป็น

กลุ่มโดยแบ่งกลุ่มผู้เรียน กลุ่มละ 4-5 คน คละความสามารถและเพศ ครูจะทำการสอนเนื้อหาทั้งชั้นแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาและทำงานตามที่ครูมอบหมายให้ โดยแต่ละกลุ่มจะได้รับใบงานหนึ่งชิ้นเพื่อนำไปศึกษาร่วมกัน การตัดสินผลการเรียนจะตัดสินเป็นกลุ่มโดยดูจากผลงานของกลุ่ม

3.3.4 การสืบสวนสอบสวนเป็นกลุ่ม (Group investigation) เป็นวิธีการเรียนที่

ผู้เรียนจะทำงานกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยใช้การสืบค้นแบบร่วมมือกัน มีการอภิปรายเป็นกลุ่มรวมทั้งว่าแผนงานและโครงการต่าง ๆ ผู้เรียนจะแบ่งกลุ่มกันเอง มีสมาชิกกลุ่มละ 2-6 คน เมื่อได้หัวข้อย่อยแล้ว ก็จะแบ่งงานเป็นรายบุคคลแล้วนำมารวมเป็นรายงานกลุ่ม จากนั้นกลุ่มจะเสนอผลงานแก่เพื่อนร่วมห้องถึงสิ่งที่ได้ค้นคว้าได้โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกที่จะใช้การเรียนแบบกลุ่มแข่งขันซึ่งเป็นกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคล (TAI) เนื่องจากกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคล (TAI) เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากในการสอนคณิตศาสตร์ช่วยส่งเสริมให้เกิดความช่วยเหลือกันในกลุ่มของผู้เรียน ซึ่งนักเรียนสามารถศึกษาเนื้อหาพร้อมกันและใช้ความรู้ของตนเองช่วยให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม

โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI และเทคนิค TGT เนื่องจากเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อนำทั้งสองเทคนิคมาจัดการเรียนการสอนร่วมกันน่าจะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังพัฒนาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น

3.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI

3.4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI

สลาวิน (1990 อ้างถึงใน ปริญญา พลอาสา, 2546, น. 61) TAI หมายถึง วิธีสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกันเป็นวิธีการเรียนการสอนที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองตามความสามารถจากแบบฝึกทักษะ และส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยปกติจะมี 4 คน นักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 2 คนและนักเรียนอ่อน 1 คน ผลการทดสอบของนักเรียนจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือเป็นคะแนนค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่มและเป็นคะแนนสอบรายบุคคล การทดสอบนักเรียนต่างคนต่างทำ แต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกันดังนั้นนักเรียนที่เก่งจึงพยายามช่วยนักเรียนที่อ่อน เพราะจะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มดีขึ้นและนักเรียนอ่อนก็จะพยายามช่วยตนเองเพื่อไม่ให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำลง และครูมีรางวัลเป็นการเสริมแรง โดยรางวัลจะได้รับเป็นรายกลุ่มซึ่งการเสริมแรงนี้เพื่อกระตุ้นความร่วมมือกันทำงานของนักเรียนภายในกลุ่ม

สิริพร ทิพย์คง (2542, น. 170-171) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคกลุ่มเพื่อน ช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล (TAI) ว่าเป็นการจัดกิจกรรมที่ใช้กับการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ แต่วิชาอื่นก็สามารถปรับใช้ได้ โดยเฉพาะในเรื่องที่ต้องการเน้นการพัฒนาทักษะให้กับนักเรียน ครูจะใช้การสอนแบบต่าง ๆ ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่เรียน โดยครูสอนรวมกันทั้งชั้นและทดสอบเป็นรายบุคคล หลังจากนั้นครูจึงจัดกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล (TAI) จะมีการจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 2 แบบ คือ จัดนักเรียนเป็นกลุ่มที่ละความสามารถ และจัดนักเรียนเป็นกลุ่มที่มีระดับความสามารถใกล้เคียงกัน โดยให้นักเรียนในกลุ่มจับคู่กันทำงานและผลัดกันตรวจกันในคู่ของตัวเอง เช่น นักเรียนได้ฝึกทำแบบฝึกหัดครบหมดทุกชุดแล้ว ให้สมาชิกในกลุ่มแยกกันทำแบบฝึกหัดชุดรวม แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจโดยดูเฉลยที่ครูเตรียมไว้ หากนักเรียนคนใดทำไม่ได้ถึงเกณฑ์ เช่น กำหนดเกณฑ์ 75% จะต้องฝึกทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนที่สอบถึงเกณฑ์ ครูจะจัดกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันมาอยู่กลุ่มด้วยกัน หลังจากนั้นครูจะทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว 5-10 นาที แล้วให้นักเรียนกลับไปเข้ากลุ่มของตนแล้วไปอธิบายชี้แจงให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจอีกครั้งหนึ่ง และทำงานกับคู่ของตนต่อไปตามเดิม

จากแนวคิดที่กล่าวมา สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนเป็นรายบุคคลเข้าด้วยกัน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยนักเรียนลงมือกระทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถและส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

3.4.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI

สลาวิน (1990 อ้างถึงใน นารณาริ อินตะสอน, 2550, น. 57-60) ได้กล่าวว่าการสอนแบบ TAI ออกแบบไว้สำหรับการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

1. กลุ่ม (Teams) โดยจะต้องมีการแบ่งสมาชิกในห้องออกเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มละ 4 - 5 คน ในแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนคละความสามารถ ทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน คละเพศทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย และจะมีการเปลี่ยนกลุ่มใหม่แล้วแต่ข้อตกลงที่ตั้งไว้ เช่น จะเปลี่ยนกลุ่มใหม่ทุก ๆ 6 สัปดาห์

2. มีการทดสอบเพื่อจัดอันดับ (Placement Test) การทดสอบจะเริ่มด้วยการทำแบบทดสอบเชิงคณิตศาสตร์ก่อนเรียน เพื่อจัดตำแหน่ง โดยจะจัดตามลำดับของคะแนนที่ได้

3. เนื้อหาและวัสดุหลักสูตร (Curriculum Materials) หลังจากครูสอนเนื้อหาแล้ว นักเรียนจะทำงานในกลุ่ม โดยมีสื่อหรือวัสดุหลักสูตรการสอนที่ครอบคลุมเนื้อหาแต่ละหน่วยเป็นแบบฝึกทักษะ โดยมีส่วนประกอบต่าง ๆ ดังนี้

3.1 หน้าแนะนำบทเรียน อธิบายทักษะที่ต้องฝึกและให้วิธีการแก้ปัญหาแบบเป็นขั้นตอน

3.2 หน้าฝึกทักษะ ประกอบด้วยปัญหาประมาณ 16 ข้อ ในแต่ละตอนจะเริ่มด้วยการแนะนำทักษะย่อย ๆ ที่จะนำไปสู่ความสามารถในการพัฒนาการเรียนรู้ทักษะทั้งหมด

3.3 แบบทดสอบย่อย ฉบับ A และ B (Formative A and B) เป็นแบบทดสอบแบบคู่ขนาน ฉบับละ 10 ข้อ

3.4 แผ่นคำตอบสำหรับแบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบย่อยจะอยู่ด้านหลังของแบบฝึกทักษะ

4. กลุ่มการสอน (Teaching group) ครูจะสอนเนื้อหาเป็นกลุ่มย่อย โดยเด็กนักเรียนในกลุ่มจะมีความสามารถต่างกัน โดยครูจะสอนในส่วนที่เป็นความคิดรวบยอดของบทเรียน เพื่อเป็นการชี้นำความคิดรวบยอดหลักให้นักเรียนผ่านการปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถเชื่อมโยงความรู้กับปัญหาที่พบในชีวิตประจำวันได้ ส่วนนักเรียนกลุ่มอื่นสามารถศึกษาและทำแบบฝึกหัดไปเองก่อนได้ ซึ่งนักเรียนจะต้องมีความรับผิดชอบต่องาน ใบกิจกรรมของตัวเอง

5. วิธีการเรียนเป็นกลุ่ม (Team Study Method) นักเรียนเริ่มฝึกทักษะตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้ของหน่วยการเรียนรู้ โดยจะทำแบบฝึกทักษะภายในกลุ่มตามลำดับ ดังต่อไปนี้

5.1 นักเรียนศึกษาเอกสารแนะนำบทเรียนพร้อมทั้งร่วมกันวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนเนื้อหาสาระภายในกลุ่มของตนเอง หากไม่เข้าใจสามารถสอบถามครูผู้สอนได้ หลังจากนั้นจึงเริ่มทำแบบฝึกทักษะของหน่วยการเรียนรู้ได้

5.2 นักเรียนเริ่มทำแบบฝึกทักษะโดยการแก้ปัญหาเป็นทักษะย่อย ๆ โดยจะเริ่มทำโจทย์ปัญหา ที่มีอยู่ในหน้าฝึกทักษะของตนเอง หลังจากนั้นให้สลับกับเพื่อนในกลุ่มเพื่อตรวจสอบคำตอบ โดยครูผู้สอนจะต้องเตรียมคำตอบไว้ให้นักเรียนเพื่อใช้ดูเฉลยได้ หากนักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะได้ถูกต้องทั้งหมด จึงจะสามารถทำแบบฝึกทักษะต่อไปได้ แต่ถ้าทำถูกไม่ครบทุกข้อ นักเรียนจะต้องพยายามแก้ปัญหาจนกว่าจะสามารถทำแบบฝึกหัดข้อนั้นได้ จึงจะสามารถทำแบบฝึกหัดชุดต่อไปได้

5.3 เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกทักษะสุดท้ายของหน่วยได้ถูกต้องครบทุกข้อแล้ว นักเรียนจะได้ทำแบบทดสอบย่อยฉบับ A จำนวน 10 ข้อ ที่มีลักษณะคล้ายกับแบบฝึกหัดอันสุดท้าย เป็นรายบุคคล หลังจากนั้นจะแลกเปลี่ยนกันในกลุ่มเพื่อตรวจสอบความถูกต้องพร้อมลงชื่อกำกับ เพื่อเป็นเครื่องหมายที่แสดงหลักฐานว่าได้รับการรับรองจากกลุ่มแล้ว และนักเรียนผู้นั้นจะสามารถไปทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ได้ แต่ถ้านักเรียนทำถูกไม่ถึงร้อยละ 80 เพื่อนในกลุ่มและครูผู้สอนจะต้องเข้าไปช่วยเหลือจนกว่าจะเข้าใจ หรือครูผู้สอนอาจจะเพิ่มแบบฝึกทักษะให้นักเรียนทำเพิ่มเติม หลังจากนั้นนักเรียนกลับมาทำแบบทดสอบย่อยฉบับ B อีกครั้ง

5.4 เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบย่อยฉบับ A หรือ B ผ่านแล้ว ให้นำแผ่นทดสอบที่แสดงถึงการสอบผ่านไปให้หัวหน้านักเรียนที่อยู่ต่างกลุ่ม เพื่อที่จะรับแบบทดสอบประจำหน่วย (Unit Test) หลังจากนั้นนักเรียนจะทำแบบทดสอบนั้น โดยมีหัวหน้านักเรียนนั้นเป็นผู้ให้คะแนน ถ้านักเรียนคนใดได้คะแนน 12 คะแนน จาก 15 คะแนน หัวหน้าจะบันทึกคะแนนลงในแผ่นสรุปผลประจำกลุ่ม จากนั้นครูตรวจคำตอบนักเรียนเพื่อพิจารณาปัญหา และทำการแก้ไขผู้เรียน

5.5 คะแนนการรับรองของกลุ่ม (Team Scores and Team Recognition) เมื่อสิ้นสุดแต่ละหน่วย ครูจะเป็นผู้รวมคะแนนของกลุ่ม โดยคิดเฉลี่ยคะแนนที่ตอบถูกจากการทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีการกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

กลุ่มที่ผ่านเกณฑ์สูง จะได้เป็น Super Team คือ กลุ่มยอดเยี่ยม

กลุ่มที่ผ่านเกณฑ์ปานกลาง จะได้เป็น Great Team คือ กลุ่มดีมาก

กลุ่มที่ผ่านเกณฑ์ต่ำ จะได้เป็น Good Team คือ กลุ่มดี

สำหรับกลุ่มที่ได้รับกลุ่มยอดเยี่ยมและกลุ่มดีมากจะได้รับรางวัล คือ คำชมเชยและเกียรติบัตร

6. การทดสอบเพื่อฝึกทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ (Facts Tests) ในแต่ละสัปดาห์ ผู้เรียนจะทำแบบทดสอบเพื่อฝึกพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ใช้เวลา 3 นาทีโดยนักเรียนจะได้รับใบความรู้ไปศึกษาที่บ้านเพื่อเตรียมตัวสำหรับทำแบบทดสอบฝึกทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

7. การสอนรวมกลุ่มในชั้นเรียน (Whole-Class) เมื่อสอนจบครูจะสรุปบทเรียนต่าง ๆ ให้กับนักเรียนทั้งหมด โดยให้ครอบคลุมในเนื้อหาและทักษะต่าง ๆ ของบทเรียน

3.4.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค TAI

สลาวิน (Robert E.Slavin, 1983, p. 326) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรม TAI ไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ หมายถึง ขั้นที่ครูทบทวนเนื้อหาที่เคยเรียนและเนื้อหาที่ต่อเนื่องกับเนื้อหาใหม่ที่จะเรียนเป็นพื้นฐานของเนื้อหาใหม่

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน หมายถึง ขั้นที่ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยวัดความสามารถให้ความรู้หรือเนื้อหาใหม่โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกทักษะ หมายถึง ขั้นที่ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาฝึกทักษะโดยครูเป็นผู้กำหนดกรอบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัด นักเรียนภายในกลุ่มต้องช่วยเพื่อนเมื่อพบข้อผิดพลาด

ขั้นที่ 4 ขั้นทดสอบ หมายถึง ขั้นที่ครูนำเอาแบบทดสอบมาวัดว่าใครมีความรู้มากน้อยเพียงใด หรืออาจจะวัดจากพฤติกรรมการทำงาน กระบวนการในการทำงาน ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์เพื่อนในกลุ่มจะต้องไปช่วยเหลือและแก้ไขข้อบกพร่อง

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป หมายถึง ขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปที่ได้จากการเรียน นำเสนอหน้าชั้น จัดนิทรรศการ จัดแสดงป้ายนิเทศ แล้วนำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบเรียงลำดับคะแนนน้อย ให้รางวัลกลุ่มที่ทำคะแนนเฉลี่ยสูงสุดสลาวิน

ทีศนา เขมมณี (2551, น. 266-270) ได้สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TAI ไว้ดังนี้

1. ครูจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มวัดความสามารถ (เก่ง -กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (home group)
2. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน
3. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา จับคู่กันทำแบบฝึกหัด โดยกำหนดเงื่อนไขการประเมินผล

ดังนี้

- 3.1 ถ้าใครทำแบบฝึกหัดได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป ให้ไปรับการทดสอบรวบยอด
- 3.2 ถ้ายังทำแบบฝึกหัดได้ไม่ถึงร้อยละ 75 ให้ทำแบบฝึกหัดซ่อมจนกระทั่งทำได้แล้วจึงไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้าย
4. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราแต่ละคน นำคะแนนทดสอบรวบยอดมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รับรางวัล

เดอมอร์ ผาสุกพันธ์ (2549, น. 42) ได้สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TAI ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 ครูจัดกลุ่มโดยความสามารถของนักเรียน
- 1.2 ครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียน

2. ขั้นการเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนในกลุ่มจับคู่ศึกษาบทเรียนร่วมกัน
- 2.2 นักเรียนกลุ่มจับคู่ตรวจสอบใบงานร่วมกัน
- 2.3 วัดทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์โดยประเมินผลตามสภาพจริง

3. ขั้นฝึกทักษะ

- 3.1 นักเรียนจับคู่กันทำแบบฝึกหัด ให้ผ่านร้อยละ 80
- 3.2 ถ้าคู่ใดไม่ผ่านสมาชิกในกลุ่มต้องช่วยเหลือเพื่อนจนกว่าเพื่อนจะเข้าใจ
- 3.3 นักเรียนที่ไม่ผ่านให้ทำแบบฝึกทักษะเพิ่มเติมจนกว่าจะผ่าน

4. ขั้นทดสอบ

- 4.1 ทดสอบนักเรียนย่อยเป็นรายบุคคล
- 4.2 นักเรียนในกลุ่มแลกเปลี่ยนตรวจผลการทดสอบ
- 4.3 หัวหน้ากลุ่มรวมคะแนนกลุ่ม
- 4.4 วัดทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์โดยประเมินตามสภาพจริง

5. ขั้นการรับรองผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม

- 5.1 ครูประกาศผลจากคะแนนรวมของกลุ่ม
- 5.2 ครูให้รางวัล ยกย่อง ชมเชยนักเรียนทุกกลุ่ม

วิชา เล่าเรียนดี (2554, น. 15) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กิจกรรม

TAI ไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำและสอบทเรียน

- 1.1 ครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียน
- 1.2 ครูทบทวนวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือให้นักเรียนเข้าใจ
- 1.3 ครูสอนเนื้อหาผ่านการอธิบาย แสดงวิธีทำและยกตัวอย่าง

2. ขั้นฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม

- 2.1 ครูจัดกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถ มีทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน
- 2.2 ครูแนะนำใบความรู้และใบงาน แบบประเมินผลงานกลุ่ม และประเมิน

พฤติกรรมการทำงานกลุ่มให้กับนักเรียนในแต่ละกลุ่มทราบ

- 2.3 นักเรียนร่วมกันเรียนรู้ผ่านการฝึกกิจกรรมที่ครูกำหนดให้
  3. ขั้นทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเป็นรายบุคคล
    - 3.1 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยแต่ละหน่วยการเรียนรู้ แลกกับเพื่อนเพื่อตรวจให้คะแนน และรวมคะแนนเป็นรายบุคคล
    - 3.2 หากนักเรียนคนใดไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จะต้องเรียนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล
    - 3.3 นักเรียนที่ผ่านการเรียนซ่อมเสริมให้ทำแบบทดสอบย่อยใหม่ (แบบคู่ขนาน) ให้ผ่านเกณฑ์ 75%
  4. ขั้นประเมินผลงานกลุ่ม ตรวจ คิดคะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่ม
    - 4.1 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (posttest)
    - 4.2 นักเรียนในกลุ่มแลกเปลี่ยนตรวจแบบทดสอบ และลงคะแนนที่ได้แต่ละคน
    - 4.3 ผู้ตรวจให้คิดคะแนนพัฒนาของแต่ละคน และคะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่ม
  5. ขั้นสรุปบทเรียน และประเมินผลการปฏิบัติงานกลุ่มแต่ละกลุ่ม
  6. ขั้นยกย่องให้รางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนพัฒนาเฉลี่ยสูงสุด
- จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ได้ประยุกต์มาจากแนวคิดของสลาวิน (Robert E.Slavin, 1983) ที่มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นฝึกทักษะ ขั้นทดสอบและขั้นสรุปผล

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI สามารถสรุปได้ดังนี้

นารณารีย์ อินตะสอน (2550, น. บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำและชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI กับการสอนแบบปกติ และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียนได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI จำนวน 32 คนและเป็นกลุ่มควบคุมสอนแบบปกติจำนวน 30 คนระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบคาบละ 55 นาที รวม 16 คาบ ผลการวิจัย

พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI และนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผลของการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI

สิริกาญจน์ เบี้ยทอง, พรจิตร์ นาคนาม, และ วชิระ วิชชุวรรณ (2562, น. 100) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TAI ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์หลังการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TAI ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 และศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทศบาลสอง (วัดทุ่งสวน) จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 10.41 / 17.41 คะแนนโดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TAI เรื่อง คำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน เรื่อง คำราชาศัพท์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ค่า S.D. เท่ากับ 0.21 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

นิธินันท์ กลั่นคูวัฒน์ (2559) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง การแก้ไขโจทย์สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบ TAI ร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหาของโพลยา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งเป็นแบบการวิจัยแบบศึกษากลุ่มเดียว วัดหลังการทดลองครั้งเดียว โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 33 คน ซึ่งมาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง การแก้โจทย์สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบ TAI ร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหาของโพลยา สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การแก้โจทย์สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบ TAI ร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหาของโพลยาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Edy Purnomo, Wardani Rahayu, และ Ajat Sudrajat (2019, August) ได้เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI กับรูปแบบการสอนแบบอธิบายสำหรับทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ โดยการวิจัยนี้ศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ทั้งหมด 52 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสามารถในการเชื่อมโยงคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบอธิบาย (2) ผลการปฏิสัมพันธ์ของการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์กับรูปแบบการสอนสามารถมีทักษะการเชื่อมโยงกัน

จากงานวิจัยดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TAI ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น รวมถึงนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TAI นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI ยังเป็นเทคนิคการสอนที่สามารถประยุกต์ใช้ได้กับทุกวิชา

3.6 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT

3.6.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT

มณี บุญญาติศัย (2548, น. 59-60) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ว่าเป็นเทคนิคที่จัดให้นักเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถกัน โดยแบ่งเป็นนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน สมาชิกภายในกลุ่มจะร่วมกันศึกษาค้นคว้าและทำไปงานร่วมกัน ซึ่งนักเรียนจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้ก็ต่อเมื่อเพื่อนในกลุ่มสามารถผ่านเกณฑ์การทดสอบในหน่วยการเรียนรู้ร่วมกัน ในการเรียนแบบร่วมมือจะช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ผ่านการเรียนรู้ร่วมกันซึ่งจะทำให้สมาชิกในกลุ่มสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในหน่วยนั้นได้ นักเรียนร่วมกันอภิปรายซักถามซึ่งกันและกันเพื่อให้เข้าใจบทเรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดีทุกคน หลังจากนั้นจะมีกิจกรรมแข่งขันตอบปัญหาเพื่อสะสมคะแนนความสามารถของกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละคนจะเป็นตัวแทนของกลุ่ม

ในการแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการกับตัวแทนของกลุ่มอื่นที่มีความสามารถระดับใกล้เคียงกัน แล้วนำคะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนที่สะสมได้จากการตอบปัญหารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม กลุ่มใดทำคะแนนได้สูงถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัล

David De Vries and Keath Edward (1995 as cited in Sofya, 2018) อธิบายความหมายของ TGT ว่าเป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน ที่มีความสามารถ , เพศและเชื้อชาติที่แตกต่างกัน ครูผู้สอนให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบงานและมอบหมายงานให้นักเรียนทำร่วมกัน หากนักเรียนในกลุ่มบางคนไม่สามารถทำใบงานได้เพื่อนในกลุ่มจะต้องให้ความช่วยเหลือในการอธิบายวิธีการและคำตอบก่อนจะมาถามครู

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT เป็นเทคนิคการสอนแบบร่วมมือที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม คละตามความสารถ เพศ เชื้อชาติ แล้วให้ศึกษาเนื้อหาและทำใบงานร่วมกัน หลังจากนั้นจะฝึกทักษะผ่านการแข่งขันเป็นทีม นักเรียนจะบรรลุเป้าหมายก็ต่อเมื่อเพื่อนร่วมกลุ่มบรรลุถึงเป้าหมายนั้นร่วมกัน นักเรียนจึงมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อช่วยเหลือสนับสนุน กระตุ้น และส่งเสริมการทำงานของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ

3.6.2 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545, น. 164) ได้สรุปลักษณะการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ไว้ดังนี้

1. การเสนอเนื้อหา เป็นการบรรยาย หรืออภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาสาระในหน่วยการเรียนรู้ นั้น โดยเทคนิค TGT แตกต่างจากเทคนิคอื่น ๆ ตรงที่ครูต้องเน้นให้นักเรียนทราบว่าผู้เรียนต้องให้ความสนใจมากในเนื้อหาสาระเพราะจะช่วยให้ทีมชนะการแข่งขัน วิธีนี้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในวิชาพื้นฐานที่สามารถถามคำถามที่มีคำตอบแน่นอน เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ เป็นต้น

2. การจัดทีม เป็นการจัดโดยให้คละกันทั้งความสามารถและเพศ ที่มีหน้าที่เตรียมตัวสมาชิกให้พร้อมเพื่อการเล่นเกม หลังจากจบชั่วโมงเรียนแต่ละทีมจะนัดสมาชิกศึกษาเนื้อหา โดยมีแบบฝึกช่วยและนักเรียนจะผลัดกันถามคำถามในแบบฝึกหัดจนกว่าจะเข้าใจเนื้อหาทั้งหมด เทคนิค TGT จุดเน้นในทีม คือ ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีม จะช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุด

3. เกม เป็นเกมตอบคำถามได้ง่าย ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนที่นักเรียนได้ร่วมกันศึกษาเรียนรู้ ในการเล่นเกมแต่ละครั้งผู้เรียนที่เป็นตัวแทนจากทีมแต่ละทีมจะมาเป็นผู้แข่งขัน

3.6.3 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2541, น. 37) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT มีดังนี้

1. ครูอธิบายเนื้อหาบทเรียน โดยอาจใช้สื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ หรืออาจใช้การอภิปรายถึงความรู้ใหม่ร่วมกันทั้งห้องเรียน โดยครูเป็นผู้ดำเนินการ
2. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยจัดให้แต่ละความสามารถและเพศ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 - 5 คน จะร่วมกันศึกษาและทบทวนเนื้อหาในบทเรียนใหม่ นักเรียนที่เก่งในกลุ่มจะช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อนกว่า เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการแข่งขันในช่วงท้ายบทเรียน
3. จัดการแข่งขันเป็นทีม (Tournament Teams) โดยในแต่ละรอบจะมีตัวแทนของแต่ละกลุ่มที่มีความสามารถใกล้เคียงกันมาแข่งขันกัน โดยข้อคำถามที่ใช้ในการแข่งขันจะเป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว และมีการฝึกฝนผ่านการทำแบบฝึกหัดในใบงานและการแลกเปลี่ยนกันในกลุ่ม โดยการแข่งขันแต่ละโต๊ะจะเริ่มการแข่งขันพร้อมกัน
4. ให้คะแนนการแข่งขัน โดยให้จัดลำดับคะแนนผลการแข่งขันในแต่ละโต๊ะแล้วผู้เล่นจะกลับเข้ากลุ่มเดิม (Study Group) ของตน
5. นำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ได้คะแนนเฉลี่ยรวมสูงสุดจะได้รับรางวัล

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545, น. 165-166) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ดังนี้

1. ขั้นเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย
  - 1.1 การจัดเตรียมเนื้อหาบทเรียน ครูจะจัดเตรียมเนื้อหาในบทเรียน โดยการสร้างใบความรู้และชุดความรู้ที่จะให้นักเรียนได้เรียนรู้
  - 1.2 การจัดเตรียมเกม ครูจะต้องจัดเตรียมเกมตอบคำถามง่าย ๆ ซึ่งเป็นคำถามจากเนื้อหาในใบความรู้ที่นักเรียนเรียนรู้ จัดเตรียมวิธีการให้คะแนนโบนัสในการเล่น รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ เช่น ใบงาน ใบความรู้ ชุดคำถาม กระดานบันทึกคะแนน เป็นต้น
2. ขั้นจัดทีม ผู้สอนจัดทีมผู้เรียนโดยให้แต่ละความสามารถและเพศทีละประมาณ 4-5 คน เพื่อเรียนรู้โดยปฏิบัติตามกิจกรรมตามคำสั่งหรือใบงานที่กำหนดไว้
3. ขั้นการเรียนรู้ ประกอบด้วย
  - 3.1 ครูแนะนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือให้กับนักเรียนได้เข้าใจ

- 3.2 นักเรียนในแต่ละทีมวางแผนการเรียนรู้และการแข่งขัน
- 3.3 นักเรียนในแต่ละทีมร่วมกันศึกษาไปความรู้และทำใบงาน
- 3.4 สมาชิกในกลุ่มช่วยกันเตรียมความพร้อมให้กับสมาชิกในกลุ่มทุกคน เพื่อให้เข้าใจในบทเรียน และพร้อมที่จะแข่งขันกับสมาชิกทีมอื่น
- 3.5 แต่ละทีมทดสอบความรู้เบื้องต้นก่อนแข่งขันด้วยการคิดคำถามและให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันหาคำตอบ เพื่อทดลองแข่งขันกัน

3.6 สมาชิกในกลุ่มอธิบายเพิ่มเติมบางเรื่องที่ยังไม่เข้าใจ

4. ขั้นตอนการแข่งขัน ประกอบด้วย

- 4.1 ครูแนะนำขั้นตอนการแข่งขันให้นักเรียนทราบ
- 4.2 ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าประจำโต๊ะการแข่งขัน
- 4.3 ครูแนะนำกติกาการเล่นเกม
- 4.4 สมาชิกแต่ละกลุ่มเริ่มเล่นเกมพร้อมกัน ด้วยชุดคำถามที่เหมือนกัน ผู้สอนเดินตามโต๊ะการแข่งขันต่าง ๆ เพื่อตอบปัญหาข้อสงสัย
- 4.5 เมื่อการแข่งขันสิ้นสุด ให้แต่ละโต๊ะตรวจคะแนน จัดลำดับผลการแข่งขันและให้หาค่าคะแนนโบนัส
- 4.6 ผู้แข่งขันกลับไปเข้ากลุ่มเดิม พร้อมนำคะแนนโบนัสไปด้วย
- 4.7 ทีมนำคะแนนโบนัสของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีม อาจจะหาค่าเฉลี่ยหรือไม่ก็ได้ ทีมที่ได้คะแนนรวมสูงสุดจะได้รับการยอมรับว่าเป็นทีมชนะเลิศ และรองชนะเลิศตามลำดับ

5. ขั้นตอนยอมรับความสำเร็จของทีม ครูประกาศผลการแข่งขัน

วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2554, น. 16) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค TGT ดังนี้

1. ขั้นสอน ครูสอนเนื้อหาในบทเรียนใช้เวลา 1 -2 ครั้งชั่วโมง
2. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนในกลุ่มร่วมกันศึกษาไปความรู้และฝึกปฏิบัติตามใบงาน
3. ขั้นการแข่งขัน สมาชิกที่มีความสามารถใกล้เคียงกันมาตอบปัญหาแข่งขันกัน
4. ขั้นให้รางวัลกลุ่ม นำคะแนนพัฒนาการของสมาชิกแต่ละคนมารวมและเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

นอกจากนี้ วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2554, น. 1) ได้อธิบายถึงการเตรียมการก่อนสอนไว้ ดังนี้

1. วัสดุการสอน ครูจะต้องเตรียมวัสดุการสอนที่ใช้ในการทำงานกลุ่ม ประกอบด้วย ใบงาน บัตรงาน บัตรกิจกรรม บัตรเฉลย และแบบฝึกหัด รวมทั้งแบบทดสอบย่อยสำหรับทดสอบนักเรียนแต่ละคนหลังจากเรียนบทเรียนในแต่ละหน่วยแล้ว

2. การจัดกลุ่ม แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน รวมถึงมีการเฉลย

2.1 จัดลำดับนักเรียนในชั้นจากเก่งที่สุดไปหาอ่อนที่สุดโดยยึดตามผลการเรียนที่ผ่านมา ซึ่งอาจจะเป็นคะแนนจากแบบทดสอบ หรือการพิจารณาตัดสินใจของครูเองเป็นส่วนประกอบ

2.2 หากจำนวนกลุ่มว่ามีทั้งหมดกี่กลุ่ม แต่ละกลุ่มควรมีสมาชิกประมาณ 4-5 คน วิชา เขมมณี (2551, น. 266-270) ได้สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ไว้ดังนี้

1. ครูจัดนักเรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง - กลาง - อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (home group)

2. สมาชิกในกลุ่ม ศึกษาใบความรู้ร่วมกัน

3. สมาชิกในกลุ่มบ้านแยกย้ายเป็นตัวแทนกลุ่มไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นโดยจัดกลุ่มแข่งขันตามความสามารถ คือ คนเก่งในกลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มไปรวมกัน คนอ่อนไปรวมกับคนอ่อนของกลุ่มอื่น ซึ่งกลุ่มใหม่ที่รวมกันนี้เรียกว่า กลุ่มแข่งขัน กำหนดให้มีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน

4. สมาชิกในกลุ่มแข่งขัน เริ่มแข่งขันกันดังนี้

4.1 แข่งขันตอบคำถาม 10 คำถาม

4.2 สมาชิกคนแรกจับคำถามขึ้นมา 1 คำถาม และอ่านคำถามให้กลุ่มฟังให้สมาชิกที่อยู่ซ้ายมือของผู้อ่านคำถามคนแรกตอบคำถามก่อน ต่อไปจึงให้คนถัดไปตอบจนครบ ผู้อ่านคำถามเปิดคำตอบ แล้วอ่านเฉลยคำตอบที่ถูกให้กลุ่มฟังให้คะแนนคำตอบโดย ผู้ตอบถูกเป็นคนแรกได้ 2 คะแนน ผู้ตอบถูกคนต่อไปได้ 1 คะแนน ผู้ตอบผิดได้ 0 คะแนน

4.3 ต่อไปสมาชิกกลุ่มที่ 2 จับคำถามที่ 2 และเริ่มเล่นตามขั้นตอนไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งคำถามหมด

4.4 ทุกคนรวมคะแนนของตนเองโดย ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 1 ได้โบนัส 10 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 2 ได้โบนัส 8 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 3 ได้โบนัส 5 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 4 ได้โบนัส 4 คะแนน

มณี บุญญาติศัย (2548, น. 66) ได้สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ไว้ดังนี้

1. ช้่นนำ กระตุ้นผู้เรียนโดยใช้เกม นิทาน มาทบทวนความรู้เดิมเพื่อให้นักเรียนพัฒนาความคิดรวบยอดหรือหลักการของการเรียน
  2. ช้่นสอน ครูสอนเนื้อหาโดยใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อนำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน
  3. ช้่นจัดทีม แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 คน คละนักเรียนที่มีความสามารถ เก่ง ปานกลางและอ่อน เพื่อให้สมาชิกร่วมกันศึกษาใบความรู้และฝึกทำแบบฝึกหัดเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันกับสมาชิกทีมอื่น
  4. ช้่นการแข่งขัน เป็นการแข่งขันตอบคำถามจากเนื้อหาที่นักเรียนเรียนรู้ แต่ละทีมจะส่งตัวแทน 1 คนมาแข่งขัน โดยยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน คือ นักเรียนเก่งของแต่ละทีมแข่งขันกัน นักเรียนปานกลางแต่ละทีมแข่งขันกันและนักเรียนอ่อนแข่งขันกัน คะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนรวมของทีม เพื่อให้นักเรียนแข่งขันกับตนเอง
  5. ช้่นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน และมอบรางวัลทีมที่ได้คะแนน
- จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ได้ประยุกต์มาจากแนวคิดของสลาวิน (Robert E.Slavin, 1983) ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้นำมาสรุปและแบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ได้ 5 ขั้นตอน คือ ช้่นเตรียมความพร้อม ช้่นการเรียนรู้ ช้่นการแข่งขัน ช้่นยอมรับความสำเร็จของทีม ช้่นสรุปบทเรียน โดยงานวิจัยนี้จะนำขั้นตอนที่สรุปได้ไปใช้ในการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อใช้ในการดำเนินการวิจัยกับกลุ่มทดลองต่อไป

3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT สามารถสรุปได้ดังนี้

มณี บุญญาติศัย (2548) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางน้อย อ.บางคนที สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุททหระศรรม ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 56 คน จาก 2 ห้องเรียน ห้องละ 28 คน โดยให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองเรียนแบบร่วมมือ

เทคนิคที่จีทีและอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมเรียนแบบปกติใช้เวลาทดลอง 16 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในเชิงบวก

พนิดา นิรมาน และ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2561) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ทุกห้องมาวิเคราะห์โดยสถิติ ANOVA หาห้องที่มีผลคะแนนไม่ต่างกัน จากนั้นผู้วิจัยจึงสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีการจับสลากอีกครั้งหนึ่งเพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/14 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น รวมถึงนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT

3.8 การสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI และ TGT

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 2 เทคนิค ได้แก่ เทคนิค TAI และ TGT มาผสมผสานกัน โดยมีการสังเคราะห์ดังต่อไปนี้

การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT

ภาพประกอบ 1 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI และ TGT

จากการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ได้ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมความพร้อม ขั้นการเรียนรู้ ขั้นฝึกทักษะ ขั้นทดสอบ ขั้นสรุปบทเรียน ขั้นรับรองผลงานและยกย่องให้รางวัล โดยงานวิจัยนี้จะนำขั้นตอนที่สรุปได้ไปใช้ในการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อใช้ในการดำเนินการวิจัยกับกลุ่มทดลองต่อไป

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

สุทธิชา เพชรวิระ (2550, น. 15) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบปกตินั้น มุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางภาษาเพียงด้านการอ่านและการเขียนเท่านั้น โดยครูจะเป็นผู้บอกความรู้ให้แก่ผู้เรียนหรือยึดครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีโอกาสลงมือปฏิบัติ และค้นพบความรู้ด้วยตนเองน้อย การประเมินผลการเรียนรู้อย่างประเมินจากการทำแบบฝึกหัด

สัญญาพร เสิงขุนทด (2557, น. 43) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่หลักสูตรสถานศึกษากำหนดขึ้นตรงกับรูปแบบการสร้างแผนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

รุ่งฤดี แจ่มใส (2559, น. 16) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบปกติเป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นให้ความรู้ความเข้าใจกฎไวยากรณ์และการแปล รวมทั้งการท่องจำคำศัพท์ โดยผู้สอนเป็นผู้ทำหน้าที่อธิบายและให้ผู้เรียนนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการทำแบบฝึกหัด หรือยึดครูเป็นศูนย์กลาง การวัดผลจึงเน้นการจำคำศัพท์ และกฎไวยากรณ์

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง เน้นการบรรยายและการอธิบายเนื้อหาจากครูผู้สอน โดยวัดผลจากการทำแบบฝึกหัดที่เน้นการจดจำ

4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

วิชิตร์ สนวนนุช (2557, น. 76-77) กล่าวว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปกติประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน เป็นกระบวนการที่ครูผู้สอนได้ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเพื่อสูความรู้อใหม่ในการจัดการเรียนรู้ โดยการนำเข้าสู่บทเรียนสามารถใช้วิธีการต่าง ๆ ที่สามารถดึงดูดความสนใจและสร้างแรงกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ เช่น การใช้เกม การเล่านิทาน และการใช้สื่อการเรียนรู้ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เน้นการบรรยายจากครูผู้สอนเป็นหลัก และครูผู้สอนต้องมีการเตรียมสื่อการเรียนรู้ เช่น เอกสารประกอบการเรียน ใบงาน โดยอาจแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันอภิปราย ตอบคำถามด้วยปากเปล่า

ขั้นที่ 3 ขั้นการสรุปบทเรียน ครูและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนมาร่วมกัน โดยใช้การอภิปรายเพื่อแสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 4 ขั้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนสามารถทำได้หลากหลายวิธี เช่น การตรวจแบบฝึกหัดหรือใบงาน และการสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ โดยครูผู้สอนต้องนำผลการประเมินการเรียนรู้อื่นๆไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนครั้งต่อไป

รุ่งฤดี แจ่มใส (2559, น. 15) กล่าวว่า ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบปกติมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนโดยสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์

ขั้นตอนที่ 2 สอนคำศัพท์ โดยครูบอกคำแปลเป็นภาษาไทย และสอนในลักษณะเป็นรายการคำศัพท์โดด ๆ

ขั้นตอนที่ 3 สอนโครงสร้าง ในขั้นตอนนี้ครูอธิบายกฎไวยากรณ์ ข้อยกเว้นต่าง ๆ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ แล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด ให้ผู้เรียนทราบ

ขั้นตอนที่ 4 สอนอ่าน โดยให้นักเรียนเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วให้แปลเนื้อเรื่องเป็นภาษาไทย ตอบคำถามและวิเคราะห์กฎไวยากรณ์

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการเรียน นักเรียนทำการบ้าน ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมหรือให้ท่องคำศัพท์

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนและเชื่อมโยงกับสถานการณ์เพื่อทบทวนความรู้เดิม 2. ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการบรรยายจากครูผู้สอนเป็นหลักแล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด 3. ขั้นสรุปบทเรียน ด้วยการให้การอภิปรายร่วมกัน และ 4. ขั้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยการตรวจแบบฝึกหัดหรือการท่องจำ

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1 ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โชติกา ภาชีผล (2559, น. 55) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) เป็นความสามารถอันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอน ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ผ่านมา

จิรภัทร อภิชิตตระกูล (2561, น. 33) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถ รวมถึงคุณลักษณะของบุคคลที่ได้รับความรู้จากการเรียนการสอน หรือได้รับประสบการณ์การเรียนรู้จากการฝึกอบรม จนเกิดการเปลี่ยนแปลงมีการพัฒนาพฤติกรรมในด้าน พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

สิทธิชัย ไพรพุกษา (2562, น. 34) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการเปลี่ยนแปลงของการพัฒนาไปในทางที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความสามารถในการเข้าถึงความรู้เพื่อพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ เกิดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาและทักษะ ส่งผลต่อความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดค่าได้โดยอาศัยเครื่องมือต่าง ๆ ในการวัด

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถที่เกิดจากการเรียนการสอนหรือได้รับจากประสบการณ์ ๆ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย สามารถวัดโดยอาศัยเครื่องมือต่าง ๆ

5.2 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556, น. 16) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่ใช้ วัดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชาและทักษะต่าง ๆ ของแต่ละสาขาวิชา ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีทั้งที่เป็นข้อเขียนและที่เป็นภาคปฏิบัติจริง

โชติกา ภาชีผล (2559, น. 31) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดสมรรถภาพด้านสมองที่มุ่งวัดสมรรถนะสูงสุด อันบ่งบอกถึงสถานภาพการเรียนรู้ที่รับจากการเรียนการสอน

บุญชม ศรีสะอาด (2557, น. 16) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาและทักษะที่ได้รับจากการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ

5.3 ชนิดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลวณ สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543, น. 85) ได้แบ่งชนิดของแบบทดสอบที่นิยมเขียนเป็น 5 แบบ กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

1. แบบทดสอบความเรียง
2. แบบทดสอบเติมคำ
3. แบบทดสอบถูกผิด
4. แบบทดสอบจับคู่
5. แบบทดสอบเลือกตอบ

5.4 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โชติกา ภาชีผล (2559, น. 55-56) ได้กำหนดลำดับขั้นตอนของการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ สรุปได้ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบในการสร้างแบบสอบต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบให้ชัดเจนว่าต้องการนำผลการวัดไปใช้ประเมินแบบอิงกลุ่มหรืออิงเกณฑ์ แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงกลุ่ม

2. วิเคราะห์หลักสูตร เป็นการแยกแยะให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์การเรียนการสอน เนื้อเรื่องกิจกรรม/ประสบการณ์และพฤติกรรมที่เป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของหลักสูตร ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนการสอนต้องแปลงคุณลักษณะที่ต้องการวัดให้เป็นพฤติกรรมที่วัดได้หรือที่เรียกว่า จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม แบ่งเป็น 6 ชั้น ตามทฤษฎีของบลูม ได้แก่ ชั้นความรู้ความจำ ความเข้าใจ นำไปใช้ การวิเคราะห์ การประเมินค่า และการสร้างสรรค์

3. ออกแบบการสร้างแบบทดสอบ เป็นการกำหนดรูปแบบ ขอบเขตและแนวทางการสร้าง ประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

3.1 วางแผนการทดสอบ ผู้สอนจะต้องวางแผนการวัดผลก่อนว่าจะมีการทดสอบกี่ครั้งในภาคการศึกษา มีความถี่ห่างของการสอบแต่ละครั้งเท่าไร และแต่ละครั้งจะต้องครอบคลุมเนื้อหา จุดมุ่งหมายและใช้เวลาเท่าใด

3.2 กำหนดรูปแบบของแบบสอบ ผู้สอนจะต้องเลือกรูปแบบของแบบสอบว่ารูปแบบใดจะเหมาะสมกับสมรรถภาพและเนื้อหาที่ต้องการวัด

3.3 สร้างแผนผังการสอบ ทำให้เห็นจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด การให้น้ำหนักความสำคัญความถี่บ่อยของการสอบและรูปแบบของแบบสอบ

3.4 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ (Table of Specifications) มีลักษณะเป็นตาราง 2 ทางที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหาวิชาที่ต้องการจะวัดหรือต้องการสอบ

4. เขียนข้อสอบ เป็นการเขียนข้อสอบหลังจากที่ได้ตารางวิเคราะห์หลักสูตรแล้ว
5. ทดลองใช้ข้อสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ โดยเลือกกลุ่มผู้เรียนที่เป็นตัวแทนที่ดีของกลุ่มที่ใช้จริงเพื่อให้ได้ข้อมูลว่าผู้สอบตอบข้อสอบอย่างไร และวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยวิเคราะห์จากค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกจากผลการตอบของผู้สอบทั้งหมด
6. นำแบบสอบไปใช้ ต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อความตรงหรือความถูกต้องในการวัด ได้แก่ ความชัดเจนของคำสั่ง การกำหนดเวลาของการตอบ สภาพแวดล้อมในการสอบ รวมถึงให้ความยุติธรรมในการตรวจให้คะแนน ซึ่งต้องมีคำตอบถูกไว้สำหรับตรวจให้คะแนนและเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน
7. วิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างและพัฒนาแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เพื่อให้ทราบถึงคุณภาพของแบบสอบ โดยการวิเคราะห์สถิติเบื้องต้นของคะแนนสอบ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ ความโด่ง และการวิเคราะห์แบบสอบด้านความเที่ยงและความตรง

5.5 คุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดี

โชติกา ภาชีผล (2559, น. 67) ได้กล่าวถึงการเขียนข้อสอบให้ได้คุณภาพ ต้องมีคุณลักษณะของข้อสอบและแบบสอบ ดังนี้

1. มีความตรง (Validity) ได้แก่ ความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ความตรงตามโครงสร้าง (Construct validity) ความตรงตามสภาพ (Concurrent validity) และความตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive validity)
2. มีความเที่ยง (Reliability) มีความคงที่ หรือ มีความสม่ำเสมอของผลที่ได้จากการวัดที่สะท้อนถึงคุณภาพของแบบสอบ
3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) ข้อคำถามและตัวเลือกทำให้ผู้สอบอ่านแล้วเข้าใจตรงกัน ในที่นี้หมายถึงคำถามมีความชัดเจน การตรวจให้คะแนนชัดเจนไม่ว่าใครเป็นผู้ตรวจให้คะแนนแก่ผู้สอบคนเดียวกัน ก็ย่อมให้คะแนนเท่ากัน และการแปลความหมายคะแนนที่ได้ตรงกัน
4. มีการถามลึก (Searching) วัดพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับสูงกว่าความรู้ความจำ

5. มีความยุติธรรม (Fair) ข้อสอบที่สร้างขึ้นต้องระวังไม่ให้เกิดลำเอียงเข้าข้างผู้ใดผู้หนึ่งกับบริบทเนื้อหาที่ถาม มากกว่าไม่รู้ในเนื้อหาที่ถาม

6. มีลักษณะช่วยเป็นเยี่ยงอย่างในทางดี (Exemplary) ข้อสอบที่ดีควรมีแนวทางการถามที่สร้างสรรค์ ใช้สถานการณ์ที่เป็นเหตุการณ์ที่สอนให้ผู้สอบเป็นคนดี

7. มีอำนาจจำแนก (Discrimination) สำหรับข้อสอบที่ต้องการแยกผู้สอบเก่งและอ่อนออกจากกัน หรือข้อสอบที่ต้องการคัดเลือกคน

8. มีความยาก (Difficulty) ข้อสอบที่ดีควรมีความยากพอเหมาะเพื่อส่งผลทำให้แบบสอบมีคุณภาพ

9. มีประสิทธิภาพ (Efficiency) แบบสอบที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงระดับพฤติกรรมที่ถามเวลาที่ใช้ที่เหมาะสมกับจำนวนข้อสอบ และความถูกต้องของตัวข้อสอบ

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

เบญจรัตน์ อ่วมเครือ (2552, น. 13) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกของบุคคล ที่ได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมหรือจากการได้รับการบริการหรือจากความคาดหวังว่าจะได้รับจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการของตน ซึ่งการตอบสนองนั้นอาจเป็นไปในทางบวกหรือทางลบก็เป็นได้ ซึ่งโดยมากบุคคลมักจะมี ความคาดหวังไว้ในทางบวกเพราะความพึงพอใจในทางบวกนั้นจะสามารถทำให้บุคคลนั้น ๆ มีความสุขทั้งทางกายและจิตใจ และความพึงพอใจที่ได้รับจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จในภายภาคหน้า

สุวรา คำพระบุรี (2554) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงทัศนคติความรู้สึกที่เป็นไปในลักษณะทางบวกและทางลบความรู้สึกในทางบวกจะก่อให้เกิดความสุขความสบายใจเมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการ

ปิยพงษ์ พรมนนท์ (2558, น. 94) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการก็จะเกิดความรู้สึกที่พึงพอใจต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเมื่อได้รับการตอบสนองในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งความรู้สึกที่ดีและไม่ดี หากบุคคลได้รับการตอบสนองและความคาดหวังตามที่ตนต้องการก็จะพึงพอใจต่อสิ่งนั้น หากไม่ได้รับการตอบสนองหรือความคาดหวังตามที่ตนเองต้องการก็จะเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจ

6.2 การวัดความพึงพอใจ

จิรนุช วงษ์อารักษ์ (2558, น. 15) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะหนึ่งลักษณะใด และความพึงพอใจเป็นส่วนหนึ่งของเจตคติ นั่นก็คือ เป็นความรู้สึกของคนเราที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้โดยตรง ต้องสันนิษฐานจากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อผู้คนหรือเหตุการณ์ที่เป็นเป้าหมายซึ่งความพึงพอใจสามารถวัดได้ใน 5 ลักษณะดังนี้

1. มาตรการวัดเจตคติของเธอร์สโตน (Thurstone's qual-appearing Interval scale)

เธอร์สโตน ได้เสนอให้รวบรวมข้อความที่แสดงเจตคติต่อที่หมายให้ได้จำนวนมากกว่า 100 ข้อความ โดยให้มีทั้งข้อความที่เป็นนิมิตอย่างมาก ข้อความที่เป็นนิมิตไม่มากนัก ข้อความที่เป็นกลาง ๆ ข้อความที่เป็นนิเสธไม่มากและข้อความที่เป็นนิเสธอย่างมาก แล้วนำข้อความทั้งหมดไปให้คนกลุ่มใหญ่ตัดสินแบ่งข้อความออกเป็น 11 กลุ่มตามปริมาณความเข้มของความรู้สึกที่มีอยู่ในแต่ละข้อความ โดยผู้ตัดสินใจต้องตัดสินอย่างเป็นปรนัย ไม่นำเจตคติที่ตนมีต่อที่หมายนั้นมาเกี่ยวข้องกับการพิจารณาแบ่งประเภทหรือแบ่งกลุ่มของข้อความ เมื่อได้ข้อความ 11 กลุ่มที่มีความเข้มของเจตคติต่าง ๆ กันแล้ว ก็เลือกแต่เฉพาะข้อความที่ผู้ตัดสินส่วนมากเห็นพ้องนำมาทำเป็นแบบสอบถามเพื่อให้ผู้ตอบระบุว่าเห็นด้วยกับข้อความใด และไม่เห็นด้วยกับข้อความใด

2. มาตรการวัดของลิเคิร์ต (Likert's summated rating scale)

มาตรการวัดของลิเคิร์ตเป็นการจัดให้มีข้อความที่แสดงเจตคติในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง (ข้อความหนึ่ง ๆ จะแสดงทิศทางของเจตคติเพียงทิศทางเดียว คือ นิมิต หรือนิเสธ) แล้วให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น หรือตอบว่า เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย กับข้อความนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด คำตอบของแต่ละข้อความจะมีให้เลือกตอบ 5 ช่วง ตั้งแต่ เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย เฉย ๆ หรือ ยังไม่ได้ตัดสินใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก มาตรการวัดเจตคติแบบนี้นิยมใช้กันมาก เพราะสร้างได้ง่ายกว่าแบบของเธอร์สโตน และในระยะหลัง ๆ ก็มีการดัดแปลงไปบ้าง เช่น ตัดคำตอบที่เป็นกลาง (ยังไม่ได้ตัดสินใจ) ออกไปด้วยเหตุผลที่ว่า ผู้ตอบที่ไม่แน่ใจในการประเมินของตน หรือผู้ที่ไม่ต้องการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกที่แท้จริงมักจะเลือกคำตอบนี้ และในบางครั้งก็มีการเพิ่มช่วงคำตอบเป็น 6-7 หรือ 8-9 ช่วง แล้วแต่จุดประสงค์ของการวัด

3. มาตรการจำแนกลักษณะ (semantic differential scale)

มาตรการจำแนกลักษณะของออสกูด ซัทซี และแทนเนนเบอว์ม ได้เสนอการวัดเจตคติโดยให้ผู้ตอบประเมินคุณสมบัติที่อาจจะมีได้ในทางตรงข้ามกัน เช่น ดี-เลว อ่อนแอ-เข้มแข็ง เกียจคร้านขยัน สุภาพ-หยาบคาย ฯลฯ ของบุคคล

4. มาตรการวัดระยะทางสังคม (social distance scale unidimensional scale)

มาตรการวัดระยะทางสังคม คือ การวัดเจตคติต่อผู้คนโดยจัดให้มีข้อความแสดงถึงความสัมพันธ์และความรู้สึกของบุคคลที่จะมีต่อผู้เป็นที่หมายของเจตคติ 7 ข้อความ แต่ละข้อความจะบ่งบอกความสัมพันธ์ทางสังคมในระดับต่าง ๆ กัน ตั้งแต่ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันมาก ซึ่งแสดงถึงการมีเจตคติดีไปจนถึงความสัมพันธ์ในทางลบ ซึ่งแสดงถึงการมีเจตคติไม่ดี แล้วให้ผู้ตอบเลือกตอบว่า ต้องการจะมีความสัมพันธ์กับบุคคลหรือกลุ่มคนที่เป็นเป้าหมายของเจตคติในระดับใดจาก 7 ระดับต่อไปนี้ คือ ยอมรับถึงขั้นแต่งงาน ยอมรับเป็นเพื่อนสนิท ยอมรับเป็นเพื่อนบ้าน ยอมรับเป็นเพื่อนร่วมอาชีพ ยอมรับเป็นพลเมืองของประเทศ ยอมรับในฐานะเป็นผู้มาเยือนของประเทศ และไม่ยอมรับให้เข้ามาในประเทศ มาตรการนี้เสนอโดย โบการ์ดัส (Bogardus)

5. มาตรการวัดเจตคติของกัทท์แมน (Guttman)

มาตรการวัดเจตคติของกัทท์แมน คือ การจัดให้มีข้อความชุดหนึ่ง ซึ่งแต่ละข้อความจะแสดงเจตคติในทิศทางเดียวกัน แต่มีความเข้มข้นหรือปริมาณของความรู้สึกแตกต่างกัน ข้อความชุดนี้จะจัดเรียงลำดับความเข้มข้นของเจตคติที่มีอยู่ในแต่ละข้อความไว้ แล้วให้ผู้ตอบเลือกตอบด้วยข้อความใดข้อความหนึ่ง โดยถือว่าคำตอบหรือข้อความที่ผู้ตอบเลือกจะเป็นการยืนยันคำตอบหรือข้อความที่แสดงความเข้มในระดับรองลงไปด้วย เช่น ถ้ามีข้อความที่คล้าย ๆ กับ มาตรการวัดระยะทางสังคม คือ การยอมรับเป็นพลเมืองของประเทศ รวม 5 ข้อความ ซึ่งแสดงถึงเจตคติดีในลำดับความเข้มต่าง ๆ กัน ตั้งแต่มากไปหาน้อย ถ้าผู้ตอบเลือกตอบว่าเป็นเพื่อนสนิท ก็จะสรุปว่า ผู้ตอบยืนยันไปจนถึงการยอมรับเป็นเพื่อนบ้าน ยอมรับเป็นเพื่อนร่วมงานและยอมรับเป็นพลเมืองของประเทศด้วย ปัจจุบันมาตรการแบบนี้ไม่ได้รับความนิยม เพราะพบมีสภาพความเป็นจริงที่ขัดกับหลักการของมาตรการนี้ คือ พบว่าที่เรายอมรับคนคนหนึ่งเป็นเพื่อนสนิทนั้น ไม่ได้หมายความว่าเราจะยอมรับเขาเป็นเพื่อนบ้านและเพื่อนร่วมงานด้วย

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ สามารถวัดได้หลายวิธี โดยที่นิยมกันส่วนมากจะวัดผ่านการใช้แบบสอบถาม หรือการสัมภาษณ์ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และความสะดวกของการวัดด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ปราณบุรีที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 8 ห้อง รวมทั้งสิ้น 318 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งพิจารณาจากห้องเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน จากนั้นจับฉลากห้องเรียนเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีเครื่องมือที่ต้องใช้ในการดำเนินการวิจัย ทั้งหมด 4 เครื่องมือ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ รวม 12 คาบ คาบละ 55 นาที
2. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การสร้างและการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประโยคในภาษาไทยโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT

ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประโยคในภาษาไทยโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เวลาเรียน 12 คาบ คาบละ 55 นาที จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ระยะเวลา 4 สัปดาห์ โดยมีรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและตรวจหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน และมาตรฐานและตัวชี้วัดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย รวมถึงเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร เพื่อศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย

3.1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT

3.1.3 กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการสอน โดยเป็นเนื้อหาจากการเรียนรู้ตามโครงการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ประโยคในภาษาไทย พิจารณาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 เรื่องย่อย ดังนี้

ตาราง 2 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT

แผนการจัดการเรียนรู้	เรื่อง	ระยะเวลาที่ใช้ (คาบ)
	ปฐมนิเทศและทดสอบก่อนเรียน	1
1	ความหมายและส่วนประกอบของ ประโยค	3
2	ประโยคตามโครงสร้าง : ประโยคสามัญ	3
3	ประโยคตามโครงสร้าง : ประโยคกรรม	3
4	ประโยคตามโครงสร้าง : ประโยคชอน	3
	สรุปกิจกรรมเรียนรู้และทดสอบหลังเรียน	1
	จำนวนคาบสอนทั้งหมด	12
	จำนวนคาบที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด	14

3.1.4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ประโยคในภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT ใช้เวลาเรียน 12 คาบ คาบละ 55 นาที จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 3 คาบ ประกอบด้วย

- 1) มาตรฐานการเรียนรู้
- 2) ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้
- 3) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
- 4) คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 5) จุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียน
- 6) สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด
- 7) สาระการเรียนรู้
- 8) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 9) กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม ครูจัดเตรียมเนื้อหาสาระโดยออกแบบใบความรู้แบบฝึกหัด และเกมเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงจัดทีมนักเรียนโดยให้คละกันทั้งเพศและความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) ทีมละประมาณ 4-5 คน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการจัดการเรียนรู้และฝึกทักษะ นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาเนื้อหาความรู้จากใบความรู้ที่ครูจัดทำขึ้น หลังจากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปเนื้อหาผ่านการทำสื่อสรุปการเรียนรู้แบบอินโฟกราฟิก และจัดบันทึกประจำกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึกทักษะ นักเรียนในกลุ่มบ้านจับคู่กันในกลุ่มเพื่อทำแบบฝึกหัด โดยกำหนดเงื่อนไขการประเมินผลดังนี้

1) ถ้าใครทำแบบฝึกหัดได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป ให้ไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้ายได้

2) ถ้านักเรียนคนใดยังทำแบบฝึกหัดได้ไม่ถึงร้อยละ 75 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดซ่อมจนผ่านร้อยละ 75

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการแข่งขัน ครูผู้สอนจัดกลุ่มนักเรียนหรือสมาชิกตัวแทนของแต่ละทีมเข้าประจำโต๊ะโดยจัดกลุ่มแข่งขันตามความสามารถ คือ คนเก่งในกลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มไปรวมตัวกัน คนอ่อนก็ไปรวมกับคนอ่อนของกลุ่มอื่น ซึ่งกลุ่มใหม่ที่รวมกัน เรียกว่า กลุ่มแข่งขัน ซึ่งกำหนดให้สมาชิกกลุ่มละ 4 คน หลังจากนั้นผู้เรียนทุกคนเริ่มเล่นเกมพร้อมกันด้วยชุดคำถามที่เหมือนกัน ดังนี้

1) แข่งขันกันตอบคำถาม 10 คำถาม

2) สมาชิกคนแรกจับคำถามขึ้นมา 1 คำถาม และอ่านคำถามให้กลุ่มฟัง

3) ให้สมาชิกที่อยู่ซ้ายมือของผู้อ่านคำถามคนแรกตอบคำถามก่อน ต่อไปจึงให้คนถัดไปตอบจนครบ

4) ผู้อ่านคำถามเปิดคำตอบ แล้วอ่านเฉลยคำตอบที่ถูกให้กลุ่มฟัง

5) ให้คะแนนคำตอบโดย ผู้ตอบถูกเป็นคนแรกได้ 2 คะแนน ผู้ตอบถูกคนต่อไปได้ 1 คะแนน ผู้ตอบผิดได้ 0 คะแนน

6) ต่อไปสมาชิกกลุ่มที่ 2 จับคำถามที่ 2 และเริ่มเล่นตามขั้นตอนไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งคำถามหมด

7) ทุกคนรวมคะแนนของตนเองโดย ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 1 ได้โบนัส 10 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 2 ได้โบนัส 8 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 3 ได้โบนัส 5 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 4 ได้โบนัส 4 คะแนน

ขั้นตอนที่ 5 การยกย่องทีมที่ประสบความสำเร็จ โดยนำคะแนนโบนัสของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีม และนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นสรุปบทเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาจากการเรียนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การทำสื่อสรุปการเรียนรู้แบบอินโฟกราฟิก

10) ชิ้นงาน/ภาระงาน

11) สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งการเรียนรู้

12) การวัดและประเมินผล

3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประโยคในภาษาไทย จำนวน 4 แผนที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อประธานควบคุมปริญญาโท เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประโยคในภาษาไทย จำนวน 4 แผนไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เวลา และการวัดประเมิน จากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.1.7 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมและเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

3.1.8 ปรับแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGTตามผลการทดลองใช้ และนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

3.2 การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มีวิธีการดำเนินการสร้างแบบทดสอบและหาคุณภาพ ดังนี้

3.2.1 ศึกษารายละเอียดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.2.2 สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเนื้อหาเรื่อง ประโยคในภาษาไทยและระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัดในแบบทดสอบ โดยใช้ระดับพฤติกรรมตามแนวคิดของ Bloom's Revised Taxonomy (2001) ได้แก่

ขั้นจำ ขั้นเข้าใจ และขั้นวิเคราะห์ เพื่อเสนอประธานควบคุมปริญญาบัตรเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ตาราง 3 แสดงการวิเคราะห์เนื้อหาและระดับพฤติกรรมของแบบทดสอบ

ระดับความสามารถ เนื้อหา	จำ	เข้าใจ	วิเคราะห์	รวม (ข้อ)
ความหมายและ ส่วนประกอบของประโยค	2	3	5	10
ประโยคสามัญ	-	1	6	7
ประโยครวม	1	-	7	8
ประโยคซ้อน	2	-	8	10
ประโยคในภาษาไทย	-	1	4	6
รวม	5	5	30	40

3.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างแบบทดสอบจำนวน 40 ข้อจากจำนวนที่จะใช้จริง 30 ข้อ ตามตารางวิเคราะห์เนื้อหาและระดับความสามารถเสนอประธานควบคุมปริญญาบัตร โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน และตอบผิดหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยและการวัดประเมิน 3 คน พิจารณาคัดชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543, น. 248) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

จากนั้นคำนวณหาค่า IOC จากสูตรดังที่ระบุไว้ในสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ที่ได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 – 1.00 มาทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

3.2.5 นำผลที่ได้จากการตรวจแบบทดสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วเลือกข้อสอบจำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.30 – 0.75 และค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.44 – 0.86

3.2.6 นำแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสันจากสูตร KR-20 พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, น. 123) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

3.2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยค จำนวน 30 ข้อไปใช้กับกลุ่มทดลอง

3.3 การสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT มีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า จากเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม

3.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT และใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด โดยสอบถามในด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ บรรยากาศการเรียนรู้ และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT โดยมีเกณฑ์ในการแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ยตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2557) ดังนี้

ตาราง 4 แสดงเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT

ค่าเฉลี่ยระดับ	ระดับความพึงพอใจ
4.50 – 5.00	มากที่สุด
3.50 – 4.49	มาก
2.50 – 3.49	ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระดับ	ระดับความพึงพอใจ
1.50 – 1.49	น้อย
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด

3.3.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านกรวัด และประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้อง แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

จากนั้นคำนวณหาค่า IOC จากสูตรดังที่ระบุไว้ในสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของ เครื่องมือ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 – 1.00 ถือว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง กับตัวชี้วัดในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้เป็น

เครื่องมือในการวิจัย โดยจัดทำแบบสอบถามหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย เทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนน วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกราย ข้อ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม เท่ากับ 0.23 – 0.88 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ของครอนบาค ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.93

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยค โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Designs) ซึ่งดำเนินการทดลองแบบ Pretest - Posttest Control Group Design เป็นวิจัยที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง 5 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อนเรียน	ทดลอง	สอบหลังเรียน
E	O ₁	X	O ₂
C	O ₁	~X	O ₂

โดย E หมายถึง กลุ่มทดลอง
 C หมายถึง กลุ่มควบคุม
 O₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้
 O₂ หมายถึง การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้
 X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค

TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT

~X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยเลือกห้องเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งพิจารณาจากห้องเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

2.2 อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงกระบวนการเรียน บทบาทของนักเรียน เป้าหมายของการเรียน และวิธีการประเมินการเรียนรู้ในการทดลองครั้งนี้

2.3 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย กับกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการ

จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2.4 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT กับกลุ่มทดลอง จำนวน 12 คาบ ก่อนจบคาบเรียนสุดท้าย ให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT

2.5 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติกับกลุ่มควบคุม

2.6 ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post - test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย และแบบสอบถามความพึงพอใจกับกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2.7 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้ค่า T – Test Independent

2.8 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่า T – Test Dependent

5. การจัดการระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติและทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อสรุปการทดลอง ดังนี้

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูล

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย

2.1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.1.2 ค่าความยากง่าย

2.1.3 ค่าอำนาจจำแนก

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT

2.2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้ค่า T – Test Independent

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่า T – Test Dependent

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT กับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	df	t	p-value
ก่อนเรียน	40	30	10.95	2.71	24.25	39	.001
หลังเรียน			21.48	2.94			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT มีค่าเฉลี่ย 10.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.71 และหลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 21.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.94 กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคใน

ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT กับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT กับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	df	t	p-value
กลุ่มทดลอง	40	30	21.48	2.94	78	7.93	.001
กลุ่มควบคุม	40		15.90	3.34			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT มีค่าเฉลี่ย 21.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.94 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ย 15.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.34 กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ซึ่งได้รับจากแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

ข้อที่	รายการ	การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้					
1.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.55	0.71	มากที่สุด	3
2.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่องานของตนเองและกลุ่ม	4.58	0.68	มากที่สุด	2
3.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.43	0.64	มาก	5
4.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ	4.53	0.72	มากที่สุด	4
5.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย	4.63	0.59	มากที่สุด	1
ค่าเฉลี่ยด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้		4.54	0.56	มากที่สุด	2
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.45	0.85	มาก	5

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย เทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด	4.35	0.86	มาก	8
3.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับ ขั้นตอน ไม่สับสน	4.43	0.75	มาก	7
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่แจ้งไว้	4.50	0.78	มากที่สุด	2
5.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ ผู้เรียนกล้าคิดและตัดสินใจ	4.53	0.88	มากที่สุด	1
6.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง	4.45	0.85	มาก	5
7.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียน เข้าใจเนื้อหามากขึ้น	4.48	0.93	มาก	3
8.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการ เรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียน	4.48	0.88	มาก	3
ค่าเฉลี่ยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		4.46	0.77	มาก	3
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียน วิเคราะห์โครงสร้างประโยคได้มากขึ้น	4.50	0.68	มากที่สุด	5
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียน สนุกสนาน	4.78	0.42	มากที่สุด	1

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	การเรียนรู้แบบรวมมือด้วย เทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
3.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้น	4.58	0.55	มากที่สุด	4
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาผ่านการเล่นเกมได้	4.70	0.46	มากที่สุด	2
5.	ผู้เรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่น	4.65	0.58	มากที่สุด	3
ค่าเฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		4.64	0.40	มากที่สุด	1
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน		4.53	0.51	มากที่สุด	

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบรวมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวม นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.51 รองลงมาคือด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.46 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.77

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง สรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT กับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรีโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรีโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT สูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ในระดับมากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรีที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 8 ห้อง รวมทั้งสิ้น 318 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) โดยพิจารณาจากห้องเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แล้วใช้วิธีจับสลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนและกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT จำนวน 4 แผน รวม 12 คาบ คาบละ 55 นาที มีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 4.60 ซึ่งถือว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ระหว่าง 0.67 – 1.00 มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.30 – 0.70 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.44 – 0.86 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.95

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT จำนวน 3 ด้าน 18 ข้อ ได้ค่าความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามและวัตถุประสงค์ของการสอบถาม อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

4. วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 14 คาบ คาบละ 55 นาที มีขั้นตอนในการดำเนินการทดลองดังนี้

4.1 ปฐมนิเทศเพื่ออธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงกระบวนการเรียน บทบาทของนักเรียน เป้าหมายของการเรียน และวิธีการประเมินการเรียนรู้ในการทดลองครั้งนี้

4.2 ทำการวัดประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ 1 คาบเรียน

4.3 ดำเนินการทดลอง โดยจัดการเรียนรู้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มตามแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มทดลองจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT

และกลุ่มควบคุมจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งใช้เวลาสอนจำนวน 12 คาบเท่ากัน ก่อนจบคาบเรียนสุดท้าย ให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT

4.4 หลังเสร็จสิ้นการทดลองทำการวัดประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย หลังเรียน (Post-test) โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ จำนวน 1 คาบเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับการวัดก่อนเรียน

4.5 ตรวจสอบแบบทดสอบและแบบสอบถาม แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่า T – Test Dependent

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้ค่า T – Test Independent

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT โดยใช้การแปลค่าแบบสอบถามความพึงพอใจ 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT สูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเทคนิค TAI และ เทคนิค TGT ต่างเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มเหมือนกัน โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม หลังจากนั้นจะฝึกทักษะผ่านการแข่งขันเป็นทีม นักเรียนจะบรรลุเป้าหมายก็ต่อเมื่อเพื่อนร่วมกลุ่มบรรลุถึงเป้าหมายนั้นร่วมกัน นักเรียนจึงมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อช่วยเหลือ สนับสนุน กระตุ้น และส่งเสริมการทำงานของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของ (Robert E.Slavin, 1983) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TAI เป็นเทคนิคที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง ตอบสนองความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี โดยเด็กที่เรียนช้าจะมีเวลาศึกษาและฝึกฝนเรื่องที่ไม่เข้าใจมากขึ้นและเด็กที่เรียนเร็วใช้เวลาศึกษาน้อยและมีเวลาไปทำอย่างอื่น เช่น ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนในกลุ่ม อีกทั้งยังเป็นเทคนิคที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการฝึกฝน ทำแบบฝึกหัดซ้ำ ๆ ซึ่งเหมาะสมกับเนื้อหาในด้านหลักภาษาที่จำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจและความแม่นยำของผู้เรียนเป็นอย่างมาก และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545) ที่กล่าวถึงจุดเด่นของเทคนิค TGT คือ ความสนุกและความท้าทายที่เกิดจากการแข่งขันเกมวิชาการที่เป็นเกมตอบคำถามได้ง่าย ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ อีกทั้งยังมีการเสริมแรงนักเรียนโดยการให้รางวัลสำหรับทีมที่มีผลคะแนนสูงสุด ซึ่งถือว่าเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพยายามที่จะทำให้สำเร็จ

จากเหตุผลและข้ออ้างสนับสนุนดังกล่าว จึงสรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริกาญจน์ เบี้ยทอง และคนอื่น ๆ (2562, น. 100) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TAI ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย

พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TAI ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 10.41 / 17.41 คะแนนโดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับพนิดา นิรมาน และ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2561) ที่ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้งานวิจัยของ ประทีนรัตน์ นิยมสิน (2557) ยังพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI และ เทคนิค TGT ของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT สูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาเหตุอันเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้มีการสังเคราะห์เทคนิคทั้ง 2 เทคนิค คือ เทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT นำไปสู่ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการเตรียมความพร้อมของทั้งผู้เรียนและผู้สอน โดยครูผู้สอนมีการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ในส่วนของชั้นการเรียนรู้ จะตอบสนองต่อความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน โดยผู้เรียนจะได้มีโอกาสศึกษาไปความรู้ด้วยตนเอง ผักผ่อนการทำแบบฝึกหัดจากใบงานที่หลากหลาย ส่วนครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือเมื่อจำเป็น สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ข้ามมณี (2558, น. 94) ที่ได้กล่าวว่า ในการเรียนการสอนผู้เรียนจะเป็นได้เรียนรู้อย่างตื่นตัวก็ต่อเมื่อผู้เรียนจะต้องเป็นผู้จัดการกระทำข้อมูลหรือประสบการณ์ต่าง ๆ และจะต้องสร้างความหมายให้กับสิ่งนั้นด้วยตนเอง นอกจากนี้นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะมีความหลากหลายทั้งด้านเพศ และความสามารถทางการเรียน ผู้เรียนจะได้ฟังและเกื้อกูลกันในการศึกษาค้นคว้าร่วมกันภายในกลุ่ม เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อนในกลุ่มเพื่อทำให้คะแนนของกลุ่มสูงขึ้น เนื่องจากความสำเร็จจะขึ้นอยู่กับสมาชิกภายในกลุ่ม ดังนั้นทุกคนจะต้องช่วยเหลือกันเพื่อให้ทีมประสบความสำเร็จ ในส่วนของชั้นการแข่งขัน ผู้สอนได้มีการออกแบบกิจกรรมการแข่งขันที่น่าสนใจ ผ่านเกมต่าง ๆ โดยมีการนำรูปแบบของเกมโชว์ในรายการโทรทัศน์

มาปรับประยุกต์ใช้ในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความท้าทาย ตื่นเต้น และสนุกสนานกับเนื้อหาหลักภาษาที่มีความยาก แต่นักเรียนแต่ละกลุ่มก็มีความพยายามเพื่อจะให้กลุ่มตนเองชนะ ในส่วนของการทดสอบ หากผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบย่อยประจำหน่วยไม่ผ่าน จะได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ส่วนของการให้รางวัลและสรุปบทเรียน จะมีการยกย่องความสำเร็จให้กับนักเรียนแต่ละกลุ่มซึ่งถือว่าการเสริมแรงโดยการให้รางวัลเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพยายามและเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและกลุ่มของตนเอง รวมทั้งเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งส่งผลถึงเจตคติที่ดีต่อการเรียนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับวรรณวิไล ภักดีรักษ์ (2562, น. 66) ที่กล่าวถึง ทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ (Skinner) โดยการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (operant conditioning) คือ การให้ความสนใจ การยอมรับ การให้คำชมเชย จากกลุ่มเพื่อนจะเป็นตัวเสริมแรงที่มีประสิทธิภาพมาก เนื่องจาก เด็กวัยรุ่นมักจะมีพฤติกรรมกรออยู่กันเป็นกลุ่ม มักจะเชื่อฟังคำจากเพื่อนมากกว่าครู ดังนั้น การฝึกให้เพื่อนในกลุ่มเป็นคอยยกย่องและชื่นชมเพื่อนกันเอง มักจะเป็นผลดีต่อความรู้สึกของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

จากเหตุผลและข้ออ้างสนับสนุนดังกล่าว จึงสรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นารณารีย์ อินตะสอน (2550) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำและชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TAI กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI และนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติ และสอดคล้องกับ มณี บุญญาติศัย (2548) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ

3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ในภาพรวมพบว่า มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าตัดสินใจ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม มีบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ ทำให้ผู้เรียนสนุกสนาน สามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจเนื้อหาผ่านการเกมการแข่งขันได้ โดยในการแข่งขัน ผู้เรียนแต่ละทีมจะแข่งขันกับคนที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจ และไม่กดดันในการเล่นการแข่งขัน เมื่อนักเรียนสามารถเรียนรู้ควบคู่ไปกับความสนุกสนานได้ ผู้เรียนจึงอยากเรียนรู้และพยายามทำความเข้าใจกับเนื้อหาในเรื่องที่ยากมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วรณวิไล ภักดีรักษ์ (2562, น. 149) ได้กล่าวว่าเทคนิค TGT จะช่วยพัฒนาทักษะผู้เรียนผ่านเกมการแข่งขัน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขและเกิดความสนุกสนาน และสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2558, น. 101) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความแปรผันต่าง ๆ ได้

จากเหตุผลและข้อสนับสนุนดังกล่าว จึงสรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณวิไล ภักดีรักษ์ (2562) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT และเทคนิค TAI ในวิชาออลเลย์บอล ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาออลเลย์บอลของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT และเทคนิค TAI ระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นประโยชน์กับการศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI และเทคนิค TGT ต่างเป็นรูปแบบที่มีขั้นตอนชัดเจน ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และต้องเตรียมอุปกรณ์ รวมถึงสื่อการสอนต่าง ๆ ให้พร้อมก่อนการจัดการเรียนรู้ และควรวางแผนการใช้เวลาให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมแต่ละหน่วย

2. ในชั้นการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม ครูควรหมั่นเดินตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนมีการศึกษาความรู้และทำใบงานด้วยตนเองหรือไม่ ทั้งนี้หากมีนักเรียนที่ไม่ทำใบงานตามที่ได้รับมอบหมาย อาจใช้การเสริมแรงทางลบโดยการมอบหมายงานเพิ่มเติม

3. ในการจัดกลุ่มนักเรียน ครูผู้สอนอาจมีการมอบหมายบทบาทหน้าที่ของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม เช่น นักเรียนที่เก่งที่สุดให้รับบทเป็นหัวหน้าหมู่บ้านที่ต้องคอยตรวจสอบการเรียนรู้ของสมาชิกในทีมรวมถึงบันทึกผลคะแนนประจำกลุ่มแทนครู

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและทดลองนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ร่วมกับวิธีอื่น ๆ ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยคในภาษาไทย เช่น เกมการศึกษา

2. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไปพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านอื่น ๆ ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น ด้านการอ่าน การเขียน รวมถึงการวิเคราะห์วรรณคดี

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ, และ สถาบันภาษาไทย. (2545). หนังสืออุเทศภาษาไทย. ชุดบรรทัดฐานภาษาไทย:

กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาไทย.

กำชัย ทองหล่อ. (2554). หลักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 53, [ฉบับพิมพ์ซ้ำ]). กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.

คณาจารย์สมานมิตร ณ ทู่งประสานมิตร. (2547). หลักการสอนภาษาไทยสำหรับเยาวชน: กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

จิรนุช วงษ์อาร์ักษ์. (2558). ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. ปริญญาานิพนธ์ (กศ.ม. (การบริหารและการจัดการการศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2558.

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_AdM_M/Jiranoot_W.pdf

โชติกา ภาษีผล. (2559). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ = *Learning measurement and evaluation*: กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้จัดจำหน่าย.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2547). การสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2): กรุงเทพฯ : เมธีทิปส์.

ฐิรภัทร อภิชิตตระกูล. (2561). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความสามัคคีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ปริญญาานิพนธ์ (กศ.ม. (สุขศึกษาและพลศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2561. [http://ir-](http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/334)

[thesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/334](http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/334)

ทีศนา เขมมณี. (2551). ลีลาการเรียนรู้-ลีลาการสอน = *Learning-teaching styles*: กรุงเทพฯ : ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทีศนา เขมมณี. (2558). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 19, [ฉบับพิมพ์ซ้ำ]). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธริษตร์ สอนนุช. (2557). การเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการประยุกต์ใช้กระบวนการสร้างความรู้แบบ *SECI Model* กับการสอนแบบปกติ. ปริญญาานิพนธ์ (กศ.ม. (การวิจัยและพัฒนาศึกษาศาสตร์)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2557.

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Res_Hum/Tharit_S.pdf

- นารณารีย์ อินตะสอน. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำและชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI กับการสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย)). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- นิธินันท์ กลั่นควัฒน์. (2559). ผลการจัดการเรียนการสอนแบบ TAI ร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหาของโพลยาที่ส่งผลต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องการแก้โจทย์สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การสอนคณิตศาสตร์)). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2557). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล = *Research in measurement and evaluation* (พิมพ์ครั้งที่ 2): กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เบญจรัตน์ อ่วมเครือ. (2552). ความพึงพอใจของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี. ปรินญาณินพนธ์ (วท.ม. (การจัดการนันทนาการ)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Rec_Man/Bencharrat_U.pdf
- ประทีนรัตน์ นิยมสิน. (2557). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรูปแบบร่วมมือเทคนิค TAI และ เทคนิค TGT กับระดับความสามารถทางการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3. *Research on Modern science and Utilizing Technological Innovation Journal (RMUTI Journal)*.
- ปริญญา พลอาสา. (2546). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง องค์ประกอบทัศนศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบ TAI. (วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ปิยฉัตร ขาวแก้ว. (2542). ผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ที่มีต่อการทำงานร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชา ส 306 : ประเทศของเรา 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีราชูทิศ จังหวัดอุดรธานี. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพฯ.
- ปิยพงษ์ พรหมนนท์. (2558). การศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียน

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3. ปริญญาณีพนธ์ (กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2558.

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_SLM/Piyapong_P.pdf

พินดา นิรมาน, และ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT และวิธีสอนแบบปกติ.

(วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย)). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 8):

กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้จัดจำหน่าย.

มณี บุญญาติศัย. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย)). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศิริ. (2556). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ = *Measurement and achievement test construction* (พิมพ์ครั้งที่ 11, [ฉบับพิมพ์ซ้ำ]). กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตนา บุตรอุดม. (2559). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน (การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, กรุงเทพฯ.

รุ่งฤดี แจ่มใส. (2559). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ DR-TA และการสอนแบบเดิมด้วยสื่อนิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส. ปริญญาณีพนธ์ (กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2559.

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_SLM/Rungruedee_C.pdf

ล้วน สายยศ, และ อังคนา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2): กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วรรณวิไล ภักดีวัชร. (2562). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มเกมแข่งขันและเทคนิคกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 46 จังหวัดชัยนาท. ปริญญาณีพนธ์ (กศ.

- ม.(สุขศึกษาและพลศึกษา)-- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2562. <http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/498/1/g601130310.pdf>
- วัชรภา เลาเรียนดี. (2554). นิเทศการสอน = *Supervision of instruction* (พิมพ์ครั้งที่ 8): นครปฐม : ภาควิชาหลักสูตรวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม.
- วัชรภรณ์ กองมณี. (2546). การพัฒนาแผนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติโดยเน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2541). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน 1999.
- สง่างค์ ดำเนินสวัสดิ์. (2536). จะสอนภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร: กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัญญาพร เสงี่ยมทนต์. (2557). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระประวัติศาสตร์ เจตคติที่มีต่อสาระประวัติศาสตร์และทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบพุทธะกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2557. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_SLM/Sanyaporn_S.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กรุงเทพฯ : สำนักงาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, และ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กรุงเทพฯ : สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สิทธิชัย ไพโรพทุกษา. (2562). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยเกม *UNO music* ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชวินิตบางแคปานขำ. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม. (ศิลปศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2562. <http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/941>
- สิริกาญจน์ เบี้ยทอง, พรจิตร นาคนาม, และ วชิระ วิชชุกรนนท์. (2562). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค *TAI* ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (ครุศาสตร์บัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร,

กำแพงเพชร. สืบค้นจาก <https://research.kpru.ac.th/research2/pages/filere/8562019-10-12.pdf>

สิริพร ทิพย์คง. (2542). งานวิจัยการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2521-2542: กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุทธิชา เพชรวีระ. (2550). การเปรียบเทียบความคิดรวบยอดทางภาษาความคงทนในการเรียนรู้และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรุคนิยม(Constructivism)กับการสอนแบบเดิม. ปริญญาานิพนธ์ (กศ.ม. (การมัธยมศึกษา))--มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Sec_Ed/Suticha_P.pdf

http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000103688&sequence=000001&line_number=0001&func_code=D_B_RECORDS&service_type=MEDIA

สุวรา คำพระบุรี. (2554). การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีต่อการให้บริการและสวัสดิการของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ. ปริญญาานิพนธ์ (กศ.ม. (การอุดมศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2554.

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Hi_Ed/Suwara_K.pdf

สุวิทย์ มูลคำ, และ อรทัย มูลคำ. (2545). 19 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ: กรุงเทพฯ : ดวงกมล ผู้จัดจำหน่าย.

ไสว พักขาว. (2544). หลักการสอนสำหรับการเป็นครูมืออาชีพ: กรุงเทพฯ : เอมพันธ์.

อรินทร จตุเพน. (2561). ผลการใ้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้สาระหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านยางกู จังหวัดร้อยเอ็ด (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพฯ.

อุปกิตศิลปสาร. (2545). หลักภาษาไทย : อักษรวิธี วชิวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์ (พิมพ์ครั้งที่ 11): กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

เอมอร ผาสุกพันธ์. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับเทคนิค TAI โดยการประเมินผลตามสภาพจริง. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนคณิตศาสตร์)). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.

Edy Purnomo, Wardani Rahayu, และ Ajat Sudrajat. (2019, August). The Effect of Tai (Team Assisted Individualization) Cooperative Learning Model and Expository Model with Open-Ended Approach to Mathematical Connection Ability Reviewed From Initial Mathematical Abilities. *American Journal of Educational Research*, 7(8), 530-536.

Robert E.Slavin. (1983). *Cooperative learning*: New York : Longman.

Sofya, R. (2018). The Implementation of Team Games Tournament to Improve Students Problem Solving Skill. *Advances in Economics, Business and Management Research*, 57, 624-630.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัย
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กึ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒนากุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. อาจารย์พรหมมินทร์ ประไพพงษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต
สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 12412

ที่ อว 8718.1/3114

วันที่ 28 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สுவทันพรกุล

เนื่องด้วย นางสาวณิกานต์ อรชร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษา และการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ โรจน์รัตนาดำรง ไชยศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ ในหัวข้อ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 095 785 53652

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวณิกานต์ อรชร และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8718/3115

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงกาญจน์ บุรณสินวัฒนากุล

เนื่องด้วย นางสาวณิชาภัท อรรถ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษา และการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ ในหัวข้อ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวณิชาภัท อรรถ และ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 095 785 53652

ที่ อว 8718/3115

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พรหมินทร์ ประไพพงษ์

เนื่องด้วย นางสาวณิกานต์ อรชร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษา และการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ ในหัวข้อ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ในภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวณิกานต์ อรชร และ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 095 785 53652

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ TGT
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. ใบความรู้ - ใบงาน เรื่องประโยคในภาษาไทย
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยคในภาษาไทย
5. แบบสอบถามความพึงพอใจ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายวิชา ภาษาไทย

หน่วยที่ ๓ ประโยคในภาษาไทย

ผู้สอน นางสาวณิกานต์ อรชร

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๒

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ความหมายและส่วนประกอบของประโยค

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เวลา ๓ คาบ

๑. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๔ : หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ไปสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยคกรรม และประโยคซ้อน

๓. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๓.๑ ความสามารถในการสื่อสาร

๓.๒ ความสามารถในการคิด

๓.๒.๑ การคิดอย่างสร้างสรรค์

๔. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๔.๑ มีวินัย

๔.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๕. จุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียน

นักเรียนมีทักษะการสื่อสารและทักษะการคิด

๖. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ประโยค เกิดจากคำหลาย ๆ คำ หรือวลีที่นำมาเรียงต่อกัน เพื่อให้แต่ละคำมีความสัมพันธ์กัน มีใจความสมบูรณ์ ประกอบไปด้วยนามวลีและกริยาวลี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร การศึกษาเรื่องประโยคจะช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบถึงหลักการวิเคราะห์ส่วนประกอบของประโยค ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ประโยคที่ยากขึ้นต่อไปได้

๗. สาระการเรียนรู้

๗.๑ ความหมายและส่วนประกอบของประโยค

๘. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

๘.๑ นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและส่วนประกอบของประโยคได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๘.๒ นักเรียนสามารถวิเคราะห์ส่วนประกอบของประโยคได้ถูกต้อง

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

๘.๓ นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา

๘.๔ นักเรียนตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย

๙. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ TGT

ก่อนการเรียนรู้ในชั้นเรียน

ขั้นที่ ๑ ขั้นเตรียมความพร้อม (นอกชั้นเรียน)

๑. ครูจัดกลุ่มผู้เรียนแบบละความสามารรถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ๑ คน นักเรียนปานกลาง ๒ คน และนักเรียนอ่อน ๑ คน โดยจัดนักเรียนจากการจัดลำดับนักเรียนในชั้นเรียน จากเก่งที่สุดไปหาอ่อนที่สุด โดยยึดตามผลการเรียนที่ผ่านมา
๒. ครูจัดทำเอกสารประกอบการเรียน สื่อการเรียนรู้ เรื่อง ความหมายและส่วนประกอบของประโยค
๓. ครูจัดเตรียมวัสดุการสอนที่ใช้ในกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมเกมการแข่งขัน ประกอบด้วย ใบงาน เฉลยใบงาน แบบทดสอบย่อยประจำหน่วย ชุดคำถามในเกมการแข่งขัน และแบบบันทึกคะแนนของกลุ่ม
๔. ครูปฐมนิเทศและแนะนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ TGT ให้กับนักเรียน

ขั้นที่ ๒ ขั้นการเรียนรู้ (ในชั้นเรียนคาบที่ ๑) (๕๕ นาที)

๑. ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยให้นักเรียนสังเกตข้อความ ๒ ข้อความบนกระดานแล้วระบุข้อสังเกตที่พบ รวมถึงวิเคราะห์ว่าข้อความในกรอบไหนเป็นประโยค โดยมีข้อความดังนี้

เงินในกระเป๋า
ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย

เงินในกระเป๋าหายไป
ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายกรุณาฟังทางนี้

แนวคำตอบ : ข้อความในกรอบแรกไม่ใช่ประโยค เป็นเพียงนามวลี ส่วนข้อความในกรอบที่ ๒ เป็นประโยค เนื่องจาก ประกอบด้วยภาคประธานที่เป็นนามวลีและภาคแสดงที่เป็นกริยาวลี

๒. นักเรียนสังเกตประโยคในกรอบที่ ๒ แล้วช่วยกันวิเคราะห์หว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้าง

แนวคำตอบ : ประโยคที่ ๑ เงินในกระเป๋าหาย ประกอบด้วยภาคประธาน คือ เงินในกระเป๋า ภาคแสดง คือ หายไป

ประโยคที่ ๒ ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายกรุณาฟังทางนี้ ประกอบด้วยภาคประธาน คือ ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ภาคแสดง คือ กรุณาฟังทางนี้

๓. นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มตามที่ครูจัดไว้ให้และให้นักเรียนจับคู่กันศึกษาเอกสารประกอบการสอน เรื่อง ความหมายและส่วนประกอบของประโยค

๔. นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากใบงานที่ ๑ แล้วสลับกันตรวจภายในกลุ่ม หากนักเรียนคนใดไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๗๕ นักเรียนภายในกลุ่มต้องช่วยเหลือเพื่อนและทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมจนกว่าจะผ่านเกณฑ์

ขั้นที่ ๓ ชั้นการแข่งขัน (ในชั้นเรียนคาบที่ ๒) (๕๕ นาที)

๑. นักเรียนทำกิจกรรม “The money drop” โดยเป็นการแข่งขันตอบคำถาม มีกติกาดังนี้

- ๑) นักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้รับอุปกรณ์ คือ กระดานเกม เงินเหรียญ ๑ บาท จำนวน ๑๐ เหรียญ เหรียญ ๕ บาท จำนวน ๔ เหรียญ และธนบัตร ๒๐ บาท จำนวน ๑ ใบ

๒) เริ่มเกมรอบที่ ๑ ครูเปิดแผ่นป้ายข้อความทั้งหมด ๑๐ ข้อความ แล้วนักเรียนแต่ละกลุ่มต้องอ่านและช่วยกันวิเคราะห์ว่าข้อความนั้นเป็นวลีหรือประโยค ภายในเวลา ๔๕ วินาที หลังจากนั้นให้นักเรียนวางเงินในกระดานช่องที่คิดว่าถูกต้อง โดยนักเรียนจะวางเงินทั้งหมดหรือวางจำนวนเท่าไรก็ได้

๓) หลังจากจบเกมในแต่ละข้อ หากทีมไหนวางในช่องได้ถูกต้องจะได้รับเงินเพิ่ม ๕ บาท ต่อการวางเงิน ๑๐ บาท ส่วนเงินที่วางในช่องที่ผิดจะถูกริบคืน

๔) เกมรอบที่ ๒ ครูเปิดคำถามปรนัย (เลือกตอบ) ให้นักเรียน ๕ ข้อ นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยวิเคราะห์และเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ภายในเวลา ๑ นาที หลังจากนั้นให้นักเรียนวางเงินในกระดานช่องที่คิดว่าถูกต้อง โดยนักเรียนจะวางเงินทั้งหมดหรือวางจำนวนเท่าไรก็ได้ หากทีมไหนวางในช่องได้ถูกต้องจะได้รับเงินเพิ่ม ๑๐ บาท ต่อการวางเงิน ๒๐ บาท ส่วนเงินที่วางในช่องที่ผิดจะถูกริบคืน

๕) เมื่อจบเกม กลุ่มที่เหลือเงินมากที่สุดจะถือว่าเป็นผู้ชนะ รับโบนัสไป ๑๐ คะแนน

๒. หลังจากจบกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละคนกลับไปยังกลุ่มเดิมของตนเอง แล้วบันทึกคะแนนโบนัสที่ได้ลงในแบบบันทึกคะแนนของกลุ่ม

ขั้นที่ ๔ ขั้นทดสอบ (ในชั้นเรียนคาบที่ ๓) (๓๐ นาที)

๑. นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำหน่วยรายบุคคล ๑๐ ข้อ หากใครไม่ผ่านร้อยละ ๗๕ จะต้องเรียนซ่อมเสริมและทำแบบทดสอบใหม่จนกว่าจะผ่าน

๒. นักเรียนคนใดทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ให้นำคะแนนที่ได้ไปบันทึกลงในแบบบันทึกคะแนนของกลุ่ม หลังจากนั้นครูเฉลยและอธิบายความรู้เพิ่มเติมในชั้นเรียน

ขั้นที่ ๕ ขั้นยกย่องให้รางวัล (๑๐ นาที)

๑. ให้หัวหน้ากลุ่มแต่ละกลุ่มรวมคะแนนแบบทดสอบย่อยประจำหน่วยและคะแนนโบนัสของสมาชิกทุกคน เพื่อมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม สำหรับกลุ่มที่ได้รับรางวัลกลุ่มยอดเยี่ยมและกลุ่มดีมากจะได้รับรางวัล

ขั้นที่ ๖ ขั้นสรุปทบทวน (๑๕ นาที)

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาเรื่องประโยคสามัญ โดยการสรุปความรู้ที่ได้ผ่าน Padlet

๑๐. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ชิ้นงาน

- ใบงาน เรื่อง ประโยคสามัญ
- อินโฟกราฟิกสรุปเนื้อหาเรื่อง ประโยคสามัญ

๑๑. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งการเรียนรู้

สื่อคลิป VDO แหล่งเรียนรู้ ชื่อสถานที่.....

สื่อ CD เรื่อง

สื่อสิ่งพิมพ์

.....

๑. หนังสือเรียนภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา
ม.๒ เล่ม ๑

สื่อ รูปภาพ เรื่อง

.....

สื่อบุคคล ชื่อ.....

สื่อ ICT,Website

สื่อของจริง.....

๑. Power Point ประกอบการ

อื่นๆ

สอนเรื่อง “ความหมายและ
ส่วนประกอบของประโยค”

๒. เอกสารประกอบการสอน

เรื่อง

“ความหมายและส่วนประกอบ
ของประโยค”

๓. Power Point เกมการแข่งขัน

The money drop

สื่อ App

๑๒. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ (K) ๑. นักเรียนสามารถอธิบาย ความหมายและส่วนประกอบ ของประโยคได้ถูกต้อง	การตอบคำถาม	คำถาม	ตอบถูกต้องร้อยละ ๗๕ ขึ้นไปถือว่าผ่าน
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ๑. ความสามารถในการ สื่อสาร ๒. ความสามารถในการ การคิด	การประเมิน สมรรถนะ	แบบประเมิน สมรรถนะ	ได้ในระดับดีขึ้นไปถือ ว่าผ่าน
ด้านคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ (A) ๑. นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อ เวลา ๒. นักเรียนตั้งใจทำงานที่ ได้รับมอบหมาย	สังเกตพฤติกรรม ในชั้นเรียน รายบุคคล สังเกตพฤติกรรม ในชั้นเรียน รายบุคคล	แบบสังเกต พฤติกรรมในชั้น เรียนรายบุคคล แบบสังเกต พฤติกรรมในชั้น เรียนรายบุคคล	เข้าเรียนตามเวลาที่ กำหนดถือว่าผ่าน ได้ในระดับดีขึ้นไปถือ ว่าผ่าน
จุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียน เน้นการสื่อสารให้ผู้เรียนมี ทักษะการคิดและการสื่อสาร	การประเมินทักษะ	แบบประเมินทักษะ	ได้ในระดับดีขึ้นไปถือ ว่าผ่าน
ทักษะกระบวนการ (P) ๑. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ ส่วนประกอบของประโยคได้ ถูกต้อง	การตรวจใบงาน	ใบงาน	ตอบถูกต้องร้อยละ ๗๕ ขึ้นไปถือว่าผ่าน

แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน

คำชี้แจง

๑. ครูผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน โดยคะแนนระดับพฤติกรรมมีดังนี้

- ๓ หมายถึง ดีมาก
 ๒ หมายถึง ดี
 ๑ หมายถึง ปรับปรุง

๒. พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ยึดตามเวลาที่กำหนด หากสายเกิน ๑๕ นาทีโดยขาดเหตุผลจำเป็นถือว่าไม่ผ่าน

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	การเข้าชั้นเรียน ๕ นาที	ปฏิบัติกิจกรรมครบ			การตอบคำถาม			การแสดงความคิดเห็น			การมีส่วนร่วมและกระตือรือร้น			รวม	เกณฑ์ระดับ
			๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑		
๑																
๒																
๓																
๔																
๕																
๖																
๗																
๘																
๙																
๑๐																

เกณฑ์การประเมิน

รายการประเมิน	คะแนน	ระดับ
ทำกิจกรรมครบรวมถึงส่งงานตรงเวลา มีส่วนร่วมในชั้นเรียน ตอบคำถามถูกต้อง แสดงความคิดเห็นมีเหตุผล	๓	ดีมาก
ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งในการทำกิจกรรมหรือส่งงานตรงเวลา มีส่วนร่วมบางครั้ง ตอบคำถามถูกต้องบ้าง แสดงความคิดเห็นแต่ขาดเหตุผลสนับสนุน	๒	ดี
ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ไม่มีส่วนร่วมในชั้นเรียน หลับ ไม่ฟัง ไม่ส่งงาน ตอบคำถามไม่ถูกต้อง ไม่แสดงความคิดเห็น	๑	ปรับปรุง

คะแนนกิจกรรม

ผู้ประเมิน

๙ - ๑๒ = ดีมาก

๕ - ๘ = ดี

๑ - ๔ = ปรับปรุง

.....

(นางสาวณิชกานต์ อรชร)

วันที่ ...../...../.....

แบบประเมินสมรรถนะ

คำชี้แจง

๑. แบบประเมินสมรรถนะและกิจกรรมฉบับนี้ใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ หน่วยที่ ๑ วรรณกรรมกับการคิด เรื่อง การฟังและการดูอย่างมีวิจารณญาณ
๒. ครูผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับการประเมินของนักเรียน โดยคะแนนการประเมินมีดังนี้

สมรรถนะ

- ๑ หมายถึง มี
๐ หมายถึง ไม่มี

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	สมรรถนะ		
		การสื่อสาร	การคิดวิเคราะห์	รวม
๑				
๒				
๓				
๔				
๕				
๖				
๗				
๘				
๙				
๑๐				

เกณฑ์การประเมิน สมรรถนะ → คะแนน ๐ - ๑ = ปรับปรุง ๒ - ๓ = ดี ๔ = ดีมาก

รายการประเมิน	คะแนน
มีการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การคิดวิเคราะห์	๑
ไม่มีการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การคิดวิเคราะห์	๐

ผู้ประเมิน.....

(นางสาวณิชา กานต์ อรชร)

วันที่...../...../.....

ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

...../...../.....

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่..... เรื่อง ..... เวลา ..... ชั่วโมง
 รหัสวิชา ..... ชื่อวิชา ..... กลุ่มสาระการเรียนรู้.....
 ภาคเรียนที่ ..... ปีการศึกษา ..... ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ .....
 จำนวนห้องที่สอน ..... ห้อง ได้แก่ ..... จำนวนนักเรียนที่สอนทั้งหมด ..... คน

1. การดำเนินการจัดการเรียนรู้ ( ) เป็นไปตามแผน ( ) ไม่เป็นไปตามแผน

2. ผลการจัดการเรียนรู้

๒.๑) ความเหมาะสมของระยะเวลา ( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) พอใช้ ( ) ต้องปรับปรุง

๒.๒) ความเหมาะสมของเนื้อหา ( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) พอใช้ ( ) ต้องปรับปรุง

๒.๓) ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน ( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) พอใช้ ( ) ต้องปรับปรุง

๒.๔) ความเหมาะสมของสื่อการสอนที่ใช้ ( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) พอใช้ ( ) ต้องปรับปรุง

๒.๕) พฤติกรรม / การมีส่วนร่วมของนักเรียน ( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) พอใช้ ( ) ต้องปรับปรุง

๒.๖) ผลการปฏิบัติกิจกรรม / ใบกิจกรรม

๒.๖.๑) การประเมินผลด้านความรู้หลังการเรียน

โดยใช้ ( ) แบบทดสอบ ( ) แบบประเมิน ( ) แบบสอบถาม ( ) แบบสังเกต ( ) อื่น ๆ

..... พบว่ามีนักเรียนจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ ..... ผ่านเกณฑ์การ

ประเมินตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีนักเรียนจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ .....

ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามจุดประสงค์

๒.๖.๒) การประเมินผลด้านทักษะกระบวนการ

โดยใช้ ( ) แบบทดสอบ ( ) แบบประเมิน ( ) แบบสอบถาม ( ) แบบสังเกต ( ) อื่น ๆ

..... พบว่ามีนักเรียนจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ ..... ผ่านเกณฑ์การ

ประเมินตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีนักเรียนจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ .....

ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามจุดประสงค์

๒.๖.๓) การประเมินผลด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

โดยใช้ ( ) แบบทดสอบ ( ) แบบประเมิน ( ) แบบสอบถาม ( ) แบบสังเกต ( ) อื่น ๆ

..... พบว่ามีนักเรียนจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ ..... ผ่านเกณฑ์การ

ประเมินตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีนักเรียนจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ .....

ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามจุดประสงค์

3. ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนรู้ ( ) ไม่มี ( ) มี ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนรู้ คือ

.....

4. สิ่งที่ควรพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป

.....

5. แนวทางการแก้ไขนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

.....
ลงชื่อ .....

ผู้สอน (นางสาวณิชกานต์ อรชร)

ตำแหน่ง ครู

คำถามสำหรับการแข่งขัน “The money drop”

รอบที่ ๑ ให้นักเรียนเลือกว่าข้อความที่กำหนดให้เป็นประโยคหรือวลี

๑. ความคืบหน้าสาเหตุได้ผู้โน้มน้าวใจที่พัดถล่มเกาะฮอนชูภาคตะวันออกเฉียงเหนือของญี่ปุ่น (วลี)
๒. บ้านเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต (ประโยค)
๓. เต่าดาวพมาเป็นเต่าอีกชนิดหนึ่งที่หาได้ยาก (ประโยค)
๔. น้ำใต้ดินที่ไหลซึมผ่านชั้นของหินปูนตามขอบผนังถ้ำ (วลี)
๕. เนื่องจากปะการังหนวดดอกไม้ทะเลมีลักษณะที่โดดเด่น สวยงาม และดึงดูดผู้พบเห็น (วลี)
๖. ของขวัญในกล่องใบนี้ (วลี)
๗. แม่หวังให้ลูกประสบความสำเร็จ (ประโยค)
๘. เธอสวยเหมือนนางฟ้า (ประโยค)
๙. ต้นมะม่วงเขียวเสวยหน้าบ้าน (วลี)
๑๐. ผีเสื้อตอมดอกชบา (ประโยค)

รอบที่ ๒ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

๑. ประโยคข้อใดต่างจากข้ออื่น

ก. สุนัขวิ่ง	ข. ปลาว่ายน้ำ
ค. คุณพ่อร้องเพลง	ง. พี่เลี้ยงน้อง
๒. ข้อใดมีกรรม

ก. เขาเป็นนักเรียนทุนเล่าเรียนหลวง	ข. เขานั่งบนโซฟาตัวโปรด
ค. ใบหน้าของเขาเหมือนพ่อมาก	ง. ขนมห้วยนี้ฉันกินไม่หมด
๓. ข้อใดมีส่วนเติมเต็มของประโยค

ก. หนังสือคือมิตรแท้	ข. เขาเดินไปโรงเรียนทุกวัน
ค. ตำรวจจับคนร้ายได้ที่ตลาดนัด	ง. น้องร้องไห้เสียงดัง
๔. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบของภาคแสดง

ก. บทกริยา	ข. บทกรรม
ค. ส่วนเติมเต็ม	ง. ส่วนขยายของประโยค
๕. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับองค์ประกอบของประโยค

ก. บทกรรมทำหน้าที่เป็นผู้กระทำ	ข. ภาคประธานของประโยคทำหน้าที่เป็นผู้ถูกกระทำ
ค. บทกริยา ทำหน้าที่เป็นตัวกระทำหรือตัวแสดงของประธาน	ง. ส่วนเติมเต็มทำหน้าที่ขยายกริยา ขยายกรรม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รายวิชา ภาษาไทย
หน่วยที่ ๓ ประโยคในภาษาไทย
ผู้สอน นางสาวณิกานต์ อรชร

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี
รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๒ ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ประโยคกรรม
ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เวลา ๑ คาบ

๑. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๔ : หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ไปสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๔.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยคกรรม และ ประโยคซ้อน

๓. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ๓.๑ ความสามารถในการสื่อสาร
- ๓.๒ ความสามารถในการคิด
  - ๓.๒.๑ การคิดอย่างสร้างสรรค์

๔. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๔.๑ มีวินัย
- ๔.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๕. จุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียน

นักเรียนมีทักษะการสื่อสารและทักษะการคิด

๖. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ประโยคกรรม คือ ประโยคย่อยตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไป มารวมเป็นประโยคเดียวกัน ประโยคย่อยสามารถเป็นไปได้ทั้งประโยคสามัญและประโยคซ้อน โดยต้องปรากฏคำเชื่อม ได้แก่ และ และ ก็ แต่ ทว่า แต่ทว่าหรือทำหน้าที่เชื่อมประโยค

๗. สาระการเรียนรู้

- ๗.๑ ประโยคกรรม

๘. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

- ๘.๑ นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะของประโยคกรรมได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๘.๒ นักเรียนสามารถวิเคราะห์ประโยคได้ถูกต้องตามรูปแบบของประโยครวมได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

๘.๓ นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา

๘.๔ นักเรียนตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย

๙. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (๑๐ นาที)

๙.๑ ครูให้นักเรียนอาสาสมัคร ๒ คน ยกตัวอย่างประโยคสามัญคนละ ๑ ประโยค ครูเขียนบนกระดาน แล้วซักถามนักเรียนถึงองค์ประกอบของประโยคสามัญของแต่ละประโยค

๙.๒ ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าถ้านำประโยคสามัญ ๒ ประโยคมารวมกันโดยมีคำเชื่อมให้เป็นประโยคเดียวกันเรียกว่า ประโยครวม

ขั้นสอน (๔๐ นาที)

๙.๓ ครูอธิบายลักษณะของประโยครวม คือ ประโยคที่มีประโยคสามัญตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไปมารวมกัน โดยมีคำสันธานเชื่อมประโยค เพื่อให้ได้ใจความติดต่อกันเป็นประโยคเดียวกัน ถ้าประธานหรือกริยาของประโยคเป็นคำเดียวกันก็อาจละได้

๙.๔ ครูติดแถบประโยคบนกระดาน ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มละ ๔ คน เล่นเกมจับคู่ประโยค โดยให้นักเรียนจับคู่ประโยค แล้วนำมาเชื่อมด้วยคำเชื่อมให้เป็นประโยครวมให้ได้มากที่สุดภายในเวลา ๕ นาที

๙.๕ จากกิจกรรมข้างต้นครูให้นักเรียนสังเกตว่าลักษณะของประโยครวมเป็นอย่างไร และแบ่งออกเป็นกี่ชนิด จากนั้นครูอธิบายต่อว่าประโยครวม แบ่งเป็น ๔ ชนิด ประโยครวมที่มีใจความคล้ายตามกัน ประโยครวมที่มีใจความขัดแย้งกัน และประโยครวมที่มีใจความให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง

๙.๖ นักเรียนทำกิจกรรม “ลองวิเคราะห์ เจาะดู” โดยให้นักเรียนวิเคราะห์ประโยคที่ครูกำหนดให้จำนวน ๑๐ ข้อว่าเป็นประโยคสามัญหรือประโยครวม แล้วแยกแยะโครงสร้างประโยคใส่ในตารางที่กำหนดให้ ดังนี้

ประโยค	ชนิดประโยค	บทเชื่อม	ภาคประธาน		ภาคแสดง			
			ประธาน	ขยายประธาน	กริยา	ขยายกริยา	กรรม	ขยายกรรม

โจทย์ดังต่อไปนี้

๑. นกตัวใหญ่บินในท้องฟ้า
๒. เด็กอ้วนคนนั้นมีสมุด ๕ เล่มในโต๊ะ
๓. เธอเห็นสุนัขตัวดำตัวนั้นไหม
๔. เขาไม่อยากจะกินอาหารมื้อเช้า
๕. เขาเป็นบุตรชายคนโตของฉัน
๖. เขาเป็นคนไทยและฉันก็เป็นคนไทย
๗. เด็กอ้วนมีแว่นตาสีขาวในกระเป๋า แต่เด็กผอมมีสมุดสีเหลืองในโต๊ะ
๘. นายคำหรือนายแดงมีความรู้มาก
๙. เพราะเขาเรียนเก่ง เขาจึงสอบไล่ได้
๑๐. นักเรียนจะอ่านหนังสือหรือเล่นโทรศัพท์

ขั้นสรุป (๕ นาที)

๙.๗ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่องประโยครวม

๑๐. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ชิ้นงาน

แบบฝึกหัด “วิเคราะห์ เจาะดู”

๑๑. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งการเรียนรู้

☐ สื่อคลิป VDO	☐ แหล่งเรียนรู้ ชื่อสถานที่.....
☐ สื่อ CD เรื่อง.....	☒ สื่อสิ่งพิมพ์
☐ สื่อ รูปภาพ เรื่อง.....	๑. หนังสือเรียนภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ม.๒ เล่ม ๑
☒ สื่อ ICT,Website	
๔. Power Point ประกอบการสอนเรื่อง “ประโยคในภาษาไทย”	☐ สื่อบุคคล ชื่อ.....
	☐ สื่อของจริง.....

๑๒. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัดและประเมินผล	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ (K) ๑. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะของประโยครวมได้	การตอบคำถาม	คำถาม	ตอบถูกต้องร้อยละ ๘๐ ของชั้นเรียน
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด	การประเมินสมรรถนะ	แบบประเมินสมรรถนะ	ได้ในระดับดีขึ้นไปถือว่าผ่าน
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) ๑. นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา ๒. นักเรียนตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย	สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน รายบุคคล สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน รายบุคคล	แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนรายบุคคล แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนรายบุคคล	เข้าเรียนตามเวลาที่กำหนดถือว่าผ่าน ได้ในระดับดีขึ้นไปถือว่าผ่าน
จุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดและการสื่อสาร	การประเมินทักษะ	แบบประเมินทักษะ	ได้ในระดับดีขึ้นไปถือว่าผ่าน
ทักษะกระบวนการ (P) ๑. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ประโยคได้ถูกต้องตามรูปแบบของประโยครวม	การตรวจแบบฝึกหัด	แบบฝึกหัด	ตอบถูกต้องร้อยละ ๘๐ ขึ้นไปถือว่าผ่าน

แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน

คำชี้แจง

๑. ครูผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน โดยคะแนนระดับพฤติกรรมมีดังนี้

๓	หมายถึง	ดีมาก
๒	หมายถึง	ดี
๑	หมายถึง	ปรับปรุง

๒. พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ยึดตามเวลาที่กำหนด หากสายเกิน ๑๕ นาทีโดยขาดเหตุผลจำเป็นถือว่าไม่ผ่าน

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	การเข้าชั้นเรียน ๕ นาที	ปฏิบัติกิจกรรมครบ			การตอบคำถาม			การแสดงความคิดเห็น			การมีส่วนร่วมและกระตือรือร้น			รวม	เกณฑ์ ระดับ
			๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑	๓	๒	๑		
๑																
๒																
๓																
๔																
๕																
๖																
๗																
๘																
๙																
๑๐																

เกณฑ์การประเมิน

รายการประเมิน	คะแนน	ระดับ
ทำกิจกรรมครบรวมถึงส่งงานตรงเวลา มีส่วนร่วมในชั้นเรียน ตอบคำถามถูกต้อง แสดงความคิดเห็นมีเหตุผล	๓	ดีมาก
ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งในการทำกิจกรรมหรือส่งงานตรงเวลา มีส่วนร่วมบางครั้ง ตอบคำถามถูกต้องบ้าง แสดงความคิดเห็นแต่ขาดเหตุผลสนับสนุน	๒	ดี
ไม่ปฏิบัติกิจกรรม ไม่มีส่วนร่วมในชั้นเรียน หลับ ไม่ฟัง ไม่ส่งงาน ตอบคำถามไม่ถูกต้อง ไม่แสดงความคิดเห็น	๑	ปรับปรุง

คะแนนกิจกรรม

ผู้ประเมิน

๙ - ๑๒ = ดีมาก

๕ - ๘ = ดี

๑ - ๔ = ปรับปรุง

.....

(นางสาวณิชกานต์ อรชร)

วันที่ ...../...../.....

แบบประเมินสมรรถนะ

คำชี้แจง

๓. แบบประเมินสมรรถนะและกิจกรรมฉบับนี้ใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑
หน่วยที่ ๑ วรรณกรรมกับการคิด เรื่อง การฟังและการดูอย่างมีวิจารณญาณ
๔. ครูผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับการประเมินของนักเรียน โดยคะแนนการ
ประเมินมีดังนี้

สมรรถนะ

- ๑ หมายถึง มี
- ๐ หมายถึง ไม่มี

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	สมรรถนะ		
		การสื่อสาร	การคิดวิเคราะห์	รวม
๑				
๒				
๓				
๔				
๕				
๖				
๗				
๘				
๙				
๑๐				

เกณฑ์การประเมิน สมรรถนะ → คะแนน ๐ - ๑ = ปรับปรุง ๒ - ๓ = ดี ๔ = ดีมาก

รายการประเมิน	คะแนน
มีการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การคิดวิเคราะห์	๑
ไม่มีการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การคิดวิเคราะห์	๐

ผู้ประเมิน.....

(นางสาวณิชกานต์ อรชร)

วันที่...../...../.....

ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

...../...../.....

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่..... เรื่อง ..... เวลา ..... ชั่วโมง
 รหัสวิชา ..... ชื่อวิชา ..... กลุ่มสาระการเรียนรู้.....
 ภาคเรียนที่ ..... ปีการศึกษา ..... ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ .....
 จำนวนห้องที่สอน ..... ห้อง ได้แก่ ..... จำนวนนักเรียนที่สอนทั้งหมด ..... คน

6. การดำเนินการจัดการเรียนรู้ ( ) เป็นไปตามแผน ( ) ไม่เป็นไปตามแผน

7. ผลการจัดการเรียนรู้

๒.๑) ความเหมาะสมของระยะเวลา ( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) พอใช้ ( ) ต้องปรับปรุง

๒.๒) ความเหมาะสมของเนื้อหา ( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) พอใช้ ( ) ต้องปรับปรุง

๒.๓) ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน ( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) พอใช้ ( ) ต้องปรับปรุง

๒.๔) ความเหมาะสมของสื่อการสอนที่ใช้ ( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) พอใช้ ( ) ต้องปรับปรุง

๒.๕) พฤติกรรม / การมีส่วนร่วมของนักเรียน ( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) พอใช้ ( ) ต้องปรับปรุง

๒.๖) ผลการปฏิบัติกิจกรรม / ใบกิจกรรม

๒.๖.๑) การประเมินผลด้านความรู้หลังการเรียน

โดยใช้ ( ) แบบทดสอบ ( ) แบบประเมิน ( ) แบบสอบถาม ( ) แบบสังเกต ( ) อื่น ๆ

..... พบว่ามีนักเรียนจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ ..... ผ่านเกณฑ์การ

ประเมินตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีนักเรียนจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ .....

ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามจุดประสงค์

๒.๖.๒) การประเมินผลด้านทักษะกระบวนการ

โดยใช้ ( ) แบบทดสอบ ( ) แบบประเมิน ( ) แบบสอบถาม ( ) แบบสังเกต ( ) อื่น ๆ

..... พบว่ามีนักเรียนจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ ..... ผ่านเกณฑ์การ

ประเมินตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีนักเรียนจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ .....

ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามจุดประสงค์

๒.๖.๓) การประเมินผลด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

โดยใช้ ( ) แบบทดสอบ ( ) แบบประเมิน ( ) แบบสอบถาม ( ) แบบสังเกต ( ) อื่น ๆ

..... พบว่ามีนักเรียนจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ ..... ผ่านเกณฑ์การ

ประเมินตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีนักเรียนจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ .....

ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามจุดประสงค์

8. ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนรู้ ( ) ไม่มี ( ) มี ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนรู้ คือ

.....

9. สิ่งที่ควรพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป

.....

10. แนวทางการแก้ไขนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

.....

ลงชื่อ .....

ผู้สอน (นางสาวณิชกานต์ อรชร)

ตำแหน่ง ครู

เอกสารประกอบการสอน เรื่องประโยชน์

เที่ยวเมืองสามอ่าว... รู้เรื่องราว "ประโยชน์"

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

📍 เที่ยวเมืองสามอ่าว.....รู้เรื่องราว "ประโยชน์"

START PRE-TEST

1 หัวหิน

2 ปรานบุรี

3 สามร้อยยอด

4 กุยบุรี

5 เมือง

6 ทับสะแก

7 บางสะพาน

8 บางสะพานน้อย

ประโยชน์คืออะไร ?

ใบงานที่ ๑

ประโยชน์สามัญ

ใบงานที่ ๒

ประโยชน์ซ้อน

ใบงานที่ ๓

ประโยชน์รวม

ใบงานที่ ๔

FINISH POST-TEST

HUA HIN

Sentence

ประโยค

- คำ/กลุ่มคำที่เรียงกันแล้วมีใจความสมบูรณ์
- สื่อความได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร
- ประกอบด้วย ประธาน **นามวลี** + **ภาคแสดง** กริยาวลี หรือ มีแค่ กริยาวลี

ตัวอย่าง ลิซ่าไปหัวหิน / ตำรวจจับผู้ร้าย / อย่างขอมแม่

วลี (กลุ่มคำ) คืออะไร ?

คือ การนำคำตั้งแต่ 2 คำมาเรียงต่อกัน มีความหมายพอเข้าใจ

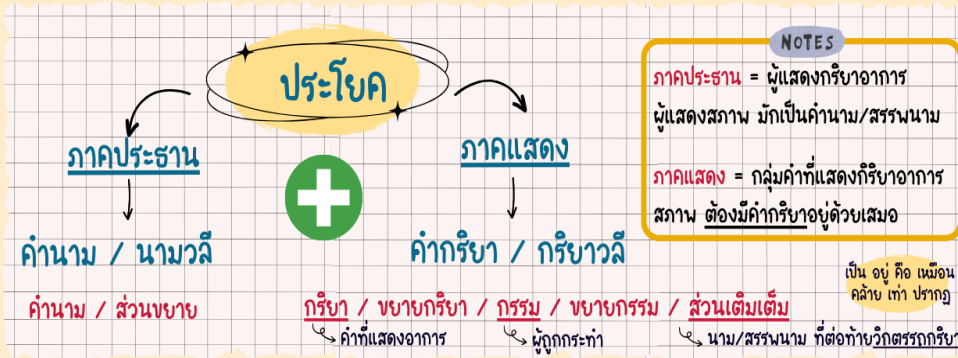
แต่ยังไม่สมบูรณ์ ใช้เป็นส่วนประกอบของประโยค

ตัวอย่าง ออกกำลังกาย (กริยาวลี) ในระหว่างที่ (บุพบทวลี)
 กระจกตันไม้ (นามวลี) เขาเหล่านั้น (สรรพนามวลี)
 แต่เช้ามืด (สันธานวลี) สวยจริง ๆ (วิเศษณ์วลี)

วลี (กลุ่มคำ)	ประโยค
ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ทะเลหัวหิน นักเรียนโรงเรียนเตรียมฯ ครูนิชกานต์	ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายกรุณาลุกขึ้น เขาไปที่ขั้วทะเลหัวหิน นักเรียนโรงเรียนเตรียมฯ อย่างขอมแม่ ครูนิชกานต์สอนวิชาภาษาไทย

ส่วนประกอบของประโยค

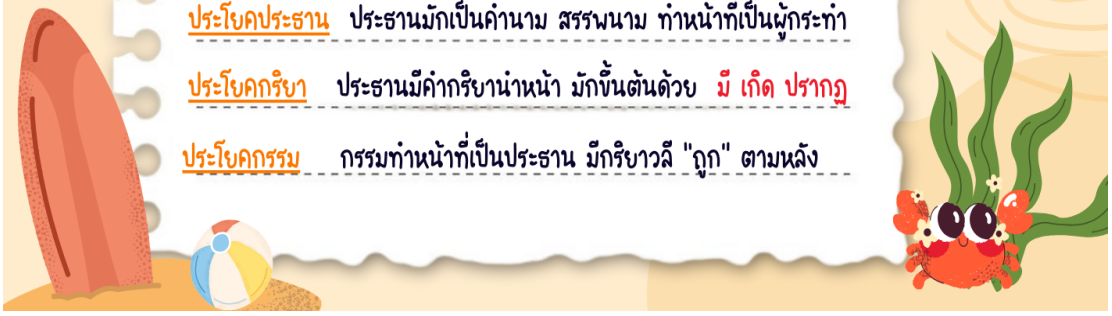
ตัวอย่าง โครงสร้างประโยค

- ๑. นารายณ์ปราบนทก
- ๒. นกสีส้มบินสูง
- ๓. แมวตัวใหญ่ ๆ คล้ายลูกเสือ
- ๔. นักเรียนคนนี้เรียนเก่งมาก
- ๕. ไมค์น้องของกอล์ฟเป็นนักร้อง
- ๖. แมวสีดำกัดหนูตัวเล็กอย่างรวดเร็ว

ภาคประธาน		ภาคแสดง				
ประธาน	ขยายประธาน	กริยา	ขยายกริยา	กรรม	ขยายกรรม	ส่วนเติมเต็ม
๑. นารายณ์	-	ปราบ	-	นทก	-	-
๒. นก	สีส้ม	บิน	สูง	-	-	-
๓. แมว	ตัวใหญ่ ๆ	คล้าย	-	-	-	ลูกเสือ
๔. นักเรียน	คนนี้	เรียน	เก่งมาก	-	-	-
๕. ไมค์	น้องของกอล์ฟ	เป็น	-	-	-	นักร้อง
๖. แมว	สีดำ	กัด	อย่างรวดเร็ว	หนู	ตัวเล็ก	-

ความรู้เพิ่มเติม

- ประโยคประธาน** ประธานมักเป็นคำนาม สรรพนาม ทำหน้าที่เป็นผู้กระทำ
- ประโยคกริยา** ประธานมีคำกริยานำหน้า มักขึ้นต้นด้วย มี เกิด ปรากฏ
- ประโยคกรรม** กรรมทำหน้าที่เป็นประธาน มีกริยาวลี "ถูก" ตามหลัง

คะแนนรวม

ใบงานที่ ๑

กิจกรรมที่ ๑
คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย หน้าข้อความที่เป็นประโยค และเขียนเครื่องหมาย หน้าข้อความที่เป็นกลุ่มคำ

๑. .... ผู้ชายคนนั้นนั่งอ่านหนังสืออยู่ในห้องสมุด
๒. .... นานึกา เรือนทองผิงเพชร
๓. .... ดอกไม้จากเจ้าของสวนชานเมือง
๔. .... สุชาติรีดเสื้อก่อนไปทำงาน
๕. .... แยกผู้มีเกียรติทั้งหลาย
๖. .... นานึกาคือเครื่องประดับอย่างหนึ่ง
๗. .... ต้นไม้ใหญ่ข้างทาง
๘. .... อรชรปั่นจักรยานไปโรงเรียนทุกวัน
๙. .... ของขวัญในกล่องใบนี้
๑๐. .... โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรีตั้งอยู่ที่อำเภอปราณบุรี

กิจกรรมที่ ๒
คำชี้แจง : ให้นักเรียนแยกองค์ประกอบของประโยคที่กำหนดให้

ประโยค	ประธาน	ขยายประธาน	กริยา	ขยายกริยา	กรรม	ขยายกรรม	ส่วนเติมเต็ม
1. แมวอ้วนตัวนั้นกำลังกินปลาในจาน	แมว	อ้วนตัวนั้น	กิน	กำลัง	ปลา	ในจาน	-
2. อารยาเป็นเจ้าของรถยนต์สีขาวคันนั้น							
3. อริยะชอบกินข้าวหมูกรอบ							
4. อรุชานาตาคล้ายอรุณี							
5. กฤษณะเรียนหนังสือเก่ง							
6. น้ำเปล่าขวดนี้เป็นของสุนิสา							
7. ปฏิภาณชอบร้องเพลงดาวนางฮัลเลย์							
8. กระเป๋าสีดำใบนั้นเป็นของฉันเอง							
9. รถกระบะสีดำชนผู้ชายเสื้อสีขาวอย่างแรง							
10. เขานั่งอยู่บนเก้าอี้ตัวสีน้ำตาล							

PRANBURİ

☀️ แบบทดสอบย่อยประจำหน่วยที่ ๑ ☀️

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ○ ในข้อที่เลือก

๑. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของประโยค

- ก. แสดงให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร
- ข. แสดงส่วนสำคัญและหน้าที่ของประโยค
- ค. การนำคำหลาย ๆ คำหรือวลีมาเรียงต่อกันอย่างเป็นระเบียบ
- ง. การเรียงต่อกำหรือวลีให้แต่ละคำมีความสัมพันธ์กัน มีใจความสมบูรณ์

๒. ข้อใดมีโครงสร้าง ประธาน กริยาและกรรม

- ก. แม้คำกำลังวุ่นวาย
- ข. คุณพ่อกำลังทาสีบ้าน
- ค. การค้าขายดีมีกำไร
- ง. คนงานหยุดพักกลางวัน

๓. "ฉันรู้สึกสดชื่นเมื่อได้อาบน้ำ" คำที่ขีดเส้นใต้เป็นส่วนขยายของส่วนใด

- ก. ฉัน
- ข. เมื่อ
- ค. รู้สึกสดชื่น
- ง. ไม่ได้ขยายคำใด เพราะมีความหมายในตัว

๔. ข้อใดคือกลุ่มคำ

- ก. เทียนไขสีเหลืองเล่มใหญ่เล่ม
- ข. แชมพูสระผมขวดสีน้ำตาลแดง
- ค. ดอกทานตะวันกำลังบาน
- ง. รองเท้านั่งสีน้ำตาลแดง

๕. ข้อใดโครงสร้างเหมือนประโยคที่กำหนดให้

"ครูนิชาเดินไปซื้อราดหน้าที่ร้านอาหาร"

- ก. นักเรียนนั่งฟังเพลงในห้องนอน
- ข. แม่ไปตลาดหลังคาเหล็ก
- ค. ผู้คนมักไปวัดในวันพระ
- ง. นักเรียนมาโรงเรียนสาย

ตอนที่ ๒ : ให้นักเรียนแยกองค์ประกอบของประโยคที่กำหนดให้ถูกต้อง

ประโยค	ประธาน	ขยายประธาน	กริยา	ขยายกริยา	กรรม	ขยายกรรม	ส่วนเติมเต็ม
๑. แมววิ่งไล่กัดหนู							
๒. ผู้หญิงผมสีดำกำลังยืนกินไอศกรีม							
๓. เอ็งเอชชอบกินก๋วยเตี๋ยวเส้นเล็ก							
๔. น้าหนึ่งเขียนรายงานวิชาภาษาไทย							
๕. กอไฟกำลังกินอาหารเช้า							

ประโยคสามัญ (ประโยคพื้นฐาน)

คือ ประโยคที่ประกอบด้วยนามวลีทำหน้าที่ประธาน กับกริยาวลีทำหน้าที่
ภาคแสดง ประโยคสามัญต้องไม่มีอนุประโยคเป็นส่วนขยายและไม่มีคำเชื่อม
กริยา คำเชื่อมกริยาวลีหรือคำเชื่อมประโยค แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด

มีกริยาวลีเดียว

ประโยคพื้นฐานที่มีกริยาตัวเดียว

เช่น แมวกระโดด น้องกินนมบูบิง
นักเรียนคนนั้นอ่านหนังสือ

หลายกริยาวลี

ประโยคพื้นฐานที่มีกริยาหลายตัวเรียงกัน แสดง
เหตุการณ์ต่อเนื่องหรือเป็นผลจากเหตุการณ์แรก

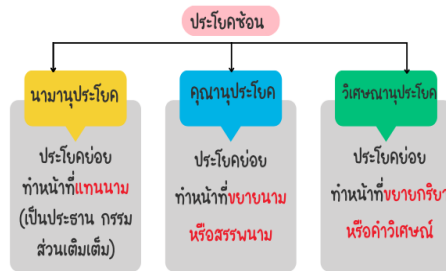
- เกิดพร้อมกัน เช่น ใบบัวโบกมือลาพวกเรา
ออมสินขับรถข้ามสะพาน พ่อนั่งอ่านหนังสือ
- เกิดต่อเนื่อง เช่น น้องวิ่งไปเปิดประตู
- เป็นผลจากเหตุการณ์แรก เช่น คลื่นซัดบ้านพัง
ลมพัดสังกะสีปลิว

ประโยคซ้อน

คืออะไร ?

คือประโยคที่ประกอบด้วย **ประโยคหลัก** กับ **อนุประโยค**
 ต้องมีคำเชื่อมอนุประโยค เช่น **ที่** **ซึ่ง** **อัน** **ผู้** **ว่า**

ประโยคหลัก (मुख्यประโยค)
 ประโยคที่มีอีกประโยคหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประโยค

ประโยคย่อย (อนุประโยค)
 ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยคำเชื่อมอนุประโยค ทำหน้าที่เป็นนาม / ขยายนาม, สรุพนาม ขยายกริยา, วิเศษณ์

นามานุประโยค

--- ประโยคย่อยทำหน้าที่แทนนาม ---

มักมีคำเชื่อม = **ที่** **ว่า** **ให้** **นั่นนั้น** หรือ **ละ** คำเชื่อม

ที่ ^S **คุณพูด** ^V **ไม่เป็น** ^V **ความจริง** ^S
 ประธาน

ประโยคย่อยทำหน้าที่เป็นประธาน
 * ไม่เป็นความจริง = ประโยคหลัก
 * คุณพูด = ประโยคย่อย

^S **สายรุ้ง** ^V **ไม่ชอบ** ^S **ให้ใครมาว่าครูของเธอ** ^V **กรรม** ^S

ประโยคย่อยทำหน้าที่เป็นกรรม
 * สายรุ้งไม่ชอบ = ประโยคหลัก
 * ใครมาว่าครูของเธอ = ประโยคย่อย

^S **เลขานุการคนใหม่** ^V **เป็น** ^S **ที่โปรดปรานของเจ้านาย** ^V **ส่วนเติมเต็ม**

ประโยคย่อยทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็ม
 * เลขานุการคนใหม่เป็น = ประโยคหลัก
 * โปรดปรานของเจ้านาย = ประโยคย่อย

** หมายเหตุ : S = Subject ประธาน V = Verb กริยา **

ประโยคซ้อน

คุณานุประโยค

--- ประโยคย่อยทำหน้าที่ขยายนาม ---

มักมีคำเชื่อม = ที่ ซึ่ง อัน

อรุณญา^S { ซึ่งเป็นหัวหน้าห้อง } ได้รับ^V เกียรติบัตรเรียนดีในปี
ขยายคำนาม (อรุณญา)

- ★ ประโยคหลัก : อรุณญา ได้รับ เกียรติบัตรเรียนดีในปี
- ★ ประโยคย่อย : ซึ่งเป็นหัวหน้าห้อง

เสื้อ^S { ที่เกมชาติสวมอยู่ } สวยมาก^V
ขยายคำนาม (เสื้อ)

- ★ ประโยคหลัก : เสื้อสวยมาก
- ★ ประโยคย่อย : ที่เกมชาติสวมอยู่

ผลของการกระทำ^S { อันชั่วร้ายของผู้บริหาร } บ่มตก^V แก่ส่วนรวม
ขยายคำนาม (การกระทำ)

- ★ ประโยคหลัก : ผลของการกระทำบ่มตกแก่ส่วนรวม
- ★ ประโยคย่อย : อันชั่วร้ายของผู้บริหาร

Trick!! วิธีการหาประโยคย่อย แบบคร่าว ๆ ง่าย นิดเดียว

1. นาคำเชื่อมอนุประโยค > เปิดวงเล็บหน้าคำเชื่อม
2. นากริขานหลักของประโยค > ปิดวงเล็บหน้ากริขานหลัก

{ ประโยคย่อยจะอยู่ในวงเล็บ }

ประโยคซ้อน

วิเศษณานประโยค

--- ประโยคย่อยทำหน้าที่ขยายกริยา ---

คำเชื่อมวิเศษณานประโยค

» คำเชื่อมบอกเวลา	เช่น	เมื่อ ขณะที่ ก่อน หลัง หลังจาก ที่ แต่ ตั้งแต่
» คำเชื่อมบอกเหตุ	เช่น	เพราะ เนื่องจาก
» คำเชื่อมบอกผล	เช่น	จน กระทั่ง จนกระทั่ง
» คำเชื่อมบอกความมุ่งหมาย	เช่น	เพื่อ
» คำเชื่อมบอกเงื่อนไข	เช่น	ถ้า หาก หากว่า ถ้านานกว่า
» คำเชื่อมบอกความขัดแย้ง	เช่น	ทั้งที่ แม้ว่า

เป็นหนึ่ง ^S มา ^V **เมื่อมาตาลดาหลับ**
 ขยายกริยา (มา)

- ★ ประโยคหลัก : เป็นหนึ่งมา
- ★ ประโยคย่อย : เมื่อมาตาลดาหลับ

ใบข้าว ^S เป็น ^V นวัตกรรม **เพราะตากฝนนาน**
 ขยายกริยา (เป็น)

- ★ ประโยคหลัก : ใบข้าวเป็นนวัตกรรม
- ★ ประโยคย่อย : เพราะตากฝนนาน

เขา ^S อ้วน ^V **จนเดินไม่ไหว**
 ขยายกริยา (อ้วน)

- ★ ประโยคหลัก : เขาอ้วน
- ★ ประโยคย่อย : จนเดินไม่ไหว

หากเขาไม่มา ^S **ฉันก็จะไป** ^V
 ขยายกริยา (ดำเนินกร)

- ★ ประโยคหลัก : ฉันก็จะไป
- ★ ประโยคย่อย : หากเขาไม่มา

**** เมื่อประโยคย่อย อยู่หน้าประโยคหลัก มักมีคำเชื่อม ก็ จึง เลย ถึง ****

Trick!! วิธีการหาประโยคย่อย แบบคร่าว ๆ ง่าย นิดเดียว

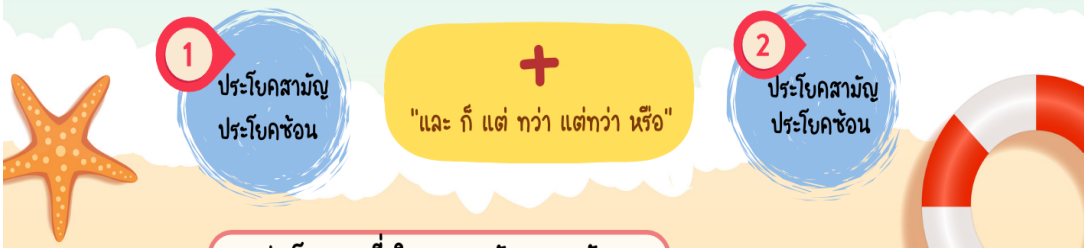
1. หากคำเชื่อมประโยค > ปิดวงเล็บหน้าคำเชื่อม
2. หากกริยานหลักของประโยค > ปิดวงเล็บหน้ากริยานหลัก

{ ประโยคย่อยจะอยู่ในวงเล็บ }

ประโยครวม

คือ ประโยคย่อยตั้งแต่สองประโยคขึ้นไปมารวมเข้าเป็นประโยคเดียวกัน ประโยคย่อยอาจเป็นประโยคสามัญหรือประโยคซ้อนก็ได้และต้องมีคำเชื่อมสมภาค "และ" "ก็" "แต่" "กว่า" "แต่กว่า" หรือ "ทำหน้าที่เชื่อมประโยคย่อยที่มารวมกัน"

ประโยครวมที่เกิดจาก สามัญ + สามัญ

น้องหน้าออกแบ ^S และ ^V ตัดเย็บเสื้อผ้าเอง ^V **ล-ประธาน (น้องหน้า)**
สามัญ สามัญ

ภรรยาผมตั้งครุฑ ^S แต่ ^V แก่งเสียบก่อน ^V **ล-ประธาน (ภรรยา)**

ประโยครวมที่เกิดจาก สามัญ + ซ้อน

เกษตรกรแถวนี้นิยมทำนา ^S และ ^V เลี้ยงปลา ^V ที่กินวีซีดีไว้ในนา
ซ้อน ประโยคย่อย

ได้ยินเขาพูดอยู่เหมือนกัน ^S แต่ ^V ไม่รู้ ^V ว่าเขาต้องการอะไรแน่
ประโยคย่อย

ประโยครวมที่เกิดจาก ซ้อน + สามัญ

หลังคา ^S ที่รั่วนั้น ^V ซ่อมแล้ว ^V แต่ ^S น้ำฝน ก็ยัง ^V ซึมลงมาได้ ^V
ป.ย่อย

ครูสั่ง ^S ให้นักเรียนอ่านบทที่ ๓ ^V และ ^V ทำแบบฝึกหัดท้ายบท ^V
ประโยคย่อย

ประโยครวมที่เกิดจาก ซ้อน + ซ้อน

มูลนิธิรับประทานอาหาร ^S ที่มีประโยชน์ และ ^V ดีมีน้ำ ^V ที่บริสุทธิ์
ประโยคย่อย

เข่าบอก ^S ว่าจะมาถึงพรุ่งนี้ ^V แต่ ^V ไม่ได้บอก ^V ว่าจะถึงกี่โมง
ประโยคย่อย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย

จำนวน 30 ข้อ เวลา 50 นาที คะแนน 30 คะแนน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด ๙ หน้า จำนวน 1 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อสอบแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
2. ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที คะแนน 30 คะแนน
3. แบบทดสอบปรนัยให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำ

เครื่องหมาย

- ลงในช่อง ก) ข) ค) และ ง) ที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ
4. ห้ามนำแบบทดสอบหรือคัดลอกแบบทดสอบออกจากห้องสอบโดยเด็ดขาด
  5. หากมีข้อสงสัยใด ๆ ให้ยกมือถามกรรมการคุมสอบ ห้ามถามผู้สอบหรือสนทนากันระหว่างทำแบบทดสอบ มิฉะนั้น จะถือว่าส่อเจตนาทุจริต
  6. ตรวจทานกระดาษคำตอบให้เรียบร้อยก่อนส่งข้อสอบคืนกรรมการกำกับสอบ
  7. ผู้เข้าสอบต้องปฏิบัติตามระเบียบของการสอบอย่างเคร่งครัด

1. ข้อใดกล่าวถึงประโยคไม่ถูกต้อง

- ก) ประโยคประกอบด้วยนามวลีและกริยาวลี
- ข) ประโยคที่จำแนกตามโครงสร้าง แบ่งได้เป็น ๓ ประเภท
- ค) ประโยคในภาษาไทยต้องมีประธานอยู่หน้าภาคแสดงเสมอ
- ง) ประโยคเป็นหน่วยทางภาษาที่เกิดจากคำหลายคำเรียงต่อกัน

2. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับส่วนประกอบของประโยค

- ก) บทกรรมทำหน้าที่เป็นผู้กระทำ
- ข) ภาคประธานของประโยค ทำหน้าที่เป็นผู้ถูกกระทำ
- ค) บทกริยาทำหน้าที่เป็นตัวกระทำหรือตัวแสดงของประธาน
- ง) ส่วนเติมเต็มทำหน้าที่ขยายกริยา ขยายกรรม หรือส่วนขยาย

3. ข้อใดจัดเป็นวลี

- ก) ความสัตย์เป็นธรรมอันประเสริฐที่สุดที่มนุษย์ต้องมี
- ข) บานประตูวัดหนองหัวสลักลวดลายวิจิตรบรรจง
- ค) บานประตูวัดสุทัศน์มีลายสลักเครือไม้ นก เนื้อ สลับซ้อนกัน
- ง) ต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งหน้ากุฏิพระที่พระพุทธบาทสระบุรี

4. ข้อใดมีโครงสร้าง ประธาน กริยา และกรรม

- ก) แม่ค้ากำลังวุ่นวาย
- ข) การค้าขายดีมีกำไร
- ค) คุณพ่อกำลังหาซื้อบ้าน
- ง) คนงานหยุดพักกลางวัน

5. ข้อใดมีส่วนเติมเต็ม

- ก) ฉันเป็นแฟนของเธอหรือเปล่า
- ข) ความจริงเรารักกันไหม
- ค) เวลาใครถามฉันควรตอบเขาอย่างไร
- ง) ไม่ว่าจะนานเท่าไร จะดูแลและไม่ไปจากเธอ

6. ข้อใดเพลงใดไม่เป็นประโยค

- ก) ไกลแค่ไหนคือใกล้
- ข) คำอธิษฐานด้วยน้ำตา
- ค) รักแท้อยู่เหนือกาลเวลา
- ง) ลมเปลี่ยนทิศ

๗. ข้อใดไม่ใช่ประโยค

- ก) กรุณานั่งลง
- ข) นักเรียนควรมีวินัย
- ค) ข้าวเหนียวมะม่วงเป็นอาหารไทย
- ง) นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี

8. ข้อใดเป็นประโยคสามัญที่มีหลายกริยาวลี

ก) เธอชอบกินข้าวหรือกินก๋วยเตี๋ยว	ข) เจเจกระโดดร้องเพลงบนเวที คอนเสิร์ตระดับโลก
ค) เด็กหญิงซุกส์ดำน้ำที่เกาะเต่า	ง) แม่กับน้องกำลังล้างรถที่หน้าบ้าน

9. ข้อใดเป็นประโยคชนิดเดียวกับประโยคที่กำหนดให้

“การทำงานหามรุ่งหามค่ำอย่างไม่เหน็ดเหนื่อยเพื่อเงินเป็นความคิดผิด”

ก) วันเวลาผ่านไปผ่านพ้นไปเหมือนสายน้ำที่ไม่ไหลกลับ
ข) ฉันจะไปดูภาพยนตร์เกี่ยวกับมหัศจรรย์นอกโลกเรื่องใหม่ที่กำลังจะฉายเร็ว ๆ นี้
ค) การสื่อสารไร้พรมแดนยุคปัจจุบันทำให้มนุษย์ตกเป็นทาสของข่าวสารโดยไม่จำเป็น
ง) ความเห็นแก่ตัวประการเดียวเป็นจุดเริ่มต้นของการทำความชั่วอีกมากมาย

10. ข้อใดเป็นประโยคสามัญ

ก) อย่าไปยึดถือมันและกอดไว้	ข) บนท้องฟ้าไม่มีอะไรแน่นอน
ค) สุขที่ฉันตามหามาแสนนานอยู่ตรงนี้	ง) อาจจะมีฝนก่อก่อนเป็นพายุ หรือลมลอย ปลิวอยู่แค่นั้น

11. ประโยคในข้อใดมีโครงสร้างประโยคต่างจากพวก

ก) เกลียดละคร แต่ก็ดูมันทุกตอน	ข) เกลียดคนใจร้อน แต่ก็ชอบมวย
ค) เกลียดการพนันแต่ก็เคยเป็นเจ้าของมือ	ง) เกลียดความรักที่ทำให้เราต้องเสียใจ

12. ส่วนวนในข้อใดเป็นวลี

ก) เรือใหญ่คับคลอง	ข) ปากไม่สิ้นกลิ่นนํ้านม
ค) หวานเป็นลมขมเป็นยา	ง) ทรัพย์สินดินสินในน้ำ

13. ข้อใดเป็นคำเชื่อมสมภาคของประโยครวมทุกคำ

ก) ที่ ซึ่ง และ	ข) และ แต่ หรือ
ค) หรือ เมื่อ เพราะ	ง) เนื่องจาก ซึ่ง แต่

14. ประโยคในข้อใดที่จำแนกตามโครงสร้างเป็นประโยคชนิดเดียวกัน

(ก) เธอลองมองบนฟ้ายามค่ำคืน	
(ข) อยากให้เธอมองตาและตอบคำถามหัวใจ	
(ค) ได้แต่ตั้งคำถามแต่ไม่กล้าถามเธอสักครั้ง	
(ง) จริงจริงแค่อายุรู้ว่าเธอน่ะคิดเหมือนฉันไหม	
ก) (ก) และ (ข)	ข) (ข) และ (ค)

ค) (ค) และ (ง)

ง) (ง) และ (ก)

15. ข้อใดเป็นประโยชน์รวม

- ก) การทำงานกับคนนั้นเหมือนง่าย แต่ยาก
- ข) นักวิจัยต้องเข้าไปอยู่ร่วมกับกลุ่มคนที่เขาจะศึกษา
- ค) น้องชายของผมนั่งเล่นของเล่นอ่างเฟลิดเฟลิน
- ง) ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบระหว่างคุณภาพสินค้ากับเงินที่ต้องจ่ายไป

16. ข้อใดเป็นประโยชน์รวม

- ก) ทำไม่ถึงเสียใจ เพราะเราทำตัวเราเอง
- ข) รักก็คือรัก หลงก็คือหลง ถ้าถามชาวประมงก็คงไม่เข้าใจ
- ค) มันพยายามตามรักทราชมเขยแต่สุดท้ายดันมาเกยตื้นน้ำตา
- ง) ดวงใจของฉันช่างแสนระบมด้วยพิษร้ายที่ทำลายจากปากเธอ

17. ข้อใดเป็นประโยชน์รวมที่เกิดจากประโยชน์สามัญรวมกับประโยชน์สามัญ

- ก) น้องจะไปหาพี่หรือจะให้พี่มาหาน้อง
- ข) ประตูที่พังซ่อมแล้วแต่ยังเปิดใช้ไม่ได้
- ค) พ่อชุดหลุมและปลุกต้นไม้ในสวน
- ง) เขาบอกว่าจะซื้อเสื้อให้เธอแต่ไม่ได้บอกว่าจะซื้อตัวไหน

18. “ฉันชอบใคร เขาก็ไม่ชอบฉัน” ประโยคทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในลักษณะใด

- ก) คล้อยตามกัน
- ข) เป็นเหตุเป็นผลกัน
- ค) ขัดแย้งกัน
- ง) แสดงเงื่อนไข

19. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์รวม

- ก) ผู้ใหญ่สีมาหาใจอ้แต่ใจอ้ไม่อยู่
- ข) ผู้ใหญ่สีมาหาใจอ้หลังจากสึกแล้ว
- ค) ผู้ใหญ่สีมาหาใจอ้หรือไปวัด
- ง) ผู้ใหญ่สีมาใจอ้ซึ่งกำลังเลี้ยงไก่

20. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์รวม

- ก) พอฝนจะตก เราก็รีบกลับบ้านทันที
- ข) คนไทยรักสงบ แต่ยามรบก็ไม่ขลาด
- ค) ทางการประกาศว่าแถวสีลมอากาศเป็นพิษ
- ง) มะลิวัลย์น้องสาวของมาลัยวัลย์เรียนและเล่นกีฬาเก่ง

28. ประโยคซ้อนในข้อใดมีโครงสร้างภายในแตกต่างจากข้ออื่น

ก) ปรีชากินอาหารซึ่งแม่ของเขาเป็นคนปรุง	ข) ที่เขาทำมาทั้งหมดไม่มีความหมายกับใครเลย
ค) เสื้อที่ระพีสวมอยู่ตัดเย็บโดยช่างประจำตัวของเขา	ง) ลำด่วนซื้อพวงมาลัยซึ่งขายอยู่ที่สี่แยกปรางบุรี

29. ข้อใดเป็นประโยคต่างชนิดกับข้ออื่น

ก) ของกินสำหรับเด็ก ๆ เต็มตะกร้าใบใหญ่	ข) เราจะได้นั่งรถรางรอบเกาะรัตนโกสินทร์
ค) สินค้าในร้านของเขาทันสมัยทุกชิ้น	ง) เรื่องที่เสนอขึ้นไปติดขัดตรงไหนบ้าง

30. ประโยคในข้อใดมีโครงสร้างประโยคเหมือนประโยคต่อไปนี้

“ฉันมีความสุขแม้เป็นแค่คนที่แอบรักเธอ”

ก) โง่ที่ทนอยู่แต่ฉันรักจึงยอมให้อภัย	ข) เคยได้ยินว่ารักทำร้ายมันไม่ถึงตาย
ค) ครั้งที่ยิ้มหรือครั้งที่ล้าก็ยอมเข้าใจ	ง) ฉันก็ทนอยู่แต่ก็เหมือนคนตายทั้งเป็น

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ

ด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียนมากที่สุด

ระดับ 5	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจมาก
ระดับ 3	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้						
1.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม					
2.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม					
3.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
4.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ					
5.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา					
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด					
3.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอน ไม่สับสน					
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ครูที่แจ้งไว้					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
5.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิดและตัดสินใจ					
6.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ด้วยตนเอง					
7.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา เรื่อง ประโยคในภาษาไทยมากขึ้น					
8.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง ผู้เรียน					
ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนวิเคราะห์โครงสร้าง ประโยคได้ถูกต้องมากขึ้น					
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสนุกสนาน					
3.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้น					
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาผ่านการเล่น เกมได้					
5.	ผู้เรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ ในวิชาอื่น					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

1. ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ TGT
2. ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยคในภาษาไทย
3. ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ TGT จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

แผนการจัดการเรียนรู้	รายการประเมิน	N = 3		ระดับความเหมาะสม
		x	S.D.	
1. ความหมาย และ ส่วนประกอบ ของประโยค	1. สาระสำคัญมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
	3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
	4. ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
	5. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นพบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.00	0.00	มาก
	6. วิธีการวัดผลประเมินผลมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	4.00	0.00	มาก
	7. เครื่องมือวัดผลประเมินผล มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
	8. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้ มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
	9. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ประโยค สามัญ	1. สาระสำคัญมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้	รายการประเมิน	N = 3		ระดับความเหมาะสม	
		x	S.D.		
	3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด	
	4. ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด	
	5. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นพบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.00	0.00	มาก	
	6. วิธีการวัดผลประเมินผลมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก	
	7. เครื่องมือวัดผลประเมินผลมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก	
	8. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้ มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด	
	9. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด	
	3. ประโยชน์ข้อ	1. สารสำคัญมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	1.15	มาก
		2. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน		4.67	0.58	มากที่สุด	
4. ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง เข้าใจง่าย		5.00	0.00	มากที่สุด	
5. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นพบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง		4.00	0.00	มาก	

แผนการจัดการเรียนรู้	รายการประเมิน	N = 3		ระดับความเหมาะสม
		x	S.D.	
	6. วิธีการวัดผลประเมินผลมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
	7. เครื่องมือวัดผลประเมินผลมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
	8. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้ มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
	9. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ประโยชน์รวม	1. สาระสำคัญมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	1.15	มาก
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
	3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
	4. ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
	5. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นพบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.00	0.00	มาก
	6. วิธีการวัดผลประเมินผลมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
	7. เครื่องมือวัดผลประเมินผลมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก

แผนการจัดการเรียนรู้	รายการประเมิน	N = 3		ระดับความเหมาะสม
		x	S.D.	
	8. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้ มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
	9. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 2 ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน – หลังเรียน เรื่อง
ประโยคในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1.	+1	+1	0	0.67
2.	+1	+1	0	0.67
3.	+1	+1	0	0.67
4.	+1	+1	+1	1
5.	+1	+1	+1	1
6.	+1	+1	+1	1
7.	+1	+1	+1	1
8.	+1	+1	+1	1
9.	0	+1	0	0.33
10.	+1	+1	0	0.67
11.	+1	+1	0	0.67
12.	+1	+1	0	0.67
13.	+1	+1	+1	1
14.	+1	+1	+1	1
15.	+1	+1	0	0.67
16.	+1	+1	+1	1
17.	+1	+1	+1	1
18.	+1	+1	+1	1
19.	+1	+1	0	0.67
20.	+1	+1	+1	1

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
21.	+1	+1	+1	1
22.	+1	+1	0	0.67
23.	+1	+1	0	0.67
24.	+1	+1	+1	1
25.	+1	+1	+1	1
26.	0	+1	0	0.33
27.	+1	+1	0	0.67
28.	+1	+1	+1	1
29.	+1	+1	0	0.67
30.	+1	+1	+1	1
31.	+1	+1	+1	1
32.	+1	+1	+1	1
33.	+1	+1	0	0.67
34.	+1	+1	+1	1
35.	+1	+1	0	0.67
36.	+1	+1	+1	1
37.	+1	+1	+1	1
38.	+1	+1	0	0.67
39.	+1	+1	+1	1
40.	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 3 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ เทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อ ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้					
1.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	1	1	1	1.00
2.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม	1	0	1	0.67
3.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	1	1	0	0.67
4.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ	1	1	0	0.67
5.	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย	1	1	0	0.67
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	0	1	1	0.67
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด	0	1	1	0.67
3.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอน ไม่สับสน	0	1	1	0.67
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ครูแจ้งไว้	1	1	1	1.00
5.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิดและตัดสินใจ	1	1	1	1.00
6.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ เรื่อง ประโยคในภาษาไทยด้วยตนเอง	1	1	0	0.67
7.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา เรื่อง ประโยคในภาษาไทย มากขึ้น	1	1	0	0.67

ข้อ ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
8.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างผู้เรียน	1	1	0	0.67
ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนวิเคราะห์ โครงสร้างประโยคได้ถูกต้องมากขึ้น	1	1	0	0.67
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสนุกสนาน	0	1	1	0.67
3.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เข้าใจและรู้จักเพื่อน มากขึ้น	1	1	0	0.67
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจ เนื้อหาผ่านการเล่นเกมได้	1	1	0	0.67
5.	ผู้เรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้นี้ไปใช้ในวิชาอื่น	1	1	0	0.67

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ฉบับนำไป try – out จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
1.	0.45	0.74	0.95
2.	0.60	0.86	
3.	0.60	0.70	
4.	0.30	0.56	
5.	0.60	0.66	
6.	0.50	0.72	
7.*	0.55	-0.10	
8.	0.65	0.77	
9.*	0.70	0.06	
10.	0.65	0.79	
11.	0.30	0.45	
12.	0.65	0.74	
13.	0.60	0.60	
14.	0.60	0.64	
15.	0.55	0.73	
16.	0.40	0.47	
17.	0.40	0.50	
18.*	0.05	-0.33	
19.*	0.95	0.21	
20.	0.40	0.55	
21.	0.70	0.44	
22.	0.60	0.72	
23.	0.60	0.76	
24.	0.50	0.73	
25.	0.45	0.61	
26.*	0.90	0.37	

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
27.	0.40	0.57	
28.	0.70	0.61	
29.	0.40	0.59	
30.	0.40	0.55	
31.*	0.45	0.17	
32.	0.60	0.86	
33.	0.70	0.68	
34.*	0.10	-0.06	
35.	0.55	0.52	
36.	0.60	0.55	
37.*	0.60	0.38	
38.	0.70	0.66	
39.	0.45	0.52	
40.	0.75	0.52	

ภาคผนวก จ

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลัง
เรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการ
เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ TGT

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ TGT

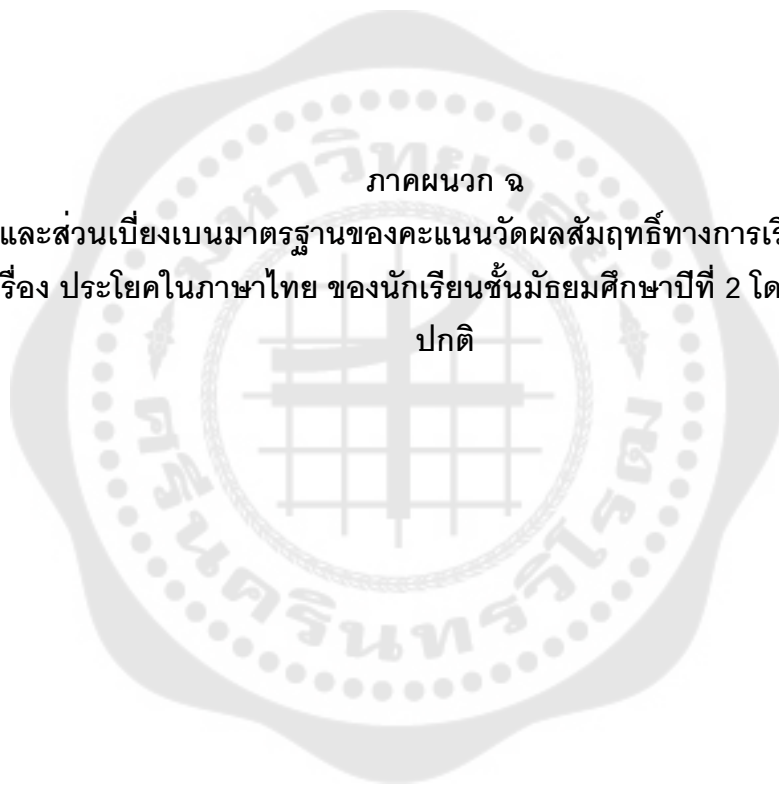
ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง			
คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คนที่	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)
1	11	1	21
2	9	2	18
3	8	3	20
4	12	4	25
5	7	5	18
6	7	6	20
7	14	7	24
8	7	8	18
9	9	9	22
10	13	10	20
11	8	11	21
12	11	12	27
13	12	13	26
14	13	14	22
15	6	15	18
16	11	16	20
17	12	17	24
18	8	18	21
19	6	19	24
20	10	20	18

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI ร่วมกับ TGT (ต่อ)

ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง			
คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คนที่	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)
21	10	21	20
22	11	22	23
23	12	23	21
24	15	24	25
25	16	25	21
26	12	26	24
27	15	27	20
28	13	28	26
29	9	29	18
30	10	30	18
31	14	31	19
32	10	32	18
33	9	33	18
34	10	34	19
35	12	35	22
36	12	36	21
37	11	37	21
38	12	38	24
39	17	39	29
40	14	40	25
X	10.95	X	21.48
S.D.	2.71	S.D.	2.94

ภาคผนวก จ

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลัง
เรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอน
ปกติ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ

ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม			
คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คนที่	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)
1	7	1	21
2	6	2	9
3	11	3	15
4	12	4	18
5	9	5	15
6	8	6	9
7	12	7	18
8	14	8	15
9	7	9	15
10	12	10	21
11	12	11	12
12	12	12	18
13	11	13	15
14	11	14	18
15	13	15	15
16	14	16	18
17	12	17	12
18	12	18	18
19	10	19	18
20	13	20	18

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ (ต่อ)

ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม			
คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คนที่	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)
21	14	21	15
22	14	22	12
23	13	23	21
24	12	24	21
25	13	25	18
26	7	26	15
27	12	27	18
28	9	28	12
29	12	29	18
30	10	30	18
31	15	31	12
32	14	32	21
33	10	33	15
34	14	34	18
35	9	35	15
36	9	36	9
37	10	37	15
38	12	38	18
39	9	39	15
40	9	40	12
X	11.13	X	15.90
S.D.	2.30	S.D.	3.34

ประวัติผู้เขียน

